ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីព្រាងច្បាប់

ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

ភាគទី ១

គោលការណ៍គ្រឹះ

គន្ថីទី ១

គោលការណ៍ទូទៅនៃការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ

មាតិកាទី ១

លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- ដែនអនុវត្តនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

ក្រមព្រហ្មទណ្ឌកំណត់បទល្មើស ចង្អុលបង្ហាញបុគ្គលដែលអាចត្រូវបានប្រកាសថា ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះបទល្មើស និងកំណត់ទោស ព្រមទាំងបែបបទនៃការអនុវត្តទោសនេះ ។

មាត្រា ២.- និយមន័យ និងចំណាត់ថ្នាក់នៃបទល្មើស

ច្បាប់បញ្ញត្តិថា អំពើខ្លះរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបង្កចលាចលដល់សង្គម ជាបទល្មើស ។ បទល្មើសត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជា បទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម និងបទលហុ ទៅតាមទម្ងន់នៃបទល្មើសនោះ ។

នៅក្នុងករណីចាំបាច់ បទដ្ឋានគតិយុត្តដែលចេញដោយអង្គការនីតិប្រតិបត្តិអាចចែងពីបទលហុដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសត្រឹមតែពិន័យជាប្រាក់ប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៣.- គោលការណ៍នីត្យានុកូលភាព

មានតែអំពើដែលបង្កើតជាបទល្មើស នៅពេលដែលអំពើនោះមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌជាធរមានប៉ុណ្ណោះ ទើបត្រូវផ្តន្ទាទោសព្រហ្មទណ្ឌបាន ។

មានតែទោសដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន នៅពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចត្រូវប្រកាសបាន ។

មាត្រា ៤.- គោលការណ៍ឯកត្តកម្មនៃការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ

បុគ្គលម្នាក់ៗ ទទួលខុសត្រូវតែអំពើផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៥.- ចេតនាប្រព្រឹត្តបទល្មើស

ពុំមានបទល្មើសទេ ប្រសិនបើគ្មានចេតនាប្រព្រឹត្ត ។

ក៏ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលច្បាប់បានចែងទុកមុន បទល្មើសមួយអាចកើតចេញពីការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ ការធ្វេសប្រហែស ឬការមិនគោរពកាតព្វកិច្ចដោយឡែកណាមួយ ។

មាត្រា ៦.- ការបកស្រាយច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់ត្រូវបកស្រាយយ៉ាងតឹងរ៉ឹង ។ ចៅក្រមមិនអាចពង្រីកវិស័យអនុវត្ត ឬប្រព្រឹត្តតាមសទិសភាពបានឡើយ ។

មាត្រា ៧.- ការប្រកាសទោស

គ្មានទោសណាមួយដែលអាចត្រូវយកមកអនុវត្តបានឡើយ ប្រសិនបើទោសនោះមិនបានប្រកាសដោយតុលាការទេ ។

មាត្រា ៨.- លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់ខ្មែរ

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ វិស័យអនុវត្តច្បាប់កម្ពុជាក្នុងលំហ ត្រូវបានកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ លើកលែងតែមានសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ៩.- អវត្តមាននៃនិទណ្ឌភាពក្នុងបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរខាងនីតិមនុស្សធម៌អន្តរជាតិ

បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ពុំអាចនាំឱ្យមានការបង្កើតនូវស្ថានភាពយុត្តិនិសេធចំពោះជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់ដោយឡែកទាក់ទងដល់ការរំលោភនីតិមនុស្សធម៌អន្តរជាតិ ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិ ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលទទួលស្គាល់ដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ ។

ជំពូកទី ២
ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងពេលវេលា

មាត្រា ១០.- ការអនុវត្តច្បាប់ដែលស្រាលជាង

បទប្បញ្ញត្តិថ្មីដែលលុបចោលបទល្មើសណាមួយនោះត្រូវអនុវត្តភ្លាម ។ អំពើដែលប្រព្រឹត្តនៅមុនបទប្បញ្ញត្តិនេះចូលជាធរមាន មិនអាចត្រូវចោទប្រកាន់ទៀតឡើយ ។ ការចោទប្រកាន់ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅនោះ ត្រូវបញ្ឈប់ ។

ប្រសិនបើការផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរ ត្រូវបានប្រកាសរួចមកហើយ ទោសដែលចេញអំពីការផ្តន្ទាទោសនេះ មិនត្រូវអនុវត្តទេ ឬត្រូវតែឈប់អនុវត្ត ។

មាត្រា ១១.- ការអនុវត្តច្បាប់ដែលស្រាលជាង ឬធ្ងន់ជាង

បទប្បញ្ញត្តិថ្មីដែលចែងអំពីទោសដែលស្រាលជាងត្រូវអនុវត្តភ្លាម ។ ប៉ុន្តែការផ្តន្ទាទោសដែលជាស្ថាពរហើយនោះ ត្រូវអនុវត្ត ទោះបីទោសដែលប្រកាសនោះធ្ងន់ធ្ងរយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

បទប្បញ្ញត្តិថ្មីដែលចែងអំពីទោសធ្ងន់ជាង នឹងត្រូវអនុវត្តតែទៅលើអំពើដែលបានប្រព្រឹត្តក្រោយការចូលជាធរមាននៃបទប្បញ្ញត្តិនោះ ។

មាត្រា ១២.- សុពលភាពនៃកិច្ចនីតិវិធី

ការអនុវត្តភ្លាមនៃបទប្បញ្ញត្តិថ្មី គ្មានអានុភាពទៅលើសុពលភាពនៃកិច្ចនីតិវិធីដែលបានបំពេញស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិចាស់ឡើយ ។

ជំពូកទី ៣
ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងលំហ
ផ្នែកទី ១
បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្ត ឬចាត់ថាបានប្រព្រឹត្តនៅដែនដី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ១៣.- គោលការណ៍ដែនដីនៃការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមមានលំហអាកាស និងសមុទ្រ ដែលមានចំណងចងភ្ជាប់នឹងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ១៤.- ទីកន្លែងប្រព្រឹត្តបទល្មើស

បទល្មើសត្រូវបានចាត់ថាប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពេលដែលអំពើណាមួយនៃបទល្មើសនោះ បានប្រព្រឹត្តនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានេះ ។

មាត្រា ១៥.- បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើនាវាកម្ពុជា

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងនាវាដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ទោះបីជានាវានោះស្ថិតនៅទីណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៦.- បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើនាវាបរទេស

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើនាវាបរទេសដែលអាជ្ញាធរកម្ពុជាបានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យមើល ឬឱ្យចាប់នាវាតាមអំណាចនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១៧.- បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើយន្តហោះកម្ពុជា

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងអាកាសយានដែលចុះបញ្ជីនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទោះបីជាអាកាសយាននោះស្ថិតនៅទីណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៨.- ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចំពោះអំពើដែលបានចាប់ផ្តើមប្រព្រឹត្តនៅកម្ពុជា

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើបុគ្គលគ្រប់រូបដែលជា អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតនៅលើដែនដីកម្ពុជា ក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ដែលប្រព្រឹត្តនៅឯបរទេស ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌទាំងពីរដូចខាងក្រោមនេះត្រូវបានបំពេញ :

១-បទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់កម្ពុជា និងតាមច្បាប់បរទេសផង ។

២-អត្ថិភាពនៃបទល្មើស ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពររបស់តុលាការបរទេស ។

មាត្រា ១៩.- ការកំណត់បទល្មើសប្រព្រឹត្តដោយនីតិបុគ្គល

ការដាក់ឈ្មោះបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយនីតិបុគ្គលថាជា បទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬបទលហុ ត្រូវកំណត់ដោយទណ្ឌកម្មដែលទទួលរងដោយរូបវន្តបុគ្គល ។

ផ្នែកទី ២

បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ២០.- បទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើគ្រប់បទល្មើសឧក្រិដ្ឋដែលប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋកម្ពុជានៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ច្បាប់កម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសមជ្ឈិមដែលប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋកម្ពុជានៅក្នុងប្រទេសក្រៅណាមួយ ប្រសិនបើអំពើនោះត្រូវបានបែងចែកឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់នៃប្រទេសនោះ ។

បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះត្រូវអនុវត្តផងដែរ ទោះបីជាជនជាប់ចោទបានទទួលសញ្ជាតិខ្មែរក្រោយអំពើដែលចោទប្រកាន់នេះក៏ដោយ ។

មាត្រា ២១.- ជនរងគ្រោះជាជនជាតិខ្មែរ

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវបានអនុវត្តទៅលើគ្រប់បទល្មើសឧក្រិដ្ឋដែលប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយពលរដ្ឋខ្មែរ ឬដោយជនបរទេសទៅលើជនរងគ្រោះ ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ នៅក្នុងពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

មាត្រា ២២.- ការធ្វើបណ្តឹងចោទប្រកាន់

នៅក្នុងករណីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២០ (បទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមប្រព្រឹត្ត ដោយពលរដ្ឋខ្មែរ) និងមាត្រា ២១ (ជនរងគ្រោះជាជនជាតិខ្មែរ) ការចោទប្រកាន់អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតាមបណ្តឹងរបស់អយ្យការតែប៉ុណ្ណោះ ។ ការចោទប្រកាន់ត្រូវតែមានបណ្តឹងរបស់ជនរងគ្រោះ ឬរបស់សិទ្ធិវន្ត ឬបណ្តឹងជាផ្លូវការរបស់អាជ្ញាធរនៃប្រទេសដែលជា ទីកន្លែងដែលអំពើនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

មាត្រា ២៣.- សមត្ថកិច្ចដោយឡែកចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដោយឡែក

ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ច្បាប់កម្ពុជាត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើស ដែលប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយបើបទល្មើសនោះជា :

១-បទល្មើសប្រឆាំងនឹងសុវត្ថិភាពនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-បទល្មើសក្លែងត្រានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣-បទល្មើសក្លែងរូបិយវត្ថុជាតិ ដែលមានតម្លៃស្របច្បាប់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៤-បទល្មើសប្រឆាំងនឹងភ្នាក់ងារទូត ឬកុងស៊ុលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៥-បទល្មើសប្រឆាំងនឹងទីតាំងទូត ឬកុងស៊ុលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៤.- ការមិនចោទប្រកាន់ត្រួតគ្នា និងទោស

ពុំមានការចោទប្រកាន់ណាមួយអាចប្រព្រឹត្តបានប្រឆាំងនឹងបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវបានជំនុំជម្រះជាស្ថាពរនៅឯបរទេស ចំពោះអំពើល្មើសដដែល ក្នុងករណីដែលមានការផ្តន្ទាទោសបុគ្គលនោះ បុគ្គលនោះបានបង្ហាញថាខ្លួនបានទទួលទោសរបស់ខ្លួនរួចហើយ ឬក៏ទោសត្រូវបានរលត់ដោយការផុតអាជ្ញាយុកាល ។

មាតិកាទី ២

ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ

ជំពូកទី ១

ចារី អ្នកផ្តើមគំនិត និងអ្នកសមគំនិត

មាត្រា ២៥.- និយមន័យនៃចារី

ត្រូវចាត់ទុកថាជាចារី គឺបុគ្គលណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់ ។

ត្រូវចាត់ទុកថាជាចារីដែរ គឺបុគ្គលណាដែលប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬក្នុងករណីដែលច្បាប់បានចែងទុក ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

មាត្រា ២៦.- និយមន័យនៃសហចារី

ត្រូវចាត់ទុកជាសហចារី កាលណាមានបុគ្គលច្រើននាក់ បានព្រមព្រៀងប្រព្រឹត្តបទល្មើសរួមគ្នាដោយផ្ទាល់ ។

ត្រូវចាត់ទុកថាជាសហចារីដែរ កាលណាមានបុគ្គលច្រើននាក់បានព្រមព្រៀងប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមដោយផ្ទាល់ក្នុងករណីដែលច្បាប់បានចែងទុក ។

មាត្រា ២៧.- និយមន័យនៃការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ឬក្នុងករណីដែលច្បាប់បានចែងទុកក្នុងបទមជ្ឈិម អាចត្រូវផ្តន្ទាទោសបានកាលណាលក្ខខណ្ឌខាងក្រោមនេះត្រូវបានបំពេញ :

១-ចារីបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តបទល្មើស គឺមានន័យថា ចារីបានប្រព្រឹត្តអំពើដែលមានគោលបំណងដោយផ្ទាល់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

២-ចារីមិនបានបញ្ឈប់អំពើរបស់ខ្លួនទៅវិញដោយស្ម័គ្រចិត្ត តែត្រូវបានរាំងស្ទះ ឬអាក់ខាន ដោយឥទ្ធិពលនៃកាលៈទេសៈក្រៅឆន្ទៈរបស់ខ្លួន ។

អំពើត្រៀមបម្រុងដែលពុំមានគោលបំណងដោយផ្ទាល់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស មិនមែនជាការចាប់ផ្ដើមអនុវត្តទេ ។

ការប៉ុនប៉ងក្នុងបទលហុ ពុំទទួលការផ្ដន្ទាទោសទេ ។

មាត្រា ២៨.- និយមន័យនៃអ្នកផ្ដើមគំនិត

ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នកផ្ដើមគំនិត គឺបុគ្គលណា :

១-ជម្រុញឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមតាមការណែនាំ ឬបញ្ជា ។

២-បង្កឱ្យមានបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ដោយផ្ដល់អំណោយ ដោយការសន្យា ឬការគំរាមកំហែង ការញុះញង់ ការលួងលោម ឬក៏ដោយការរំលោភអាជ្ញា ឬអំណាចរបស់ខ្លួន ។

អ្នកផ្ដើមគំនិតនឹងអាចត្រូវផ្ដន្ទាទោសបានលុះត្រាតែបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមត្រូវបានសម្រេច ឬបានប៉ុនប៉ង ។

អ្នកផ្ដើមគំនិតនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ត្រូវទទួលទោសដូចគ្នានឹងចារីដែរ ។

មាត្រា ២៩.- និយមន័យនៃអ្នកសមគំនិត

ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នកសមគំនិត គឺបុគ្គលណាដែលជួយសម្រួលដល់ការប៉ុនប៉ង ឬការសម្រេចបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ដោយផ្ដល់ជំនួយ ឬការឧបត្ថម្ភរបស់ខ្លួនដោយចេតនា ។

អ្នកសមគំនិតនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ត្រូវទទួលទោសដូចគ្នានឹងចារីដែរ ។

មាត្រា ៣០.- និយមន័យនៃអ្នករាជការសាធារណៈ ពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត

១-អ្នករាជការសាធារណៈមានន័យថា :

ក/ បុគ្គលដែលបំពេញការងារនៅក្នុងស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ នីតិប្រតិបត្តិ ឬស្ថាប័នតុលាការដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ទោះជាអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ

ជាបណ្តោះអាសន្នក្តី ទោះជាបានទទួលប្រាក់ឈ្នួល ឬមិនបានក្តី ដោយមិនគិតពីឋានៈ អាយុ វ័យរបស់បុគ្គលនោះឡើយ ។

ខ/ បុគ្គលឯទៀត ដែលធ្វើការក្នុងមុខងារសាធារណៈ រួមទាំងទីភ្នាក់ងារសាធារណៈ ឬសហគ្រាសសាធារណៈ ព្រមទាំងស្ថាប័នសាធារណៈដទៃទៀត ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-ពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោត មានន័យថាជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភា រដ្ឋសភា សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ និងពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោត ដើម្បីបំពេញមុខងារសាធារណៈដទៃទៀត ។

ជំពូកទី ២
មូលហេតុនៃការមិនទទួលខុសត្រូវ ឬការសម្រាលនូវការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ៣១.- មូលហេតុនៃការមិនទទួលខុសត្រូវ ដោយសារមូលហេតុវិបល្លាសស្មារតី

កាលបើជនណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស នៅពេលដែលជននោះកើតវិបល្លាសស្មារតី ដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់នូវការដឹងខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ជននោះមិនទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌទេ ។

កាលបើជនណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស នៅពេលដែលជននេះកើតវិបល្លាសស្មារតី ដែលបន្ថយនូវការដឹងខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ជននោះនៅតែទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌដដែល ។ ប៉ុន្តែ តុលាការត្រូវគិតគូរអំពីបញ្ហានេះ កាលណាតុលាការកំណត់ទោស ។

កាលបើជនណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស នៅពេលដែលជននេះកើតវិបល្លាសស្មារតី ដោយសារការប្រើប្រាស់គ្រឿងស្រវឹង គ្រឿងញៀន ឬសារជាតិដែលច្បាប់ហាមឃាត់ មិនអាចរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។

មាត្រា ៣២.- ការអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬអាជ្ញាធរ

បុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើដែលបានបញ្ញត្ត ឬអនុញ្ញាតតាមច្បាប់ បុគ្គលនោះ មិនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទេ ។

បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើតាមបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរស្របច្បាប់ បុគ្គលនេះ មិនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទេ លើកលែងតែអំពើនេះជាអំពើខុសច្បាប់យ៉ាងជាក់ស្តែង ។

ប៉ុន្តែ ចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតក្នុងបទប្រល័យពូជសាសន៍ បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ ឬបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម មិនអាចលើកលែងឱ្យផុតពីការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់ខ្លួនទេ ទោះបីជាក្នុងករណីមានមូលហេតុដូចខាងក្រោមក៏ដោយ :

១-ជនល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលបញ្ញត្ត អនុញ្ញាត ឬហាមឃាត់ដោយច្បាប់ជាធរមាន ។

២-បុគ្គលនេះបានប្រព្រឹត្តតាមបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៣.- ការការពារស្របច្បាប់

បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសក្នុងសភាពការការពារស្របច្បាប់នោះ មិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌទេ ។

ការការពារស្របច្បាប់ ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះ :

១-បទល្មើសត្រូវទុកថា ត្រឹមត្រូវដោយការចាំបាច់ក្នុងការការពារប្រឈមមុខនឹងការឈ្លានពានមួយដែលមិនត្រឹមត្រូវ ។

២-បទល្មើស និងការឈ្លានពាន ត្រូវតែកើតឡើងក្នុងពេលជាមួយគ្នា ។

៣-គ្មានវិសមាមាត្រ រវាងមធ្យោបាយការពារខ្លួនដែលប្រើប្រាស់ និងទម្ងន់នៃការឈ្លានពាន ។

មាត្រា ៣៤.- សច្ចាធារណ៍នៃការពារស្របច្បាប់

ត្រូវសន្មតថាជាការការពារខ្លួនស្របច្បាប់ នៅក្នុងករណីដូចតទៅ :

១-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីរុញច្រានន្ទូវការចូលក្នុងពេលយប់ ដោយការគាស់ ដោយហិង្សា ឬដោយកលល្បិចនៅក្នុងកន្លែងដែលមានមនុស្សនៅ ។

២-បទល្មើសបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីការពារខ្លួនប្រឆាំងនឹងការលួច ឬការប្លន់ដែលអនុវត្តដោយហិង្សា ។

សច្ចាធារណ៍នៃការការពារស្របច្បាប់ ពុំមានលក្ខណៈដាច់ខាតទេ ។ សច្ចាធារណ៍នេះ អាចត្រូវរំលាយដោយភស្តុតាងផ្ទុយ ។

មាត្រា ៣៥.- ស្ថានភាពចាំបាច់

បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងការចាំបាច់ត្រូវតែប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ មិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌទេ ។

សភាពនៃការចាំបាច់ ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១-បទល្មើសត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវដោយការចាំបាច់ដើម្បីការពារខ្លួន ការពារអ្នកដទៃ ឬការពារទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រឆាំងនឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលកំពុងកើតមាន ឬដែលនឹងកើតមាន ។

២-ត្រូវមានសមាមាត្ររវាងមធ្យោបាយការពារ និងទម្ងន់នៃគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា ៣៦.- អានុភាពនៃកម្លាំង ឬការបង្ខំ

បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសក្រោមអានុភាពនៃកម្លាំង ឬនៃការបង្ខំ ដែលបុគ្គលនេះ មិនអាចទប់ទល់បាន បុគ្គលនេះមិនទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌទេ ។

កម្លាំង និងការបង្ខំ អាចចេញមកពីព្រឹត្តិការណ៍ក្រៅឆន្ទៈរបស់មនុស្សតែប៉ុណ្ណោះ ។ កម្លាំង និងការបង្ខំនេះត្រូវតែមិនអាចមើលឃើញជាមុនបាន និងមិនអាចជៀសវាងបាន ។

មាត្រា ៣៧.- ការមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ

បុគ្គលដែលមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ មិនត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មណាមួយទេ ។

ជំពូកទី ៣
ការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌនៃអនីតិជន

មាត្រា ៣៨.- នីតិភាពនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ

នីតិភាពព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានកំណត់ត្រឹមអាយុ ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៩.- វិធានការអនុវត្តចំពោះអនីតិជន

អនីតិជនដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ជាកម្មវត្ថុនៃវិធានការតាមដាន វិធានការអប់រំ វិធានការការពារ និងវិធានការឧបត្ថម្ភ ។

ប៉ុន្តែ តុលាការអាចប្រកាសទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌទៅលើអនីតិជនអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ ឡើងទៅ ប្រសិនបើកាលៈទេសៈនៃបទល្មើស ឬបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់អនីតិជនតម្រូវ ។

មាត្រា ៤០.- ប្រភេទនៃវិធានការ

វិធានការអប់រំ វិធានការតាមដាន វិធានការការពារ និងវិធានការឧបត្ថម្ភមានដូចតទៅ :

១-ការប្រគល់អនីតិជនឱ្យទៅឪពុកម្ដាយ អាណាព្យាបាល បុគ្គលដែលថែរក្សាអនីតិជននោះ ឬបុគ្គលណាផ្សេងទៀត ប្រសិនបើបុគ្គលនោះសក្តិសមនឹងទំនុកចិត្ត ។

២-ការប្រគល់អនីតិជនឱ្យទៅសេវាសាធារណៈ ដែលសម្រាប់ទទួលបន្ទុកអនីតិជន ។

៣-ការប្រគល់អនីតិជនឱ្យទៅអង្គការឯកជន ដែលមាននីតិសម្បទាក្នុងការទទួលអនីតិជន ។

៤-ការប្រគល់អនីតិជនឱ្យទៅមន្ទីរពេទ្យ ឬស្ថាប័នឯកទេស ។

៥-ការដាក់អនីតិជនឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការការពាររបស់តុលាការ ។

មាត្រា ៤១.- ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការការពាររបស់តុលាការ

ក្នុងករណីដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការការពាររបស់តុលាការនោះ តុលាការចាត់តាំងបុគ្គលមួយរូបដែលទទួលភារៈធ្វើការតាមដានអនីតិជន ។ បុគ្គលនេះធ្វើ

របាយការណ៍ស្តីពីកិរិយាមាយាទរបស់អនីតិជនឱ្យបានទៀងទាត់ដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ។ បុគ្គលនេះផ្តល់ព័ត៌មាន ដល់ព្រះរាជអាជ្ញាអំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ ដែលអាចនាំឱ្យមានការកែប្រែនូវវិធានការនេះ ។

ជំពូកទី ៤
ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

មាត្រា ៤២.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល

នៅក្នុងករណីដែលមានចែងជាក់លាក់ក្នុងច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត នីតិបុគ្គល លើកលែងតែរដ្ឋចេញ អាចត្រូវបានប្រកាសថាត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌពីបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយអង្គការ ឬអ្នកតំណាងរបស់ខ្លួន ដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល មិនលើកលែងនូវការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់រូបវន្តបុគ្គល ក្នុងអំពើដដែលនោះទេ ។

មាតិកាទី ៣
និយមន័យនៃស្ថានទម្ងន់ទោសដោយឡែកខ្លះៗ
ជំពូកទោល
ស្ថានទម្ងន់ទោសដោយឡែក

មាត្រា ៤៣.- ក្រុមមានការចាត់តាំង

ក្រុមមានការចាត់តាំង គឺជាការប្រមូលផ្តុំដែលបានបង្កើតឡើង ឬជាសន្និដ្ឋភាពដែលបានធ្វើឡើង ដើម្បីត្រៀមរៀបចំ ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយ ឬច្រើន ។

មាត្រា ៤៤.- ការគិតទុកជាមុន

ការគិតទុកជាមុន គឺជាគម្រោងដែលបង្កើតឡើងមុនសកម្មភាពប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

មាត្រា ៤៥.- ការកាប់គាស់ទម្លុះទម្លាយ

ការកាប់គាស់ទម្លុះទម្លាយគឺជាអំពើបង្ខំធ្វើឱ្យខូចខាត ឬបំផ្លិចបំផ្លាញគ្រឿងបិទទ្វារ ឬរបង ទោះបីមានប្រភេទយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

ត្រូវចាត់ទុកដូចជាការកាប់គាស់ទម្លុះទម្លាយ :

១-ការប្រើប្រាស់កូនសោក្លែង ។

២-ការប្រើប្រាស់កូនសោដែលបានមកដោយឧបាយកលទុច្ចរិត ។

៣-ការប្រើប្រាស់គ្រប់ឧបករណ៍ ដើម្បីធ្វើឱ្យគ្រឿងបិទដំណើរការដោយគ្មានការបង្ខំ ខូចខាត ឬបំផ្លិចបំផ្លាញទេ ។

មាត្រា ៤៦.- ការផ្លោះរបងចូល

ការផ្លោះរបងចូល គឺជាអំពើចូលទៅក្នុងទីកន្លែងណាមួយដោយឆ្លងរបង ឬដោយ ចូលតាមទ្វារ ឬបង្អួច ដែលមិនមែនសម្រាប់ធ្វើជាផ្លូវចូលទេ ។

មាត្រា ៤៧.- អាវុធ និងវត្ថុដែលត្រូវបានចាត់ទុកដូចអាវុធ

អាវុធ គឺជាវត្ថុទាំងអស់ដែលធ្វើឡើងដើម្បីសម្លាប់ ឬធ្វើឱ្យមានរបួស ។

ត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាអាវុធ វត្ថុដទៃទៀត ដែលអាចធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្សនៅក្នុងករណីដូចតទៅ ៖

១-វត្ថុត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់សម្លាប់ ធ្វើឱ្យរបួស ឬគំរាមកំហែង ។

២-វត្ថុមានទីដៅសម្រាប់សម្លាប់ ធ្វើឱ្យមានរបួស ឬគំរាមកំហែង ។

ការប្រើប្រាស់សត្វដើម្បីសម្លាប់ ធ្វើឱ្យមានរបួស ឬគំរាមកំហែង ត្រូវចាត់ទុកដូចបានប្រើប្រាស់អាវុធដែរ ។

មាត្រា ៤៨.- ការពួនស្ទាក់

ការពួនស្ទាក់ គឺជាអំពើឃ្លាំចាំជនរងគ្រោះនៅទីកន្លែងណាមួយ ក្នុងគោលបំណងឆ្មក់បុគ្គលនោះ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

គន្ថីទី ២

ទោស

មាតិកាទី ១

ប្រភេទនៃទោស

ជំពូកទី ១

មូលទោស

មាត្រា ៤៩.- មូលទោស

មូលទោសរួមមាន ទោសដាក់ពន្ធនាគារ និងទោសពិន័យ ។

ការពិន័យត្រូវគិតជាប្រាក់រៀល ។

មាត្រា ៥០.- អប្បបរមា និងអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ

កាលបើបទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយដាក់ពន្ធនាគារ ច្បាប់កំណត់អប្បបរមា និងអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ ។

កាលបើបទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យ ច្បាប់កំណត់អប្បបរមា និងអតិបរមានៃចំនួនទឹកប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវទទួល ។

មាត្រា ៥១.- ការទម្ងន់ទោស និងការសម្រាលទោស

អប្បបរមា និងអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ និងការពិន័យជាប្រាក់ អាចបន្ថែម ឬបន្ថយនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលចែងដោយក្រមនេះ ។

មាត្រា ៥២.- និយមន័យនៃបទឧក្រិដ្ឋ

បទល្មើសជាបទឧក្រិដ្ឋ នៅក្នុងករណីដែលអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារដែលត្រូវវងនោះ :

១-ជាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

២-ជាទោសដាក់ពន្ធនាគារមានរយៈពេលដែលមានថិរវេលាលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងក្រោម ឬស្មើនឹង ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

ទោសដាក់ពន្ធនាគារ អាចត្រូវបន្ថែមនូវទោសពិន័យជាប្រាក់ផងដែរ ។

មាត្រា ៥៣.- និយមន័យនៃបទមជ្ឈិម

បទល្មើសជាបទមជ្ឈិម នៅក្នុងករណីដែលអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារដែលត្រូវរងនោះ មានរយៈពេលលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងក្រោម ឬស្មើនឹង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ទោសដាក់ពន្ធនាគារ អាចត្រូវបន្ថែមនូវទោសពិន័យជាប្រាក់ផងដែរ ។

មាត្រា ៥៤.- និយមន័យនៃបទលហុ

បទល្មើសជាបទលហុ នៅក្នុងករណីដែលអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារមានរយៈពេលក្រោម ឬស្មើនឹង ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ។

ទោសដាក់ពន្ធនាគារ អាចត្រូវបន្ថែមនូវទោសពិន័យជាប្រាក់ផងដែរ ។

មាត្រា ៥៥.- ការគណនាអំពីថិរវេលានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ

ទោសដាក់ពន្ធនាគារ ១ (មួយ) ថ្ងៃ ត្រូវគិត ២៤ (ម្ភៃបួន) ម៉ោង ។

ទោសដាក់ពន្ធនាគារ ១ (មួយ) ខែ ត្រូវគិត ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ។

ទោសដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ១ (មួយ) ខែ ត្រូវគិតតាមចំនួនថ្ងៃជាក់ស្តែងដែលមាននៅក្នុងខែនោះ ។

ទោសដាក់ពន្ធនាគារ ១ (មួយ) ឆ្នាំ ត្រូវគិត ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ។

មាត្រា ៥៦.- លក្ខខណ្ឌដោយឡែកនៃការបញ្ចប់នៃទោស

តាមគោលការណ៍ ទណ្ឌិតដែលទោសរបស់ខ្លួនត្រូវបញ្ចប់នៅថ្ងៃអាទិត្យ ឬថ្ងៃបុណ្យ ត្រូវតែដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញនៅមុនថ្ងៃអាទិត្យ ឬថ្ងៃបុណ្យនោះ ។

មាត្រា ៥៧.- ការគិតបញ្ចូលថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវគិតបញ្ចូលទាំងស្រុងទៅក្នុងថិរវេលានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារដែលត្រូវទទួល ។

មាត្រា ៥៨.- ផលនៃទោសពិន័យ

ប្រាក់ពិន័យដែលទទួលបាន ត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

ជំពូកទី ២

ទោសបន្ថែម

មាត្រា ៥៩.- ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម

ទោសបន្ថែមរួមមាន :

១-ដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ។

២-ហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈណា ដែលបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត នៅក្នុងពេលដែលប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ។

៣-ហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ ។

៤-ដកលិខិតបើកបរ ។

៥-ហាមឃាត់ចំពោះការស្នាក់នៅ ។

៦-ហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៧-ហាមឃាត់ចំពោះការចូល និងស្នាក់នៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះទណ្ឌិតដែលជាជនបរទេស ។

៨-រឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដែលប្រើប្រាស់ក្នុងពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលទុកសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៩-រឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

១០-រឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

១១-រឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ចលនវត្ថុ ដែលលំអទីកន្លែងដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្ត ។

១២-រឹបអូសយានជំនិះដែលជារបស់ទណ្ឌិត ។

១៣-ហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ។

១៤-បណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ ។

១៥-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់ ដើម្បីត្រៀម ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

១៦-ហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ដែលបើកចំហសម្រាប់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។

១៧-បិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស ។

១៨-ការចេញផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស នៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៩-ការចាក់ផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនា-គមន៍សោតទស្សន៍ ។

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក អាចបង្កើតទោសបន្ថែមផ្សេងៗ ទៀត ។

មាត្រា ៦០.- លក្ខខណ្ឌនៃការប្រកាសទោសបន្ថែម

ទោសបន្ថែម នឹងអាចប្រកាសទៅបាន លុះត្រាតែទោសនេះត្រូវបានចែងដោយជាក់លាក់ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬបទលហុ ដែលត្រូវចោទប្រកាន់ ។

ទោសបន្ថែម អាចប្រកាសក៏បាន មិនប្រកាសក៏បាន ។ ទោសបន្ថែមត្រូវប្រកាសជាកាតព្វកិច្ច ប្រសិនបើច្បាប់ចែងយ៉ាងជាក់លាក់ ។

មាត្រា ៦១.- សិទ្ធិជាពលរដ្ឋដែលអាចដកបាន

សិទ្ធិជាពលរដ្ឋដែលអាចដកបានដូចមានចែងក្នុងចំណុច ១ នៃមាត្រា ៥៩ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) រួមមាន :

១-សិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

២-សិទ្ធិឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោត ។

៣-សិទ្ធិបំពេញការងារក្នុងក្របខ័ណ្ឌមុខងារសាធារណៈ ។

៤-សិទ្ធិទទួលការចាត់តាំងជាអ្នកជំនាញ ជាអាជ្ញាកណ្តាល ឬជាអណត្តិគាហករបស់តុលាការ ។

៥-សិទ្ធិទទួល និងពាក់គ្រឿងឥស្សរិយយសទាំងអស់ ។

៦-សិទ្ធិធ្វើជាសាក្សី ដែលទទួលសម្បថនៅមុខតុលាការ ។

ទោសនេះអាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៦២.- ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ

ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ មិនអនុវត្តទៅលើការបំពេញអាណត្តិដែលជ្រើសតាំងដោយការបោះឆ្នោតជាសាធារណៈ ឬការទទួលខុសត្រូវខាងសហជីពទេ ។ ការហាមនេះ មិនអាចអនុវត្តចំពោះបទល្មើសរំលោភលើច្បាប់ស្តីពីរបបសារព័ត៌មានទេ ។

ទោសនេះអាចជាស្ថាពរ ឬក៏បណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

តុលាការត្រូវបញ្ជាក់មុខរបរដែលត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ៦៣.- ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ

ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្ត មិនអាចលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំទេ ។

មាត្រា ៦៤.- ការព្យួរលិខិតបើកបរ

ទោសព្យួរលិខិតបើកបរ មិនត្រូវលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទេ ។ ទណ្ឌិតត្រូវប្រគល់លិខិតបើកបររបស់ខ្លួនទៅក្រឡាបញ្ជីតុលាការ ។ លិខិតបើកបរត្រូវរក្សាទុកតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៥.- ការហាមឃាត់ចំពោះការស្នាក់នៅកន្លែងមួយចំនួននៅកម្ពុជា

ទោសហាមឃាត់ការស្នាក់នៅ គឺជាការហាមឃាត់ដល់ទណ្ឌិត ចំពោះការមានមុខនៅកន្លែងខ្លះនៃដែនដីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ទោសនេះមិនអាចលើសពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

តុលាការកំណត់បញ្ជីនៃកន្លែងដែលហាមឃាត់ និងកំណត់ថិរវេលានៃការហាមឃាត់ ។

ការហាមឃាត់ការស្នាក់អាស្រ័យ រួមមានវិធានការតាមដាន ។

ទណ្ឌិតត្រូវតែ :

១-ចូលបង្ហាញខ្លួនតាមដីកាកោះរបស់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬរដ្ឋបាល ដែលតុលាការបានចាត់តាំង ។

២-ត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួនឱ្យបានទៀងទាត់តាមការកំណត់នៅស្នាក់ការនគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថ តាមការចាត់តាំងរបស់តុលាការ ។

តុលាការត្រូវកំណត់បែបបទនៃវិធានការតាមដាន ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ត្រូវជូនដំណឹងដោយព្រះរាជអាជ្ញាដល់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៦៦.- ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីកម្ពុជា មិនត្រូវលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ទណ្ឌិតត្រូវតែប្រគល់លិខិតឆ្លងដែនរបស់ខ្លួនទៅក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការ ។ លិខិតឆ្លងដែននេះ ត្រូវរក្សាទុកតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ទណ្ឌិតមិនអាចសុំលិខិតឆ្លងដែនបានទេ ក្នុងរយៈពេលដែលកំពុងទទួលទោសនោះ ។

មាត្រា ៦៧.- ការហាមឃាត់ចំពោះការចូល និងស្នាក់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះទណ្ឌិតដែលជាជនបរទេស

ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសនូវការចូល និងការស្នាក់នៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នដែលមានរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។ ការហាមឃាត់នេះ នាំឱ្យមានការបណ្តេញទណ្ឌិតឱ្យចេញដោយពេញច្បាប់នៅពេលបញ្ចប់ទោសដាក់ពន្ធនាគារ ។

មាត្រា ៦៨.- ការរឹបអូស

ការរឹបអូសអាចធ្វើទៅលើវត្ថុដូចតទៅ :

១-ឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

២-វត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស ។

៣-ផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៤-ឧបភោគភណ្ឌ សម្ភារៈ និងចលនវត្ថុ នៅក្នុងទីកន្លែងដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្ត ។

ក៏ប៉ុន្តែ ការរឹបអូសមិនអាចប្រកាសបានទេ ប្រសិនបើមានការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់តតិយជន ។

មាត្រា ៦៩.- ការចាត់ចែងទ្រព្យដែលរឹបអូស

កាលបើការរឹបអូសបានក្លាយទៅជាស្ថាពរ របស់ដែលរឹបអូសក្លាយទៅជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកដែលចែងអំពីការប្រគល់ផ្សេងពីនេះ ។

រដ្ឋអាចលក់ ឬបំផ្លាញទ្រព្យដែលរឹបអូស តាមនីតិវិធីស្ដីពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៧០.- ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវគ្រប់ប្រភេទ

ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវ អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្ដោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។ ការហាមឃាត់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៧១.- ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសាធារណៈ

ការបណ្ដេញចេញពីអបណសាធារណៈ នាំឱ្យមានការហាមឃាត់ចំពោះការចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្នុងអាបណទាំងឡាយដែលស្នើឡើងដោយ :

១-រដ្ឋ ។

២-សម្ព័ន្ធភាពដែនដីវិមជ្ឈការ ។

៣-គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ ។

៤-សហគ្រាសដែលត្រូវបានធ្វើសម្បទាន ឬត្រួតត្រាដោយរដ្ឋ ឬដោយសម្ព័ន្ធភាពដែនដីវិមជ្ឈការ ។

ទោសបណ្តេញចេញនេះអាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៧២.- ការបិទគ្រឹះស្ថាន

ទោសបិទគ្រឹះស្ថាន នាំឱ្យមានការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានដែលនៅក្នុងឱកាសធ្វើសកម្មភាពនោះ បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង ។

ទោសបិទគ្រឹះស្ថាននេះអាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៧៣.- ហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន

ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ដែលបើកចំហសម្រាប់សាធារណជន ឬដែលត្រូវប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នដែលមានរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៧៤.- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច

ទោសបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច អនុវត្តនៅកន្លែងដែលចង្អុលបង្ហាញដោយតុលាការ និងក្នុងរយៈពេលមួយដែលកំណត់ឡើងដោយតុលាការ ។ ការបិទផ្សាយមិនអាចលើសពី ២ (ពីរ) ខែ ទេ ។ ការបិទផ្សាយអាចធ្វើទាំងស្រុង ឬតាមសម្រង់ ឬតាមនិទ្ទេសធម្មតា ។ សោហ៊ុយបិទផ្សាយ គឺជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត ។

ក្នុងករណីមានការបំបាត់ចោល ការលាក់បំបាំង ឬការហែកចោលសេចក្តីប្រកាសនេះ ត្រូវតែធ្វើការបិទផ្សាយជាថ្មី ។ ការបិទផ្សាយនេះ ត្រូវអ្នកដែលបំបាត់ចោល ឬអ្នកហែកចោល ជាអ្នកចេញសោហ៊ុយ ។

មាត្រា ៧៥.- ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ

ទោសផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការត្រូវចុះផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ តាមបែបបទ និងក្នុងចិរវេលាដែលកំណត់ដោយតុលាការ ។

សោហ៊ុយក្នុងការចុះផ្សាយជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត ។ ក្នុងករណីមិនគោរពតាមទណ្ឌិត អាចត្រូវដាក់គុកបង្ខំរូបកាយ ។

បើតុលាការបានបង្គាប់ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច សារព័ត៌មានមិនអាចបដិសេធការផ្សព្វផ្សាយនេះបានទេ ។

មាត្រា ៧៦.- ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសតាមមធ្យោបាយទូរគមនា-គមន៍សោតទស្សន៍

ទោសចាក់ផ្សាយជាសាធារណៈនូវសេចក្ដីសម្រេច តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ ត្រូវអនុវត្តតាមបែបបទដែលកំណត់ដោយតុលាការ ។ ការផ្សាយនេះមិនអាចលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ ទេ ។ ការផ្សាយអាចផ្សាយទាំងស្រុង ផ្សាយតាមសម្រង់ ឬផ្សាយតាមនិទ្ទេស ។ សោហ៊ុយនៃការផ្សាយ គឺជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត ។

មាត្រា ៧៧.- ចិរវេលានៃការអនុវត្តទោសបន្ថែម

លើកលែងតែមានសេចក្ដីសម្រេចផ្ទុយរបស់តុលាការ ទោសបន្ថែមទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច ១, ២, ៣, ៤, ៥, ៦ និង ៧ នៃមាត្រា ៥៩ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) ត្រូវអនុវត្ត នៅពេលផុតទោសពន្ធនាគារ ។

ជំពូកទី ៣
ទោសជំនួស
ផ្នែកទោល
ការងារសហគមន៍

មាត្រា ៧៨.- និយមន័យនៃការងារសហគមន៍

កាលណាជនជាប់ចោទទទួលទោសដាក់ពន្ធនាគារ ដែលអតិបរមាតិចជាង ឬ

ស្មើនឹង ៣ (បី) ឆ្នាំ តុលាការអាចប្រកាសទោសការងារសហគមន៍ ។

ការងារសហគមន៍ គឺជាកាតព្វកិច្ចត្រូវបំពេញក្នុងចិរវេលាចន្លោះពី ៣០ (សាមសិប) ម៉ោង ទៅ ២០០ (ពីររយ) ម៉ោង នូវការងារគ្មានកម្រៃជាអត្ថប្រយោជន៍របស់រដ្ឋ របស់សមូហភាពដែនដី របស់នីតិបុគ្គលតាមច្បាប់សាធារណៈ របស់សមាគម ឬអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៧៩.- អ្នកមិនទទួលប្រយោជន៍នៃការងារសហគមន៍

នៅក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ការងារសហគមន៍មិនអាចបំពេញជាប្រយោជន៍នៃរូបវន្តបុគ្គលទេ ។

មាត្រា ៨០.- របបគតិយុត្តនៃការងារសហគមន៍

ការងារសហគមន៍ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមការងារ ជាអាទិ៍ ការងារនៅពេលយប់ អនាម័យ សន្តិសុខ ហើយនិងការងាររបស់ស្ត្រី ។

ការងារសហគមន៍អាចត្រួតគ្នាបានជាមួយនឹងការអនុវត្តសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ៨១.- គោលការណ៍ជួសជុលការខូចខាតដល់អ្នកដទៃ

រដ្ឋត្រូវតែចេញសោហ៊ុយជួសជុលការខូចខាតដែលបង្កដល់អ្នកដទៃដោយទណ្ឌិតនៅក្នុងពេលដែលកំពុងអនុវត្តការងារសហគមន៍ ។ រដ្ឋត្រូវធ្វើឧបាទេសកម្មដោយពេញច្បាប់ នៅក្នុងសិទ្ធិជនរងគ្រោះ ។

ផ្នែកទី ២
ការស្ដីបន្ទោស

មាត្រា ៨២.- របបគតិយុត្តនៃការស្ដីបន្ទោស

កាលបើជនជាប់ចោទរងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ដែលមានអតិបរមាតិចជាង ឬស្មើនឹង ៣ (បី) ឆ្នាំ តុលាការអាចប្រកាសស្ដីបន្ទោស ប្រសិនបើមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌទាំងបីដូចតទៅនេះ :

១-ភាពចលាចលដល់សណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈដែលបណ្ដាលមកពីបទល្មើស

បានបញ្ចប់ ។

២-ការខូចខាតត្រូវបានជួសជុលរួចហើយ ។

៣-ជនល្មើសមានការបង្ហាញឆន្ទៈក្នុងការបញ្ចូលឱ្យទៅរស់នៅក្នុងសង្គមវិញ ។

មាតិកាទី ២

ស្ថានទម្ងន់ទោស និងស្ថានសម្រាលទោស

ជំពូកទី ១

ការមិនរាងចាល

មាត្រា ៨៣.- អានុភាពនៃការមិនរាងចាល

ការមិនរាងចាលមានអានុភាព នាំឱ្យមានការបន្ថែមទម្ងន់អតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងដោយជំពូកនេះ ។

មាត្រា ៨៤.- លក្ខខណ្ឌនៃការមិនរាងចាល

ការមិនរាងចាលត្រូវបានកើតក្នុងករណីណាមួយដូចតទៅ :

១-កាលបើបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទឧក្រិដ្ឋ បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋថ្មីទៀតនៅក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

២-កាលបើបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទឧក្រិដ្ឋ បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

៣-កាលបើបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទមជ្ឈិម ដោយត្រូវជាប់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ៣ (បី) ឆ្នាំ បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

៤-កាលបើបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទមជ្ឈិម បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដដែលនៅក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ និង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមគិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសទី ១ ចូលជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៨៥.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ

កាលបើបុគ្គលណាមួយ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទឧក្រិដ្ឋ បុគ្គលនេះបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋណាមួយថ្មីទៀតនៅក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទឧក្រិដ្ឋថ្មី ត្រូវទម្ងន់តាមខ្នាតដូចតទៅ :

១-ប្រសិនបើអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទឧក្រិដ្ឋថ្មីមិនលើសពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ទេ អតិបរមានេះ ត្រូវទ្វេឡើង ។

២-ប្រសិនបើអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទឧក្រិដ្ឋថ្មីនេះមានរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ អតិបរមានៃទោស គឺដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៨៦.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទមជ្ឈិមបន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោសបទឧក្រិដ្ឋ

កាលបើបុគ្គលណាមួយ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទឧក្រិដ្ឋណាមួយ បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមនៅក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ អតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទមជ្ឈិម ត្រូវទ្វេឡើង ។

តាមអានុភាពនៃការមិនរាងចាល ក្នុងករណីដែលអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បទល្មើសនៅតែជាបទមជ្ឈិមដដែល ទោះបីជាមានការបន្ថែមទម្ងន់ទោសយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៨៧.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទឧក្រិដ្ឋបន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោសបទមជ្ឈិម

កាលបើបុគ្គលណាមួយ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទមជ្ឈិមដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ៣ (បី) ឆ្នាំ បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋនៅក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទោសដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសលើបទឧក្រិដ្ឋនេះ ត្រូវបន្ថែមទម្ងន់ទៅតាមខ្នាតដូចតទៅ :

១-ប្រសិនបើអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទឧក្រិដ្ឋមិនលើសពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ទេ អតិបរមានេះ ត្រូវទ្វេឡើង ។

២-ប្រសិនបើអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទឧក្រិដ្ឋមានរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ អតិបរមានៃទោស គឺដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៨៨.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទមជ្ឈិមបន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោសបទមជ្ឈិម

កាលបើបុគ្គលណាមួយ ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពររួចហើយពីបទមជ្ឈិមណាមួយ បុគ្គលនោះបានប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដដែលនៅក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ អតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារចំពោះបទមជ្ឈិមថ្មី ត្រូវទ្វេឡើង ។

តាមអំណាចនៃការមិនរាងចាល ក្នុងករណីដែលអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បទល្មើសនៅតែជាបទមជ្ឈិមដដែល ទោះបីជាមានការទម្ងន់ទោសយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៨៩.- បទល្មើសប្រដូច ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានការមិនរាងចាល

ដើម្បីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការមិនរាងចាល បទលួច បទរំលោភលើទំនុកចិត្ត និងបទឆបោក ត្រូវចាត់ទុកថាជាបទល្មើសដូចគ្នាដដែល ។

បទល្មើសទទួលផលចោរកម្ម ត្រូវប្រៀបដូចជាបទល្មើសដែលជាប្រភពនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលទទួលលាក់បំបាំង ។

បទល្មើសសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ត្រូវប្រៀបប្រដូចជាបទល្មើសដែលការសំអាតប្រាក់កខ្វក់នេះបានសម្រេច ។

មាត្រា ៩០.- ការមិនរាងចាល និងកិច្ចនៃការចោទប្រកាន់

សភាពមិនរាងចាលអាចត្រូវតុលាការជំនុំជម្រះកត់ត្រាទុក ហើយនិងជាមូលហេតុនៃការបន្ថែមទម្ងន់ទោសដាក់ពន្ធនាគារបាន ប្រសិនបើមានចែងយ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងលិខិតចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ៩១.- ការមិនរាងចាល និងសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ

សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាស្ថាពរ កាលណាសេចក្តីសម្រេចនេះមិនអាចមានផ្លូវតវ៉ាបានទៀតឡើយ ។

ដើម្បីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការមិនរាងចាល ត្រូវគិតគូរតែទណ្ឌកម្មដែលស្ថាពរខាងបណ្តឹងអាជ្ញាប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៩២.- បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

សភាពមិនរាងចាលអាចត្រូវកត់ត្រាទុក ទោះបីទោសដែលកើតចេញពីការផ្តន្ទាទោសនោះត្រូវផុតអាជ្ញាយុកាលក៏ដោយ ។

សភាពមិនរាងចាល មិនអាចត្រូវកត់ត្រាទុកទេ បើទោសដែលកើតចេញពីការផ្តន្ទាទោសស្ថាពរនោះ ត្រូវបានលើកលែងដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៩០ វាក្យខណ្ឌទី ៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ២
ស្ថានសម្រាលទោស

មាត្រា ៩៣.- និយមន័យនៃស្ថានសម្រាលទោស

កាលណាប្រភេទនៃបទល្មើស ឬបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃចារិតម្រូវ តុលាការអាចសម្រេចឱ្យជនជាប់ចោទបានទទួលនូវស្ថានសម្រាលទោស ។

ស្ថានសម្រាលទោសអាចត្រូវផ្តល់ឱ្យទណ្ឌិតបានដែរ ទោះបីជាជននោះត្រូវបានប្រកាសថា ស្ថិតនៅក្នុងភាពមិនរាងចាលក៏ដោយ ។

មាត្រា ៩៤.- អានុភាពនៃស្ថានសម្រាលទោស

កាលណាតុលាការផ្តល់ឱ្យជនជាប់ចោទ នូវស្ថានសម្រាលទោសអប្បបរមានៃមូលទោសចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ត្រូវបន្ថយតាមខ្នាតដូចខាងក្រោម :

១-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អប្បបរមានៃទោស ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ។

២-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ហើយតិចជាង ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អប្បបរមានៃទោស ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ១ (មួយ) ឆ្នាំ ។

៣-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ហើយតិចជាង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ អប្បបរមានៃទោស ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ។

៤-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ហើយតិចជាង ២ (ពីរ) ឆ្នាំ អប្បបរមានៃទោស ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ១ (មួយ) ថ្ងៃ ។

៥-អប្បបរមានៃទោសពិន័យ ត្រូវបន្ថយមកត្រឹមពាក់កណ្ដាល ។

មាត្រា ៩៥.- ទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត និងស្ថានសម្រាល

កាលណាបទល្មើសត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដាក់គុកអស់មួយជីវិត ចៅក្រមដែលផ្ដល់ស្ថានសម្រាលទោស អាចប្រកាសទោសដាក់ពន្ធនាគារ ក្នុងចន្លោះរវាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) និង ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាតិកាទី ៣

របបនៃការប្រកាសទោស

ជំពូកទី ១

របបទូទៅ

មាត្រា ៩៦.- គោលការណ៍ឯកត្តកម្មនៃទោស

តុលាការប្រកាសទោសដោយផ្អែកទៅលើទម្ងន់ទោស និងកាលៈទេសៈនៃបទល្មើស ទៅលើបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃជនជាប់ចោទ ទៅលើសភាពផ្លូវចិត្ត ទៅលើធនធាន និងបន្ទុក ទៅលើមូលហេតុ ព្រមទាំងកិរិយាមារយាទរបស់ជនល្មើសក្រោយពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ជាអាទិ៍ ចំពោះជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ៩៧.- ការប្រកាសមូលទោស

នៅក្នុងគ្រប់ករណីដែលបទល្មើសត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារផង និងពិន័យផង តុលាការអាចប្រកាស :

១-ទោសដាក់ពន្ធនាគារ និងទោសពិន័យត្រួតគ្នា ។

២-ទោសដាក់ពន្ធនាគារតែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ឬ

៣-ទោសពិន័យជាប្រាក់តែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៩៨.- ការប្រកាសទោសជំនួស

ទោសការងារសហគមន៍ជំនួសឱ្យមូលទោស ។ តុលាការដែលប្រកាសទោសការងារសហគមន៍នោះ មិនអាចប្រកាសទោសដាក់ពន្ធនាគារ ឬពិន័យជាប្រាក់បាន

ទេ ។

ការស្តីបន្ទោសជំនួសឱ្យមូលទោស ។ តុលាការដែលប្រកាសការស្តីបន្ទោស មិនអាចប្រកាសទោសដាក់ពន្ធនាគារ ឬពិន័យជាប្រាក់បានទេ ។

មាត្រា ៩៩.- ការប្រកាសទោសបន្ថែមលើមូលទោស

កាលណាបទល្មើសមួយត្រូវផ្តន្ទាទោស ដោយទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន ទោសបន្ថែមនេះ ត្រូវបន្ថែមទៅលើមូលទោស លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១០០ (ការជំនួសមូលទោសដោយទោសបន្ថែម) ចេញ ។

មាត្រា ១០០.- ការជំនួសមូលទោសដោយទោសបន្ថែម

តុលាការអាចសម្រេចជំនួសមូលទោសដោយទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន នៅក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

១-កាលណាជនជាប់ចោទទទួលទោសពិន័យក្នុងឋានៈជាមូលទោសតែមួយគត់ ។

២-កាលណាជនជាប់ចោទទទួលទោសដាក់ពន្ធនាគារដែលអតិបរមាស្មើ ឬតិចជាង ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

កាលណាតុលាការសម្រេចជំនួសមូលទោសដោយទោបន្ថែមមួយ ឬច្រើន តុលាការ នេះមិនអាចប្រកាសទោសដាក់ពន្ធនាគារ ឬទោសពិន័យជាប្រាក់បានទេ ។

មាត្រា ១០១.- វិធានដោយឡែកសម្រាប់ការប្រកាសទោសការងារសហគមន៍

ទោសការងារសហគមន៍នឹងអាចប្រកាសបាន លុះត្រាតែជនជាប់ចោទមានវត្តមាននៅពេលសវនាការ ហើយយល់ព្រមធ្វើការងារនេះ ។ តុលការនៅមុនពេលប្រកាសសាលក្រម ឬសាលដីកា ត្រូវប្រាប់ជនជាប់ចោទថាសាមីខ្លួនមានសិទ្ធិប្រកែកមិនព្រមធ្វើការងារនេះ ។ ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ ត្រូវតែមានចុះនៅក្នុងសាលក្រម ឬសាលដីកា ។

មាត្រា ១០២.- ចិរវេលា និងអំឡុងពេលនៃការងារសហគមន៍

តុលាការដែលប្រកាសទោសការងារសហគមន៍ ត្រូវកំណត់អំពីចិរវេលានៃ

ការងារ និងរយៈពេលដែលត្រូវបំពេញ ។ រយៈពេលនេះមិនអាចលើសពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទេ ។

មាត្រា ១០៣.- បែបបទនៃការអនុវត្តទោសការងារសហគមន៍

បែបបទនៃការអនុវត្តទោសការងារសហគមន៍ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជអាជ្ញា ។

ព្រះរាជអាជ្ញាចង្អុលប្រាប់ឈ្មោះនីតិបុគ្គល ដែលត្រូវទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីការងារនេះ ។

ទោសនេះត្រូវអនុវត្តនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។

ជំពូកទី ២

ការព្យួរទោសធម្មតា

ផ្នែកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិរួម

មាត្រា ១០៤.- ការប្រកាសការព្យួរទោស

តុលាការអាចបង្គាប់ថា នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្អាកការអនុវត្តនូវមូលទោស ។

មាត្រា ១០៥.- របបនៃការព្យួរទោស

ដើម្បីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្ដីពីការព្យួរទោស ត្រូវគិតតែអំពីទណ្ឌកម្មជាស្ថាពរខាងបណ្ដឹងអាជ្ញាប៉ុណ្ណោះ ។

ផ្នែកទី ២

ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម

មាត្រា ១០៦.- លក្ខខណ្ឌទាក់ទងនឹងការផ្ដន្ទាទោសពីមុន

ក្នុងករណីដែលមានការចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមនោះ ការព្យួរទោសធម្មតាអាចត្រូវផ្ដល់ឱ្យបាន ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមិនទាន់មានការផ្ដន្ទាទោសជាស្ថាពរឱ្យជាប់ពន្ធនាគារក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ មុនអំពើល្មើស ។

មាត្រា ១០៧.- ទោសអាចនាំឱ្យមានការព្យួរទោស

ការព្យួរទោសធម្មតា ត្រូវអនុវត្តទៅលើទោសដូចតទៅ :

១-ទោសដាក់ពន្ធនាគារ កាលបើទោសដែលប្រកាសនោះតិចជាង ឬស្មើនឹង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

២-ទោសពិន័យជាប្រាក់ ។

មាត្រា ១០៨.- ការព្យួរទោសមួយផ្នែក

តុលាការអាចសម្រេចថា ការព្យួរទោសធម្មតានេះអាចនឹងអនុវត្តទៅលើមួយផ្នែកនៃទោសពន្ធនាគារ ដែលតុលាការជាអ្នកកំណត់ថិរវេលា ឬលើមួយផ្នែកនៃប្រាក់ពិន័យដែលតុលាការជាអ្នកកំណត់ចំនួនទឹកប្រាក់ ។

មាត្រា ១០៩.- ការដកហូតការព្យួរទោស

ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ដោយមានការព្យួរទោសធម្មតា ហើយមានការផ្តន្ទាទោសថ្មីជាស្ថាពរមួយទៀតពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ការព្យួរទោសធម្មតានេះ ត្រូវដកហូតចេញដោយពេញច្បាប់ ។

ទោសទី ១ ត្រូវអនុវត្តដោយមិនអាចស្រួបចូលជាមួយទោសទី ២ បានឡើយ ។

មាត្រា ១១០.- ការមិនដកហូត

ជាបដិប្បញ្ញត្តិទៅនឹងមាត្រា ១០៩ (ការដកហូតការព្យួរទោស) តុលាការអាចសម្រេចថា ទណ្ឌកម្មថ្មីមិននាំឱ្យមានការដកហូតនូវការព្យួរទោសធម្មតា ដែលបានសម្រេចពីមុននោះទេ ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការត្រូវតែមានសំអាងហេតុជាពិសេស ។

មាត្រា ១១១.- ការទុកជាអសារបង់នូវការផ្តន្ទាទោស

ប្រសិនបើរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ដោយមានការព្យួរទោសធម្មតា ហើយគ្មានការផ្តន្ទាទោសថ្មីជាស្ថាពរ

មួយទៀត ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមនោះទេ ការផ្តន្ទាទោសដោយមានព្យួរនេះត្រូវចាត់ទុកថាជាអសារបង់ ។

កាលណាបើការព្យួរទោសត្រូវបានប្រកាសទៅលើតែផ្នែកមួយនៃទោសនោះ ការផ្តន្ទាទោស ត្រូវចាត់ទុកជាអសាបង់ទាំងស្រុង ។

ផ្នែកទី ៣
ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទលហុ

មាត្រា ១១២.- លក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងការផ្តន្ទាទោសពីមុន

ក្នុងករណីចោទប្រកាន់ពីបទលហុ ការព្យួរទោសធម្មតាអាចត្រូវបានប្រកាស ប្រសិនបើជនជាប់ចោទ មិនទាន់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារជាស្ថាពរនៅឡើយ នៅក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ មុនបទល្មើសនេះ ។

មាត្រា ១១៣.- ទោសអាចនាំឱ្យមានការព្យួរទោស

ក្នុងករណីចោទប្រកាន់ពីបទលហុ ការព្យួរទោសធម្មតាត្រូវអនុវត្តទៅលើទោសដូចតទៅនេះ :

១-ទោសដាក់ពន្ធនាគារ ។

២-ទោសពិន័យជាប្រាក់ ។

មាត្រា ១១៤.- ការដកហូតនៃការព្យួរទោស

ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ក្រោយការផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរពីបទលហុ ដោយមានការព្យួរទោសធម្មតាផង រួចកើតមានទ្វេការផ្តន្ទាទោសថ្មីជាស្ថាពរពីបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬបទលហុ ការព្យួរទោសធម្មតាពីបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬបទលហុ ត្រូវដកចេញដោយពេញច្បាប់ ។ ទោសទី ១ ត្រូវអនុវត្តដោយគ្មានស្រួបជាមួយទោសទី ២ ឡើយ ។

មាត្រា ១១៥.- ការមិនដកហូត

ជាបដិប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១៤ (ការដកហូតនៃការព្យួរទោស) តុលាការ

អាចសម្រេចថាការផ្តន្ទាទោសថ្មីមិនអាចនាំឱ្យមានការដកហូតនូវការព្យួរទោសធម្មតានេះ ដែលសម្រេចពីមុននោះទេ ។ សេចក្តីសម្រេចនេះ ត្រូវតែមានសំអាងហេតុជាពិសេស ។

មាត្រា ១១៦.- ការចាត់ទុកជាអសារបង់នូវការផ្តន្ទាទោស

ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរពីបទលហុ ដែលមានការព្យួរទោសធម្មតា គ្មានការផ្តន្ទាទោសថ្មីណាមួយបានកើតឡើងពីបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬបទលហុ ការផ្តន្ទាទោសដែលព្យួរនោះ ត្រូវទុកជាអសារបង់ ។ ទោសក៏មិនអាចយកមកអនុវត្តបានទៀតឡើយ ។

ជំពូកទី ៣
ការព្យួរទោសសាកល្បង

មាត្រា ១១៧.- និយមន័យ និងលក្ខខណ្ឌនៃការព្យួរទោសសាកល្បង

តុលាការអាចសម្រេចព្យួរសាកល្បងនូវទោសដែលបានសម្រេចជាប់ពន្ធនាគារដែលមានរយៈពេលពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ការព្យួរទោសសាកល្បង មានអានុភាពដាក់ឱ្យទណ្ឌិតស្ថិតនៅក្រោមវិធានការត្រួតពិនិត្យ និងគោរពនូវកាតព្វកិច្ចដោយឡែកមួយ ឬច្រើនក្នុងរយៈពេលសាកល្បង ។

មាត្រា ១១៨.- រយៈពេលនៃការសាកល្បង

តុលាការកំណត់ពេលវេលានៃការសាកល្បង ។ រយៈពេលនេះមិនអាចតិចជាង ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងមិនលើសពី ៣ (បី) ឆ្នាំ ទេ ។

មាត្រា ១១៩.- វិធានការត្រួតពិនិត្យ

វិធានការត្រួតពិនិត្យដែលតម្រូវទៅលើទណ្ឌិត មានដូចតទៅ :

១-ទណ្ឌិត ត្រូវតែគោរពតាមដីកាកោះរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬរបស់បុគ្គលដែលព្រះរាជអាជ្ញានេះបានប្រគល់អំណាចឱ្យ ។

២-ទណ្ឌិត ត្រូវមកទទួលនូវការមកពិនិត្យមើលរបស់បុគ្គលដែលព្រះរាជាអាជ្ញាបានប្រគល់អំណាចឱ្យ ។

៣-ទណ្ឌិត ត្រូវប្រគល់ដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬដល់បុគ្គលដែលព្រះរាជអាជ្ញាបានប្រគល់អំណាចឱ្យនូវគ្រប់ឯកសារសម្រាប់ធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់លើការបញ្ចូលឱ្យទៅរស់នៅក្នុងសង្គមវិញ ។

៤-ទណ្ឌិត ត្រូវជូនដំណឹងដល់ព្រះរាជអាជ្ញា អំពីការផ្លាស់ប្ដូរអាសយដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។

៥-ទណ្ឌិត ត្រូវជូនដំណឹងដល់ព្រះរាជអាជ្ញា អំពីការផ្លាស់ប្ដូរមុខរបររបស់ខ្លួន ។

៦-ទណ្ឌិត ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញា មុនពេលធ្វើដំណើរទៅបរទេស ។

មាត្រា ១២០.- កាតព្វកិច្ចដោយឡែកដែលអាចដាក់ទៅលើទណ្ឌិត

កាតព្វកិច្ចដោយឡែកដែលអាចតម្រូវទៅលើទណ្ឌិតមានដូចតទៅ :

១-បំពេញសកម្មភាពខាងវិជ្ជាជីវៈ ។

២-ទទួលការបង្ហាត់បង្រៀន ឬទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ។

៣-រស់នៅក្នុងកន្លែងណាមួយជាកំណត់ ។

៤-ទទួលឱ្យពេទ្យធ្វើការពិនិត្យ ឬការព្យាបាល ។

៥-បញ្ជាក់ថាខ្លួនរួមចំណែកក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់គ្រួសារ ។

៦-ធ្វើការជួសជុលការខូចខាតដែលបណ្ដាលមកអំពីបទល្មើស តាមលទ្ធភាពនៃធនធានរបស់ខ្លួន ។

៧-បញ្ជាក់ថាខ្លួនបានបង់ប្រាក់ជូនរដ្ឋបន្ទាប់ពីការផ្ដន្ទាទោស តាមលទ្ធភាពធនធានរបស់ខ្លួន ។

៨-មិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពខាងវិជ្ជាជីវៈ ឬសង្គមដែលអនុញ្ញាត ឬសម្រួលដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ក្នុងករណីនេះតុលាការ បញ្ជាក់អំពីសកម្មភាពដែលហាមឃាត់ ។

៩-មិនត្រូវមានមុខនៅទីកន្លែងខ្លះ ក្នុងករណីនេះ តុលាការបញ្ជាក់អំពីទីកន្លែងដែលហាមឃាត់ ។

១០-មិនត្រូវសេពគប់បនល្បែង ។

១១-មិនត្រូវសេពគប់តៀមភេសជ្ជៈស្រវឹង ។

១២-មិនត្រូវសេពគប់ជាមួយបុគ្គលខ្លះ ពិសេស ចារី សហចារី ជនសមគំនិត ឬជនរងគ្រោះនៃបទល្មើស ក្នុងករណីនេះ តុលាការបញ្ជាក់អំពីបុគ្គលដែលមិនត្រូវសេពគប់ជាមួយ ។

១៣-មិនត្រូវកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ។

នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន តុលាការត្រូវចែងអំពីកាតព្វកិច្ចដោយឡែកដែលតម្រូវទៅលើទណ្ឌិត ។

មាត្រា ១២១.- ការកែប្រែកាតព្វកិច្ចដោយឡែកដោយយុត្តាធិការ

នៅគ្រប់ពេលវេលា តុលាការអាចកែប្រែកាតព្វកិច្ចដោយឡែកដែលតម្រូវលើទណ្ឌិតបាន ។

តុលាការ ត្រូវបានទទួលបណ្តឹងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបានចែងដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១២២.- ការដកហូតការព្យួរទោសសាកល្បង

ការព្យួរទោសសាកល្បងអាចត្រូវដកហូតដោយតុលាការ នៅក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ប្រសិនបើក្នុងចិរវេលាសាកល្បងទណ្ឌិតមិនគោរពតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ឬកាតព្វកិច្ចដោយឡែកទេ ។

២-ប្រសិនបើក្នុងចិរវេលាសាកល្បងទណ្ឌិតត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមជាថ្មីទៀត ។

តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យដកហូតការព្យួរទោសសាកល្បងនេះទាំងមូល ឬមួយផ្នែក ។ នៅក្នុងករណីនេះ ទោសត្រូវយកមកអនុវត្តទាំងមូល ឬមួយផ្នែក ។

តុលាការ ត្រូវបានទទួលបណ្តឹងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១២៣.- ការផ្តន្ទាទោសដែលត្រូវចាត់ទុកជាអសារបង់

ការផ្តន្ទាទោស ត្រូវចាត់ទុកជាអសារបង់ ប្រសិនបើមុនការផុតរយៈពេលសាកល្បង គ្មានពាក្យសុំដកហូតដែលមានសេចក្តីសម្រេចដកហូតទេ ។

ជំពូកទី ៤

ការផ្អាកនៃការប្រកាសទោស

មាត្រា ១២៤.- លក្ខខណ្ឌនៃការផ្អាកនៃការប្រកាសទោស

ក្នុងករណីចោទប្រកាន់ពីបទមជ្ឈិម តុលាការក្រោយពីបានប្រកាសថាជនជាប់ចោទមានពិរុទ្ធ អាចផ្អាកការប្រកាសទោស ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌដូចតទៅនេះត្រូវបានបំពេញ :

១-ភាពច្របូកច្របល់នៃសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ដែលបង្កឡើងដោយបទល្មើសត្រូវបានបញ្ឈប់ ។

២-ជនជាប់ចោទមានការធានាក្នុងការបញ្ចូលឱ្យទៅរស់នៅក្នុងសង្គម ។

៣-ជនជាប់ចោទសុំរយៈពេលដើម្បីជួសជុលការខូចខាត ។

មាត្រា ១២៥.- សេចក្តីសម្រេចនៃការផ្អាក

ការផ្អាកអាចត្រូវបង្គាប់បានលុះត្រាតែជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសវនាការ ។

តុលាការកំណត់នៅក្នុងសាលក្រម ឬសាលដីកានូវកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវសម្រេចអំពីទោស ។

សេចក្តីសម្រេចអំពីទោសត្រូវតែធ្វើឡើងយ៉ាងច្រើនបំផុត ១ (មួយ) ឆ្នាំក្រោយសេចក្តីសម្រេចផ្អាក ។

មាត្រា ១២៦.- សវនាការពិនិត្យរឿងដែលបង្អង់

នៅពេលសវនាការពិនិត្យរឿងដែលបង្អង់នេះ តុលាការសម្រេចអំពីទោស ។

ជំពូកទី ៥
ពាក់កណ្ដាលសេរីភាព

មាត្រា ១២៧.- លក្ខខណ្ឌនៃរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាព

កាលណាតុលាការប្រកាសទោសដាក់ពន្ធនាគារតិចជាង ឬស្មើនឹង ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ តុលាការអាចសម្រេចថា ទោសត្រូវអនុវត្តក្រោមរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាព ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យទណ្ឌិតអាចបំពេញសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ ទទួលការសិក្សា ឬការបណ្ដុះបណ្ដាល ឬការពិនិត្យព្យាបាលជម្ងឺ ឬជួយឧបត្ថម្ភដល់សេចក្ដីត្រូវការរបស់គ្រួសារ ។

មាត្រា ១២៨.- បែបបទនៃរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាព

ទណ្ឌិតដែលស្ថិតនៅក្រោមរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាព ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចាកចេញពីពន្ធនាគារ ក្នុងរយៈពេលជាកំណត់ ។

តុលាការកំណត់នៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួនអំពីថ្ងៃ និងម៉ោងដែលទណ្ឌិតត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យអវត្តមាននៅក្នុងពន្ធនាគារ ។

មាត្រា ១២៩.- ការគិតបញ្ចូលរយៈពេលនៃរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាពពីទោស

រយៈពេលនៃពាក់កណ្ដាលសេរីភាព ត្រូវគិតបញ្ចូលទៅលើថិរវេលានៃទោសដែលកំពុងអនុវត្ត ។

មាត្រា ១៣០.- ការរៀបចំ និងការលុបចោលនៃរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាព

នៅគ្រប់ពេល តុលាការអាចរៀបចំរយៈពេលនៃពាក់កណ្ដាលសេរីភាព ឬក៏លុបចោលនូវរបបពាក់កណ្ដាលសេរីភាព តាមបណ្ដឹងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។

តុលាការ ត្រូវទទួលដំណឹងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១៣១.- ការចាប់ខ្លួន និងការឃុំខ្លួនទណ្ឌិត

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបង្គាប់ឱ្យចាប់ និងឃុំខ្លួនទណ្ឌិតដែលមិនវិលត្រឡប់មកពន្ធនាគារវិញ នៅពេលផុតកំណត់រយៈពេលនៃពាក់កណ្ដាលសេរីភាព ។

ជំពូកទី ៦
ការបែងចែកទោសជាប្រភាគ

មាត្រា ១៣២.- លក្ខខណ្ឌនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ

កាលណាតុលាការប្រកាសទោសដាក់ពន្ធនាគារតិចជាង ឬស្មើនឹង ១ (មួយ) ឆ្នាំ ។

តុលាការអាចសម្រេចថា ទោសនោះត្រូវអនុវត្តជាប្រភាគ ដោយមូលហេតុធ្ងន់ធ្ងរ មានលក្ខណៈជាគ្រួសារ ជាវេជ្ជសាស្ត្រ ជាវិជ្ជាជីវៈ ឬជាសង្គម ។

មាត្រា ១៣៣.- បែបបទនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ

ប្រភាគនៃទោសនីមួយៗ មិនត្រូវតិចជាង ១ (មួយ) ខែ ទេ ។ ចិរវេលាសរុបនៃការអនុវត្តទោសមិនអាចលើសពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទេ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការផ្អាកការអនុវត្តទោស ។

តុលាការ កំណត់ក្នុងសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួនអំពីបែបបទនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ ។

មាត្រា ១៣៤.- ការកែប្រែរបបនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ

នៅគ្រប់ពេលវេលា តុលាការអាចរៀបចំបែបបទនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ ឬលុបចោលរបបនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ តាមបណ្ដឹងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។

តុលាការ ទទួលបណ្ដឹងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១៣៥.- លក្ខខណ្ឌនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបង្គាប់ឱ្យចាប់ និងឃុំខ្លួនទណ្ឌិតដែលមិនវិលត្រឡប់មកពន្ធនាគារវិញ នៅពេលផុតកំណត់រយៈពេលនៃការផ្អាកការអនុវត្តទោស ។

មាតិកាទី ៤
វិធានអនុវត្តនៅក្នុងករណីបទល្មើសត្រួតគ្នា
ជំពូកទី ១
វិធានទូទៅ

មាត្រា ១៣៦.- បទល្មើសត្រួតគ្នា

មានបទល្មើសត្រួតគ្នាកើតឡើង កាលបើបទល្មើសមួយត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលម្នាក់ មុនពេលដែលបុគ្គលនេះត្រូវជំនុំជម្រះជាស្ថាពរចំពោះបទល្មើសមួយផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១៣៧.- ការចោទប្រកាន់តែមួយ

កាលបើនៅក្នុងពេលចោទប្រកាន់តែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានគេរកឃើញថាមានពិរុទ្ធពីបទល្មើសច្រើន ទោសនីមួយៗ អាចត្រូវប្រកាសឡើង ។ ប៉ុន្តែកាលបើទោសត្រូវទទួលមានច្រើន ហើយមានប្រភេទដូចគ្នា តុលាការត្រូវប្រកាសទោសតែមួយនៃប្រភេទនេះ នៅក្នុងព្រំដែននៃអតិបរមាស្របច្បាប់ដែលខ្ពស់ជាងគេ ។

ទោសនីមួយៗ ដែលប្រកាសត្រូវចាត់ទុកថាជាទោសរួម ចំពោះបទល្មើសដែលត្រួតគ្នានៅក្នុងព្រំដែននៃអតិបរមាស្របច្បាប់ អនុវត្តទៅលើបទល្មើសនីមួយៗ ។

មាត្រា ១៣៨.- ការចោទប្រកាន់ដាច់ពីគ្នា

នៅក្នុងពេលចោទប្រកាន់ដាច់ពីគ្នា កាលបើជនជាប់ចោទត្រូវបានរកឃើញថាមានពិរុទ្ធពីបទល្មើសច្រើន ទោសដែលត្រូវប្រកាស ត្រូវអនុវត្តត្រួតគ្នានៅក្នុងព្រំដែននៃអតិបរមាស្របច្បាប់ដែលខ្ពស់ជាងគេ ។

ប៉ុន្តែតុលាការចុងក្រោយដែលត្រូវសម្រេច អាចប្រកាសឱ្យអនុវត្តទោសស្រូបបញ្ចូលគ្នាទាំងមូល ឬមួយផ្នែកនៃទោសដែលមានប្រភេទដូចគ្នា ។

ដើម្បីអនុវត្តមាត្រានេះ នៅក្នុងករណីទោសដែលច្បាប់កំណត់ជាទោសដាក់ពន្ធនាគារមួយជីវិត អតិបរមាស្របច្បាប់ដែលខ្ពស់ជាងគេ ត្រូវបានកំណត់ដាក់

ពន្ធនាគារត្រឹម ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមិនទាន់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតទេ ។

ការលុបទោសទាំងមូល ឬមួយផ្នែកនៃទោសដែលប្រកាសចំពោះបទល្មើសដែលត្រួតគ្នានេះ មិនអាចជាឧបសគ្គដល់ការអនុវត្តទោសនៃប្រភេទដូចគ្នាដែលគ្មានការលុបទោសទេ ។

ជំពូកទី ២
វិធានដោយឡែក

មាត្រា ១៣៩.- ឧប្បត្តិកនៃការលើកលែងទោស និងការបន្ធូរបន្ថយទោសលើការស្រូបទោស

កាលបើទោស បានជាកម្មវត្ថុនៃវិធានការលើកលែងទោស និងបន្ធូរបន្ថយទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ត្រូវតែគិតគូរអំពីទោសដែលជាលទ្ធផលនៃការលើកលែងទោស និងបន្ធូរបន្ថយទោស ដើម្បីអនុវត្តវិធានស្តីពីការស្រូបបញ្ចូលគ្នានៃទោស ។

ចិរវេលានៃការបន្ធូរបន្ថយទោស ត្រូវរាប់បញ្ចូលទៅលើចិរវេលានៃទោសទៅថ្ងៃមុខ ជាយថាហេតុ ក្រោយការស្រូបទោស ។

មាត្រា ១៤០.- ការបូកបញ្ចូលគ្នានៃទោសពិន័យ

ជាបដិប្បញ្ញត្តិទៅលើបទប្បញ្ញត្តិមុននេះ ការពិន័យដែលបានប្រកាសឡើងចំពោះ បទលហុច្រើននោះ ត្រូវត្រួតគ្នារវាងគ្នានឹងគ្នា ហើយត្រូវត្រួតគ្នាផងដែរជាមួយទោសពិន័យ ដែលប្រកាសឡើងចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ។

មាត្រា ១៤១.- ការមិនស្រូបចូលនៃទោសដែលត្រូវបានប្រកាសចំពោះករណីរត់ចេញពីពន្ធនាគារ

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសពីបទរត់ចេញពីពន្ធនាគារ ទោសដែលប្រកាសពីបទនេះត្រូវត្រួតជាមួយនឹងទោសដែលប្រកាសឡើងចំពោះបទល្មើសដែលនាំឱ្យមានការឃុំខ្លួនជននោះ ដោយមិនអាចមានការស្រូបចូលគ្នា ។

មាតិកាទី ៥
មូលហេតុនានាដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តទោស
ជំពូកទី ១
អាជ្ញាយុកាលនៃទោស

មាត្រា ១៤២.- អានុភាពនៃអាជ្ញាយុកាល

នៅពេលផុតអាជ្ញាយុកាលហើយ ទោសលែងអនុវត្តបានទៀតហើយ ។

មាត្រា ១៤៣.- ភាពមិនអាចផុតរលត់អាជ្ញាយុកាលនៃទោសចំពោះបទឧក្រិដ្ឋមួយចំនួន

ទោសដែលប្រកាសពីបទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ និងបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម មិនអាចផុតរលត់អាជ្ញាយុកាលទេ ។

ក្រៅពីបទល្មើសខាងលើ ច្បាប់ពិសេសអាចកំណត់អំពីភាពមិនអាចផុតរលត់អាជ្ញាយុកាលនៃទោសចំពោះបទឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀតបាន ។

មាត្រា ១៤៤.- កំឡុងពេលនៃអាជ្ញាយុកាលបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម បទលហុ

ទោសដែលប្រកាសពីបទឧក្រិដ្ឋមានអាជ្ញាយុកាល ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

ទោសដែលប្រកាសពីបទមជ្ឈិមមានអាជ្ញាយុកាល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ទោសដែលប្រកាសពីបទលហុមានអាជ្ញាយុកាល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៤៥.- ចំណុចចាប់ផ្ដើមនៃចិរវេលា

ចិរវេលា ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និង ១ (មួយ) ឆ្នាំ ខាងលើដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤៤ (កំឡុងពេលនៃអាជ្ញាយុកាល : បទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម បទលហុ) ចាប់គិតពីថ្ងៃដែលសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស បានក្លាយទៅជាស្ថាពរ ។

ក្រៅពីបទល្មើសខាងលើ ច្បាប់ពិសេសអាចកំណត់អំពីភាពមិនអាចផុតរលត់អាជ្ញាយុកាលនៃទោសចំពោះបទឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀតបាន ។

មាត្រា ១៤៦.- អាជ្ញាយុកាលនៃកាតព្វកិច្ចរដ្ឋប្បវេណីដែលកើតចេញពីសេចក្ដីសម្រេចព្រហ្មទណ្ឌ

កាតព្វកិច្ចដែលមានប្រភេទជារដ្ឋប្បវេណី ដែលមានប្រភពចេញមកពីសេចក្ដីសម្រេចព្រហ្មទណ្ឌដែលក្លាយជាស្ថាពរ ផុតអាជ្ញាយុកាលតាមវិធាននៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

ជំពូកទី ២

ការអនុគ្រោះទោស

មាត្រា ១៤៧.- និយមន័យ និងអានុភាពនៃការអនុគ្រោះទោស

ការអនុគ្រោះទោសដូចដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញលើកលែងឱ្យទណ្ឌិតរួចផុតពីការអនុវត្តទោស ។

មាត្រា ១៤៨.- ការជួសជុលការខូចខាតដល់ជនរងគ្រោះក្នុងករណីនៃការអនុគ្រោះទោស

លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយនៃព្រះរាជក្រឹត្យ ការអនុគ្រោះទោសមិនជាឧបសគ្គដល់សិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ ក្នុងការទទួលសំណងជួសជុលការខូចខាតទេ ។

ជំពូកទី ៣

ការលើកលែងទោសជាទូទៅ

មាត្រា ១៤៩.- និយមន័យ និងអានុភាពនៃការលើកលែងទោស

ការលើកលែងទោសជាទូទៅដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩០ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញលប់បំបាត់ចោលនូវទណ្ឌកម្មដែលពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់លើកលែងទោស ។

ទោសមិនអាចអនុវត្តទេ ។

ទោសដែលកំពុងអនុវត្ត ត្រូវបានបញ្ចប់ ជាយថាហេតុ ។

ប៉ុន្តែ ចំពោះប្រាក់ពិន័យ និងប្រាក់ប្រដាប់ក្ដី ដែលបានបង់រួចហើយ មិនអាចទារសំណងពីរដ្ឋបានទេ ។

មាត្រា ១៥០.- ការលើកលែងទោស និងការដកការព្យួរទោស

កាលបើការព្យួរទោសពីមុន ត្រូវបានដកហូតដោយអានុភាពនៃការផ្តន្ទាទោសខាងក្រោយ ការលើកលែងទោសជាទូទៅចំពោះទោសខាងក្រោយនេះ បង្កើតឡើងវិញនូវការព្យួរទោសដែលមានពីមុន ។

មាត្រា ១៥១.- ការជួសជុលការខូចខាតដល់ជនរងគ្រោះក្នុងករណីនៃការលើកលែងទោស

លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយនៃច្បាប់ ការលើកលែងទោសជាទូទៅ មិនមែនជាឧបសគ្គដល់សិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ ក្នុងការទទួលសំណងការជួសជុលនៃការខូចខាតឡើយ ។

ជំពូកទី ៤
ការរៀបចំទោស និងការលុបបំបាត់នូវទោសបន្ថែមខ្លះៗ

មាត្រា ១៥២.- លក្ខខណ្ឌនៃការកែប្រែទោសបន្ថែមខ្លះៗ

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសបន្ថែមដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច ១, ២, ៣, ៤, ៥, ៦, ៧, ១៤, ១៥ និង ១៦ នៃមាត្រា ៥៩ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើការរៀបចំកែប្រែ ឬការលុបបំបាត់ចោលទោសមួយ ឬច្រើន បើសិនលក្ខខណ្ឌដូចតទៅនេះ បានត្រូវបំពេញ :

១-ភាពច្របូកច្របល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ដែលបណ្តាលមកពីបទល្មើសបានបញ្ឈប់ ។

២-ការអន្តរាយ ត្រូវបានជួសជុល ។

៣-សេចក្តីសម្រេចរៀបចំកែប្រែ ឬលុបចោល មានលក្ខណៈអនុគ្រោះឱ្យធ្វើការបញ្ជូលជនល្មើសទៅរស់នៅក្នុងសង្គមវិញ ។

តុលាការទទួលពាក្យប្តឹងពីអយ្យការ តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ឬតាមពាក្យប្តឹងរបស់ទណ្ឌិត ។ តុលាការសម្រេចក្នុងពេលសវនាការសាធារណៈ ក្រោយ

ពីបានស្តាប់យោបល់របស់តំណាងអយ្យការ ទណ្ឌិត និងជាយថាហេតុ មេធាវីរបស់ជននេះ ។

មាត្រា ១៥៣.- ការធ្វើឱ្យមានឡើងវិញនូវសិទ្ធិពលរដ្ឋទាំងអស់ ឬខ្លះៗ

ក្នុងករណីដកសិទ្ធិពលរដ្ឋ តុលាការអាចធ្វើឱ្យមានឡើងវិញនូវសិទ្ធិពលរដ្ឋទាំងអស់ ដែលរៀបរាប់នៅមាត្រា ៦១ (សិទ្ធិជាពលរដ្ឋដែលអាចដកបាន) ឬក៏សិទ្ធិខ្លះក្នុងចំណោមសិទ្ធិទាំងនេះ ។

មាត្រា ១៥៤.- ការរៀបចំកែប្រែ ឬការលុបចោលនូវការហាមឃាត់

តុលាការអាចរៀបចំកែប្រែ ឬលុបចោលនូវ :

១-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬសកម្មភាពសង្គម ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្ត ។

មាត្រា ១៥៥.- ការប្រគល់ឱ្យវិញនូវលិខិតបើកបរ

ក្នុងករណីព្យួរលិខិតបើកបរ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់លិខិតបើកបរនេះទៅម្ចាស់វិញ ។

មាត្រា ១៥៦.- ការកែប្រែវិធានការនៃការហាមឃាត់ការស្នាក់នៅ

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសហាមឃាត់ការស្នាក់អាស្រ័យនៅ តុលាការអាចកែប្រែបែបបទនៃវិធានការតាមដាន ។

ក្នុងករណីបន្ទាន់ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចអនុញ្ញាតឱ្យស្នាក់អាស្រ័យនៅបណ្តោះអាសន្ន ដែលមិនអាចលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ នៅក្នុងទីកន្លែងដែលហាមឃាត់ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា ជូនព័ត៌មានអំពីកិច្ចនេះដល់តុលាការ ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ និងព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ១៥៧.- ការកែប្រែការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តុលាការ អាចលុបចោលការហាមឃាត់ ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ តុលាការអាចគ្រោងទុកនូវលក្ខខណ្ឌខ្លះៗ ប្រសិនបើយល់ឃើញថាជាការចាំបាច់ ។

មាត្រា ១៥៨.- ការកែប្រែការហាមឃាត់ការចូលមកក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តុលាការ អាចលុបចោលការហាមឃាត់ចំពោះការស្នាក់អាស្រ័យ និងចំពោះការចូលក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចំពោះទណ្ឌិតបរទេស ។

ប៉ុន្តែ ជាបឋម ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវតែទទួលយោបល់ពីក្រសួងការបរទេស និងជូនដំណឹងនៃយោបល់នេះទៅតុលាការ ។

យោបល់នេះមិនបង្ខំឱ្យតុលាការត្រូវតែអនុវត្តតាមទេ ។

មាត្រា ១៥៩.- ការកែប្រែការបណ្តេញចេញ ការបិទ ការហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្ម

តុលាការអាចរៀបចំកែប្រែទោស ឬបញ្ចប់នូវទោសដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ ។

២-ការបិទគ្រឹះស្ថាន ។

៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មគ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។

មាតិកាទី ៦
ទោសដែលអាចអនុវត្តចំពោះអនីតិជន
ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១៦០.- មូលទោសអនុវត្តចំពោះអនីតិជនអាយុលើសពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ

កាលណាតុលាការ សម្រេចផ្តន្ទាទោសព្រហ្មទណ្ឌទៅលើអនីតិជនអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ ឡើងទៅ មូលទោសលើបទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ ត្រូវបានបន្ថយក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១-អតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារត្រូវបន្ថយពាក់កណ្តាល ។

២-ប្រសិនបើអតិបរមានៃទោសនោះ គឺជាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត អតិបរមាត្រូវបន្ថយមកដាក់ពន្ធនាគារ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

៣-អប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ ត្រូវបន្ថយពាក់កណ្តាល ប្រសិនបើអប្បបរមានេះលើសពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ។

៤-អប្បបរមា និងអតិបរមានៃទោសពិន័យជាប្រាក់ ត្រូវបន្ថយពាក់កណ្តាល ។

ក្នុងករណីចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ប្រសិនបើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះមានអានុភាពបន្ថយអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារមកត្រឹមចិរវេលាមួយស្មើ ឬតិចជាង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ នោះបទល្មើសដែលចោទប្រកាន់នៅតែជាបទឧក្រិដ្ឋដដែល ។

មាត្រា ១៦១.- ទោសបន្ថែម

មានតែទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះតែប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចអនុវត្តទៅលើអនីតិជន :

១-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុអ្វីមួយដែលបានប្រើក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

២-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៣-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ និងចលនវត្ថុនៅក្នុងទីកន្លែងដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្ត ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ។

មាត្រា ១៦២.- ទោសការងារសហគមន៍

ទោសដែលជាការងារសហគមន៍ អាចអនុវត្តទៅលើអនីតិជនដែលមានអាយុតិចជាង ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ។ ប៉ុន្តែថិរវេលានៃការងារមិនអាចលើសពី ១០០ (មួយរយ) ម៉ោង ។

ការងារសហគមន៍ ត្រូវតែសម្របសម្រួលទៅលើអនីតិជន មានលក្ខណៈជាការបណ្តុះបណ្តាល និងសម្រួលដល់ការបញ្ចូលខ្លួនទៅរស់នៅក្នុងសង្គមវិញ ។

មាត្រា ១៦៣.- ការមិនអនុវត្ត ការមិនរាងចាលចំពោះអនីតិជន

បទប្បញ្ញត្តិស្តីអំពីការមិនរាងចាល មិនអនុវត្តទៅលើអនីតិជនទេ ។

មាត្រា ១៦៤.- ការទទួលប្រយោជន៍នៃស្ថានសម្រាល

ស្ថានសម្រាលទោសត្រូវអនុវត្តទៅលើអនីតិជន ។

កាលបើតុលាការបានសម្រេចឱ្យមានស្ថានសម្រាលទោស អប្បបរមានៃមូលទោស លើអនីតិជនពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ត្រូវបន្ថយតាមខ្នាតដោយឡែកដូចតទៅ :

១-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ នោះអប្បបរមា ត្រូវបន្ថយមកនៅត្រឹម ១ (មួយ) ឆ្នាំ ។

២-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសជាប់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងតិចជាង ១០ (ដប់) ឆ្នាំ នោះអប្បបរមា ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ។

៣-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងតិចជាង ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ នោះអប្បបរមា ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម ៣ (បី) ខែ ។

៤-ប្រសិនបើអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងតិចជាង ២ (ពីរ) ឆ្នាំ នោះអប្បបរមា ត្រូវបន្ថយត្រឹម ១ (មួយ) ថ្ងៃ ។

៥-អប្បបរមានៃទោសពិន័យជាប្រាក់ ត្រូវបន្ថយពាក់កណ្ដាល ។

មាត្រា ១៦៥.- កាតព្វកិច្ចដោយឡែកក្នុងករណីនៃការព្យួរទោសសាកល្បង

នៅក្នុងករណីនៃការព្យួរទោសសាកល្បង មានតែកាតព្វកិច្ចដោយឡែកដូចតទៅនេះប៉ុណ្ណោះដែលអាចអនុវត្តទៅលើអនីតិជន :

១-ទទួលការបង្ហាត់បង្រៀន ឬការបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ។

២-ស្ថិតនៅទីកន្លែងមួយជាកំណត់ ។

៣-ដាក់ខ្លួនឱ្យពេទ្យពិនិត្យ ឬព្យាបាល ។

៤-ជួសជុលការអន្តរាយដែលបណ្ដាលមកអំពីបទល្មើស ទៅតាមធនធានរបស់ខ្លួន ។

៥-បង្ហាញភស្តុតាង បញ្ជាក់ថាខ្លួនបង់ទឹកប្រាក់ដែលជំពាក់ជូនរដ្ឋរួចហើយ តាមលទ្ធភាពនៃធនធានរបស់ខ្លួន បន្ទាប់ពីការផ្ដន្ទាទោស ។

៦-មិនត្រូវបង្ហាញមុខនៅកន្លែងខ្លះ ។

៧-មិនត្រូវសេពគប់ ទីកន្លែងលក់ភេសជ្ជៈស្រវឹង ។

៨-មិនត្រូវសេពគប់ជាមួយបុគ្គលខ្លះ ដោយឡែកជាមួយសហចារី អ្នកសមគំនិត ឬជនរងគ្រោះនៃបទល្មើស ។

៩-មិនត្រូវកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ។

ជំពូកទី ២

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា ១៦៦.- លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនអនីតិជនក្នុងពន្ធនាគារ

អនីតិជនដែលជាប់ពន្ធនាគារ ត្រូវឃុំខ្លួននៅកន្លែងពិសេស ខណ្ឌដាច់ពីនីតិជន ។ អនីតិជនស្ថិតនៅក្រោមរបបដោយឡែកជាឯកត្តបុគ្គល ដែលជាកន្លែងសម្រាប់អប់រំ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ។

របបឃុំឃាំងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាតិកាទី ៧
ទោសដែលត្រូវអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល
ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១៦៧.- ទោសដែលត្រូវរងដោយនីតិបុគ្គល

ទោសជាយថាប្រភេទដែលត្រូវរងដោយនីតិបុគ្គលមានដូចតទៅ :

១-ទោសពិន័យក្នុងឋានៈជាមូលទោស ។

២-ទោសបន្ថែមដែលរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) ។

ជំពូកទី ២
ទោសបន្ថែម

មាត្រា ១៦៨.- ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល

ទោសបន្ថែមត្រូវអនុវត្តទៅលើនីតិបុគ្គលមានដូចតទៅ :

១-ការរំលាយចោល ។

២-ការដាក់ឱ្យនៅក្រោមការតាមដានរបស់តុលាការ ។

៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការអនុវត្តសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈដល់ការសន្សំសំចៃ ។

៦-ការហាមឃាត់ចំពោះការចេញឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន ក្រៅពីឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន ដែលបញ្ជាក់ដោយធនាគារណាមួយ ។

៧-ការហាមចំពោះការប្រើប័ណ្ណទូទាត់ ។

៨-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើសម្រាប់ធ្វើការរៀបចំ ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៩-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលបានប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។

១០-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

១១-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាទីដៅនៃបទល្មើស ។

១២-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

១៣-ការរឹបអូសនូវឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ និងចលនវត្ថុនៅក្នុងទីកន្លែងដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្ត ។

១៤-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ឬផ្សាយតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ ។

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកអាចបង្កើតទោសបន្ថែមដទៃទៀតបាន ។

មាត្រា ១៦៩.- លក្ខខណ្ឌនៃការសម្រេចអំពីទោសបន្ថែម

ទោសបន្ថែមអាចនឹងប្រកាសបានដោយតុលាការ ប្រសិនបើទោសនោះត្រូវបានចែងយ៉ាងជាក់លាក់ចំពោះបទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ១៧០.- ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល

សេចក្តីសម្រេចដែលបង្គាប់ឱ្យរំលាយនីតិបុគ្គល នាំឱ្យមានការបញ្ជូននីតិបុគ្គលនេះទៅមុខតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីធ្វើការជម្រះបញ្ជី ។

មាត្រា ១៧១.- ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ

ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការមិនអាចលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទេ ។ សេចក្តីសម្រេចដាក់ការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការនាំឱ្យមានការចាត់តាំងអាណត្តិគាហកតុលាការដែលតុលាការបញ្ជាក់បេសកកម្ម ។ ជារៀងរាល់ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ យ៉ាងតិច អាណត្តិគាហកតុលាការធ្វើរបាយការណ៍ជូនព្រះរាជអាជ្ញាអំពីដំណើរការនៃបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ។

ក្រោយពីបានឃើញរបាយការណ៍របស់អាណត្តិគាហកតុលាការ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងទៅតុលាការដែលបានប្រកាសឱ្យធ្វើការដាក់ក្រោមការតាមដានរបស់តុលាការ ។ តុលាការអាចប្រកាសនូវទោសថ្មីមួយ ។

តុលាការសម្រេចក្នុងពេលសវនាការសាធារណៈ ក្រោយពីបានស្ដាប់យោបល់របស់តំណាងអយ្យការ អាណត្តិគាហកតុលាការ និងជាយថាហេតុ មេធាវីរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

មាត្រា ១៧២.- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព

ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្ដោះអាសន្ន សម្រាប់ចិរវេលា ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

តុលាការបញ្ជាក់អំពីសកម្មភាពដែលត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ១៧៣.- ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសាធារណៈ

ទោសបណ្ដេញចេញពីអាបណសាធារណៈ នាំឱ្យមានការហាមចំពោះការចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនៅក្នុងគ្រប់អាបណសញ្ញាសាធារណៈដែលស្នើឡើងដោយ :

១-រដ្ឋ ។

២-សមូហភាពដែនដីវិមជ្ឈការ ។

៣-គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ ។

៤-សហគ្រាសដែលទទួលសម្បទាន ឬត្រួតពិនិត្យដោយរដ្ឋ ឬដោយសមូហភាពដែនដីវិមជ្ឈការ ។

ទោសនេះ អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្ដោះអាសន្ន សម្រាប់ចិរវេលាមួយមិនលើសពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៧៤.- ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ

ការហាមចំពោះការធ្វើការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ឱ្យធ្វើការដាក់ប្រាក់សន្សំ អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្ដោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

ការហាមនេះ នាំឱ្យមានការហាមដល់នីតិបុគ្គលចំពោះការធ្វើអំពាវនាវ ដើម្បីឱ្យដាក់ឧបករណ៍អាចជួញដូរបានរបស់ខ្លួនទៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឥណទាន គ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុ ឬក្រុមហ៊ុន លក់ទិញភាគហ៊ុន ។

ការហាមនេះ នាំឱ្យមានការហាមចំពោះការធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈដែរ ។

មាត្រា ១៧៥.- ការហាមចំពោះការចេញមូលប្បទានប័ត្រ

ការហាមចំពោះការចេញឧបករណ៍អាចជួញដូរបានអាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្ន សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

ចំពោះការហាមប្រើប្រាស់ប័ណ្ណទូទាត់ ក៏ដូចគ្នាដែរ ។

មាត្រា ១៧៦.- ការបិទគ្រឹះស្ថាន

ទោសបិទគ្រឹះស្ថាន នាំឱ្យមានការហាមចំពោះការប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាននេះនូវសកម្មភាពដែលបទល្មើសបានកើតឡើងនៅក្នុងឱកាសដែលធ្វើសកម្មភាពនេះ ។

ទោសនេះអាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ១៧៧.- ការហាមចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន

ការហាមចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានមួយដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន អាចជាស្ថាពរ ឬជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ១៧៨.- ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស

កាលបើការរឹបអូសក្លាយជាស្ថាពរ វត្ថុដែលរឹបអូសក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកបានចែងអំពីការប្រគល់ផ្សេងទៀត ។

រដ្ឋអាចលក់ ឬបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូសនៅក្នុងទម្រង់ដែលមានចែងសម្រាប់ការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។ ច្បាប់អាចចែងអំពីការបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុខ្លះផងដែរ ។

កាលបើវត្ថុដែលរឹបអូសមិនត្រូវបានចាប់ទេ ហើយនិងមិនអាចប្រគល់ឱ្យទេនោះ ទណ្ឌិតត្រូវចេញសងតម្លៃនៃវត្ថុរឹបអូសនេះ ។ តម្លៃនេះត្រូវបានកំណត់ដោយ

តុលាការ ។ វិធានការដើម្បីប្រមូលប្រាក់នេះ ត្រូវធ្វើឡើងដូចក្នុងរឿងដាក់ពន្ធនាគារបង្ខំលើរូបកាយដែរ ។

មាត្រា ១៧៩.- ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន

ការរឹបអូសអាចធ្វើទៅលើវត្ថុដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុអ្វីមួយដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

២-វត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៣-ផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៤-ឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ និងចលនវត្ថុនៅទីកន្លែងដែលបទល្មើសបានកើតឡើង ។

ក៏ប៉ុន្តែ ការរឹបអូសមិនអាចត្រូវប្រកាសបានទេ ប្រសិនបើការរឹបអូសនោះប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់តតិយជន ។

មាត្រា ១៨០.- ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច

ទោសបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច ត្រូវអនុវត្តនៅទីកន្លែងដែលចង្អុលប្រាប់ដោយតុលាការ និងសម្រាប់រយៈពេលមួយដែលកំណត់ឡើងដោយតុលាការ ។ ការបិទផ្សាយមិនអាចលើសពី ២ (ពីរ) ខែ ។ ការបិទផ្សាយ អាចទាំងស្រុងតាមសម្រង់ ឬតាមនិទ្ទេសធម្មតា ។ សោហ៊ុយនៃការបិទផ្សាយជាបន្ទុករបស់នីតិបុគ្គលដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោស ។

ក្នុងករណីដែលដកបំបាត់ចេញ លាក់បំបាំង ឬហែកចោលប័ណ្ណបិទផ្សាយនោះ ត្រូវធ្វើការបិទផ្សាយជាថ្មីម្ដងទៀត ។ សោហ៊ុយនៃការបិទផ្សាយនេះ ត្រូវចេញដោយជនល្មើស ដែលជាអ្នកដកបំបាត់ចោល លាក់បំបាំង ឬហែកចោល ។

មាត្រា ១៨១.- ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍

ទោសផ្សាយចេញសេចក្ដីសម្រេចតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ ត្រូវអនុវត្តតាមបែបបទដែលកំណត់ឡើងដោយតុលាការ ។ ការផ្សាយនេះ

មិនអាចលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ ។ ការផ្សាយនេះ អាចទាំងស្រុងតាមសម្រង់ ឬតាមនិទ្ទេស ។ សោហ៊ុយនៃការផ្សាយជាបន្ទុករបស់នីតិបុគ្គលដែលត្រូវផ្តន្ទាទោស ។

មាត្រា ១៨២.- ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល

បទប្បញ្ញត្តិនៃគន្ថីទី ១ និងគន្ថីទី ២ នៃភាគទី ១ នៃក្រមនេះ ដែលទាក់ទងនឹងរូបវន្តបុគ្គល ត្រូវអនុវត្តទៅលើនីតិបុគ្គលក្នុងកម្រិតដែលបទប្បញ្ញត្តិនេះ មិនផ្ទុយជាមួយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាតិកានេះ ។

ភាគទី ២
បទល្មើសប្រឆាំងនឹងបុគ្គល
គន្ថីទី ១
បទប្រល័យពូជសាសន៍ បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម
មាតិកាទី ១
បទប្រល័យពូជសាសន៍
ជំពូកតោល
បទប្រល័យពូជសាសន៍

មាត្រា ១៨៣.- បទប្រល័យពូជសាសន៍

បទប្រល័យពូជសាសន៍ គឺជាអំពើណាមួយក្នុងចំណោមនៃអំពើដែលរៀបរាប់ខាងក្រោមនេះ កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងគោលបំណងបំផ្លាញទាំងមូល ឬមួយផ្នែកនៃក្រុមជាតិ ជាតិពន្ធុ ពូជសាសន៍ ឬសាសនា :

១-ឃាតកម្មលើសមាជិកនៃក្រុម ។

២-ការប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើបូរណភាពខាងរូបកាយ ឬសតិបញ្ញារបស់សមាជិកនៃក្រុម ។

៣-ការដាក់ឱ្យសមាជិកនៃក្រុមរស់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលនាំឱ្យវិនាសអន្តរាយទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកនៃក្រុម ។

៤-វិធានការសំដៅរារាំងកំណើតទារកនៅក្នុងក្រុម ។

៥-ជម្លៀសដោយបង្ខំនូវកុមារពីក្រុមមួយទៅក្រុមមួយផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១៨៤.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

បទប្រល័យពូជសាសន៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ១៨៥.- អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទប្រល័យពូជសាសន៍

ការចូលរួមក្នុងក្រុមណាមួយដែលបង្កើតឡើង ឬចូលរួមក្នុងសន្និដ្ឋិភាពដែលធ្វើឡើង ដើម្បីរៀបចំការប្រល័យពូជសាសន៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារក្នុងចន្លោះ

ពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

ការរៀបចំ ត្រូវមានលក្ខណៈសំគាល់ដោយអំពើជាក់ស្តែងមួយ ឬច្រើន ។

មាត្រា ១៨៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាច ត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើអំពើឧក្រិដ្ឋត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេស ចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យ នៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ១៨៧.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ១៨៣ (ធាតុផ្សំនៃបទប្រល័យពូជសាសន៍) និងមាត្រា ១៨៥ (អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទប្រល័យពូជសាសន៍) ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈដល់ការសន្សំសំចៃតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច) ។

៧-ចុះផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស នៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

មាតិកាទី ២

បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ

ជំពូកទោល

បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ

មាត្រា ១៨៨.- បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ

បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ គឺជាបទឧក្រិដ្ឋដែលអំពើណាមួយដែលចែងខាងក្រោមនេះ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការវាយលុកជាទូទៅ ឬជាប្រព័ន្ធ សំដៅប្រឆាំងទៅលើប្រជាជនស៊ីវិល :

១-ឃាតកម្ម ។

២-ការសម្លាប់រង្គាល ។

៣-ការធ្វើឱ្យទៅជាទាសកម្ម ។

៤-ការនិរទេស ឬជម្លៀសប្រជាជនដោយបង្ខំ ។

៥-ការដាក់ពន្ធនាគារ ឬគ្រប់រូបភាពដទៃទៀតនៃការដកហូតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនូវសេរីភាពដោយបំពានទៅលើបទប្បញ្ញត្តិគ្រឹះនៃនីតិអន្តរជាតិ ។

៦-ការធ្វើទារុណកម្ម ។

៧-ការចាប់បង្ខំសេពសន្ថវៈ ការធ្វើទាសកម្មខាងផ្លូវភេទ ពេស្យាចារដោយបង្ខំ ការធ្វើឱ្យមានគភ៌ដោយបង្ខំ ការធ្វើឱ្យគ្មានកូនដោយបង្ខំ និងគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀតនៃអំពើហិង្សាខាងផ្លូវភេទ ដែលមានទម្ងន់ដូចគ្នា ។

៨-ការធ្វើទុកបុកម្នេញលើក្រុម ឬសមូហភាពដោយមូលហេតុនយោបាយ ពូជអម្បូរ ជនជាតិ ជាតិពន្ធុ វប្បធម៌ សាសនា ឬភេទ ។

៩-ការធ្វើឱ្យបាត់ខ្លួនដោយបង្ខំ ។

១០-ការប្រកាន់ពូជសាសន៍ ។

១១-គ្រប់អំពើអមនុស្សធម៌ផ្សេងទៀត ដែលបង្កឱ្យមានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង ឬការប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើបូរណភាពខាងរូបកាយ ។

មាត្រា ១៨៩.- ទោសដែលត្រូវទទួល

បទក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ១៩០.- អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ

ការចូលរួមក្នុងក្រុមដែលបង្កើតឡើង ឬសន្ទិដ្ឋិភាពដែលធ្វើឡើងដើម្បីរៀបចំអំពើឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

ការត្រៀមរៀបចំ ត្រូវមានលក្ខណៈសំគាល់ដោយអំពើជាក់ស្តែងមួយ ឬច្រើន ។

មាត្រា ១៩១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើអំពើឧក្រិដ្ឋត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ១៩២.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ១៨៨ (ធាតុផ្សំនៃបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ) និងមាត្រា ១៩០ (អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ) ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈដល់ការសន្សំសំចៃតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៧-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស នៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

មាតិកាទី ៣

បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម

ជំពូកតែមួយ

បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម

មាត្រា ១៩៣.- បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម

បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម គឺជាអំពើណាមួយដូចមានចែងខាងក្រោមនេះ កាលបើអំពើនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តប្រឆាំងនឹងបុគ្គល ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលការពារដោយអនុសញ្ញាក្រុងហ្សឺណែវ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៤៨ :

១-ឃាតកម្ម ។

២-ទារុណកម្ម ឬគ្រប់អំពើអមនុស្សធម៌ រួមបញ្ចូលទាំងការពិសោធន៍ជីវសាស្ត្រ ។

៣-អំពើបង្កដោយចេតនា នូវការឈឺចាប់ ឬដែលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ឬរណភាពបុគ្គល ឬសុខភាព ។

៤-ការបំផ្លាញ ឬការកេងយកនូវទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយគ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវខាងយោធា និងក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំដោយខុសច្បាប់ និងតាមទំនើងចិត្ត ។

៥-អំពើបង្ខំឈ្លើយសឹក ឬជនស៊ីវិល ឱ្យបម្រើក្នុងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធរបស់រដ្ឋដែលជាសត្រូវ ។

៦-អំពើដកហូតសិទ្ធិរបស់ឈ្លើយសឹក ឬជនស៊ីវិល ក្នុងការទទួលការវិនិច្ឆ័យដោយត្រឹមត្រូវ និងឥតលំអៀង ។

៧-ការជម្លៀស ការបញ្ជូន ឬការឃុំឃាំងដោយខុសច្បាប់ ។

៨-ការចាប់ជាចំណាប់ខ្មាំង ។

មាត្រា ១៩៤.- បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាមផ្សេងទៀត

អំពើណាមួយដូចមានចែងខាងក្រោមនេះ គឺជាបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាមដែរ កាលបើអំពើនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងឱកាសជម្លោះប្រដាប់អាវុធជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ឬមិនមែនអន្តរជាតិ :

១-ការប្រើប្រាស់អាវុធដែលមានជាតិពុល ឬអាវុធដែលស្ថាបនាឡើងដើម្បីបង្កការឈឺចាប់ឥតប្រយោជន៍ ។

២-អំពើវាយប្រហារ ឬទម្លាក់គ្រាប់បែកដោយចេតនា តាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយទៅលើទីក្រុង ភូមិ កន្លែងរស់នៅ ឬអាគារដែលមិនមានការការពារ និងដែលមិនមែនជាកម្មវត្ថុខាងយោធា ។

៣-អំពើវាយប្រហារដោយចេតនាទៅលើមនុស្ស ឬសម្ភារៈដែលប្រើប្រាស់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃបេសកកម្មមនុស្សធម៌ ដោយអនុលោមតាមធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

៤-អំពើបង្កគ្រោះទុរ្ភិក្សដោយចេតនា ដល់ប្រជាជនស៊ីវិល ដោយដកហូតនូវទ្រព្យសម្បត្តិចាំបាច់សម្រាប់បន្តការរស់រានមានជីវិតរបស់ជនស៊ីវិលទាំងនេះ ។

៥-អំពើប្រើប្រាស់ជនស៊ីវិល ដើម្បីជៀសវាងនូវប្រតិបត្តិការយោធា ទៅលើអាគារខ្លះ តំបន់ខ្លះនៃដែនដី ឬកងកម្លាំងយោធាខ្លះ ។

៦-អំពើបំផ្លាញ ឬធ្វើឱ្យខូចខាត ដោយចេតនា នូវអាគារសម្រាប់សាសនា សប្បុរសធម៌ អប់រំ សិល្បៈ និងវិទ្យាសាស្ត្រ វិមានប្រវត្តិសាស្ត្រ ស្នាដៃសិល្បៈ ឬស្នាដៃដែលមានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ ។

៧-អំពើបង្កដល់បរិស្ថានធម្មជាតិ នូវការខូចខាតដ៏ធំ យូរអង្វែង និងធ្ងន់ធ្ងរ ដែលមានលក្ខណៈហួសហេតុយ៉ាងជាក់ស្តែង បើប្រៀបទៅនឹងផលប្រយោជន៍ពិតប្រាកដ និងផ្ទាល់ ខាងផ្នែកយោធាដែលសង្ឃឹមទុក ។

៨-ការលួចប្លន់នូវសម្បត្តិសាធារណៈ ឬឯកជន ។

មាត្រា ១៩៥.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

បទក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ១៩៦.- អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម

ការចូលរួមក្នុងក្រុមដែលបង្កើតឡើង ឬសន្និដ្ឋភាពដែលធ្វើឡើងដើម្បីរៀបចំអំពើឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

កាត្រៀមរៀបចំ ត្រូវមានលក្ខណៈសំគាល់ដោយអំពើជាក់ស្តែងមួយ ឬច្រើន ។

មាត្រា ១៩៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើអំពើឧក្រិដ្ឋត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ១៩៨.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ១៩៣ (ធាតុផ្សំនៃបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម) មាត្រា ១៩៤ (បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាមផ្សេងទៀត) និងមាត្រា ១៩៦ (អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម) ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈដល់ការសន្សំសំចៃតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច) ។

៧-ចុះផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស នៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

គន្ថីទី ២
ការប៉ះពាល់ជីវិតមនុស្ស
មាតិកាទី ១
ការប៉ះពាល់ជីវិតមនុស្ស
ជំពូកទី ១
ការប៉ះពាល់ដោយចេតនាដល់ជីវិតមនុស្ស

មាត្រា ១៩៩.– ឃាតកម្ម

អំពើសម្លាប់មនុស្សដោយចេតនា ដោយប្រើអាវុធ ឬមិនប្រើអាវុធ ដោយគ្មានស្ថានទម្ងន់ណាមួយដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២០០ (ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន) ដល់មាត្រា ២០៥ (ឃាតកម្មដោយមានទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ ឬអំពើវិលោភសេពសន្ថវៈ) គឺជា ឃាតកម្ម ។

ឃាតកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២០០.– ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន

ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន គឺអំពើសម្លាប់មនុស្សដោយគិតទុកជាមុន ឬដោយការពួនស្ទាក់ ។

ការគិតទុកជាមុន គឺគម្រោងធ្វើឡើងមុនអំពើបៀតបៀនទៅលើរូបបុគ្គលនៃជនរងគ្រោះ ។

ការពួនស្ទាក់ គឺការរង់ចាំបុគ្គលណាម្នាក់ ក្នុងរយៈពេលមួយរយៈ ដើម្បីប្រព្រឹត្តហិង្សាទៅលើបុគ្គលនោះ ។

ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ២០១.– ឃាតកម្មដែលប្រព្រឹត្តដោយការប្រើថ្នាំពុល

ឃាតកម្មដែលប្រព្រឹត្តដោយការប្រើថ្នាំពុល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២០២.- ឃាតកម្មដែលមានស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះ

ឃាតកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅលើ :

១-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនេះត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៤-មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធាក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២០៣.- ឃាតកម្មដែលមានស្ថានទម្ងន់អាស្រ័យទៅនឹងគោលដៅ

ឃាតកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្ត :

១-លើជនរងគ្រោះ ឬលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីរារាំងជននេះកុំឱ្យប្តឹងបរិហារពីបទល្មើស ឬសុំឱ្យធ្វើការជួសជុលការអន្តរាយ ។

២-លើសាក្សី ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យឆ្លើយផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលស៊ើបអង្កេត ស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

៣-លើជនរងគ្រោះ ឬលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពីព្រោះជននេះបានបរិហារពីបទល្មើស ឬសុំឱ្យជួសជុលការអន្តរាយ ។

៤-លើសាក្សី ដោយមូលហេតុសាក្សីនេះបានផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលស៊ើបអង្កេត ស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ២០៤.- ឃាតកម្មប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីរាជការ

ឃាតកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ

ស៊ីវិល ឬយោធាក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២០៥.- ឃាតកម្មដោយមានទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ ឬអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ

ឃាតកម្មដែលកើតក្នុងពេល ឬក្រោយអំពើទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ ឬអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ២០៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើអំពើឧក្រិដ្ឋត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការប៉ះពាល់ដោយអចេតនាដល់ជីវិត

មាត្រា ២០៧.- បទមនុស្សឃាតដោយអចេតនា

បទមនុស្សឃាតដោយអចេតនា គឺជាអំពើបណ្ដាលឱ្យស្លាប់អ្នកដទៃដោយ :

១-ការធ្វេសប្រហែស ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ ។

២-ការបំពានលើកាតព្វកិច្ច សន្តិសុខ ឬការប្រុងប្រយ័ត្នដែលច្បាប់តម្រូវ ។

បទមនុស្សឃាតដោយអចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ២០៨.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាសចំពោះបទល្មើសមនុស្សឃាតដោយអចេតនា :

១-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្ត ទោះបីជាប្រភេទណាក៏ដោយ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការព្យួរលិខិតបើកបរ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការចេញផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៧-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២០៩.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២០៧ (ធាតុផ្សំនៃបទមនុស្សឃាតដោយអចេតនា) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល)។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) ។

៥-ហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហសម្រាប់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន តាមបែបបទកំណព់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាម ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) ។

៦-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច) ។

៧-ចុះផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

មាតិកាទី ២

ការប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃបុគ្គល

ជំពូកទី ១

ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ

មាត្រា ២១០.- ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ

ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅដែលប្រព្រឹត្តទៅលើបុគ្គលណាមួយ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២១១.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

បទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២១០ (ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ) ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅលើ :

១-បុគ្គលណាម្នាក់ជាពិសេសដែលទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្ដែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនេះ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្ដែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

មាត្រា ២១២.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងគោលដៅ

បទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២១០ (ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្ត :

១-លើជនរងគ្រោះ ឬលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីរារាំងជននេះកុំឱ្យប្តឹង បរិហារពីបទល្មើស ឬសុំឱ្យធ្វើការជួសជុលការអន្តរាយ ។

២-លើសាក្សីដើម្បីរារាំងកុំឱ្យឆ្លើយផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលស៊ើបអង្កេត ស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

៣-លើជនរងគ្រោះ ឬលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពីព្រោះជននេះបានបរិហារ ពីបទល្មើស ឬសុំឱ្យជួសជុលការអន្តរាយ ។

៤-លើសាក្សី ដោយមូលហេតុសាក្សីនេះបានផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលស៊ើបអង្កេត ស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ២១៣.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងចារី

បទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២១០ (ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើ ឧក្រិដ្ឋនេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធានៅក្នុង ក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២១៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមានការកាត់ផ្តាច់អវៈយវៈ និងពិការភាព

បទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២១០ (ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើបទឧក្រិដ្ឋ នេះនាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬឱ្យមានពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ២១៥.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ

បទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២១០ (ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាល

បើអំពើឧក្រិដ្ឋនេះនាំឱ្យមានមរណភាពដល់ជនរងគ្រោះ ដោយគ្មានបំណងនឹងធ្វើឱ្យស្លាប់ ឬនាំឱ្យមានអត្តឃាតរបស់ជននោះ ។

មាត្រា ២១៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើអំពើឧក្រិដ្ឋត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់ការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
អំពើហិង្សា

មាត្រា ២១៧.- អំពើហិង្សាដោយចេតនា

អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនានូវហិង្សាលើអ្នកដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ២១៨.- ស្ថានទម្ងន់

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើហិង្សានេះបានប្រព្រឹត្ត :

១-ដោយមានការគិតទុកជាមុន ។

២-ដោយប្រើអាវុធ ឬគំរាមកំហែងនឹងអាវុធ ។

៣-ដោយមានមនុស្សច្រើននាក់ក្នុងឋានៈជាចារី អ្នកផ្តើមគំនិត និងអ្នកសមគំនិត ។

មាត្រា ២១៩.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើហិង្សានេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅលើ :

១-បុគ្គលណាម្នាក់ដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនេះត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

មាត្រា ២២០.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងគោលដៅ

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្ត :

១-លើជនរងគ្រោះ ឬលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីរារាំងជននេះកុំឱ្យប្តឹងបរិហារពីបទល្មើស ឬសុំឱ្យធ្វើការជួសជុលការអន្តរាយ ។

២-លើសាក្សី ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យឆ្លើយផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលស៊ើបអង្កេត ស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

៣-លើជនរងគ្រោះ ឬលើដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពីព្រោះជននេះបានបរិហារពីបទល្មើស ឬសុំឱ្យជួសជុលការអន្តរាយ ។

៤-លើសាក្សី ដោយមូលហេតុសាក្សីនេះបានផ្តល់ភស្តុតាងនៅពេលស៊ើបអង្កេត ស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ២២១.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងចារី

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើហិង្សានេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងពេលបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២២២.- អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយសហព័ទ្ធ ឬអនីតិសង្វាសជន

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើហិង្សានេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយសហព័ទ្ធ ឬដោយ អនីតិសង្វាសជនរបស់ជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ២២៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមានការកាត់ផ្ដាច់អវយវៈ និងពិការភាព

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានការកាត់អវយវៈ ឬឱ្យមានពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ២២៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ

អំពើហិង្សាដោយចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានមរណភាពដល់ជនរងគ្រោះ ដោយគ្មានចេតនានឹងធ្វើឱ្យស្លាប់ទេ ។

មាត្រា ២២៥.- ការប្រដូចការប្រើសារជាតិពុលទៅនឹងអំពើហិង្សាដោយចេតនា

អំពើដែលឱ្យអ្នកដទៃផឹក លេប ឬបញ្ចូលទៅក្នុងខ្លួនអ្នកដទៃ តាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ដោយចេតនានូវសារជាតិដែលបណ្ដាលឱ្យខូចសុខភាព ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើហិង្សាដោយចេតនា ។

មាត្រា ២២៦.- ការប្រដូចការផ្ដល់អាហារដែលមានសារជាតិពុលទៅនឹងអំពើហិង្សាដោយចេតនា

អំពើលក់ ធ្វើអនុប្បទាន ឬឱ្យចំណី ឬភេសជ្ជៈ ដោយដឹងថាចំណី ឬភេសជ្ជៈនោះ នាំឱ្យខូចសុខភាពនោះ ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើហិង្សាដោយចេតនា ។

មាត្រា ២២៧.- ការប្រដូចការបញ្ចូលសារធាតុជាតិពុលក្នុងទឹកសម្រាប់បរិភោគទៅនឹងអំពើហិង្សាដោយចេតនា

អំពើប្រព្រឹត្តឡើងដោយចេតនា ដោយដាក់បញ្ចូលនូវសារជាតិនាំឱ្យខូចសុខភាពទៅក្នុងទឹកសម្រាប់ហូបជាសាធារណៈ ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើហិង្សាដោយចេតនា ។

មាត្រា ២២៨.- អំពើហិង្សាស្រាល

អំពើប្រព្រឹត្តទៅលើអ្នកដទៃនូវហិង្សាស្រាលដែលមិននាំឱ្យមានរបួសទេនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០ (ប្រាំពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ២២៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) យ៉ាង ច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការបិទផ្សាយសេចក្តីផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ខែ) យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោត ទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៣០.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២២៦ (ការប្រដូចការផ្តល់អាហារដែលមានសារជាតិពុលទៅ

នឹងអំពើហិង្សាដោយចេតនា) និងមាត្រា ២២៧ (ការប្រឆ្លូចការបញ្ចូលសារធាតុជាតិពុលក្នុងទឹកសម្រាប់បរិភោគទៅនឹងអំពើហិង្សាដោយចេតនា) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) ។

៧-ហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើ គ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាម ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) ។

៨-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៩-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

១០-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

១១-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

១២-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ៣
ការគំរាមកំហែង

មាត្រា ២៣១.- អំពើគំរាមកំហែង

ការគំរាមកំហែងថានឹងប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមប្រឆាំងនឹងបុគ្គល កាលបើការគំរាមកំហែងនេះធ្វើឡើងម្តងហើយម្តងទៀត ឬដោយស្តែងចេញតាមលិខិត រូបភាព ឬវត្ថុ អ្វីមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៣២.- ការគំរាមកំហែងដោយការបញ្ជាឱ្យបំពេញលក្ខខណ្ឌអ្វីមួយ

ការគំរាមកំហែងក្រោមរូបភាពណាក៏ដោយ ថានឹងប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមប្រឆាំងនឹងបុគ្គល ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានបញ្ជាឱ្យបំពេញលក្ខខណ្ឌអ្វីមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២

(ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៣៣.- ការគំរាមកំហែងថានឹងសម្លាប់

ការគំរាមកំហែងថានឹងសម្លាប់ កាលបើការគំរាមកំហែងនេះធ្វើឡើងម្តងហើយម្តងទៀត ឬដោយស្តែងចេញតាមលិខិត រូបភាព ឬវត្ថុអ្វីមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៣៤.- ការគំរាមថានឹងសម្លាប់ ដោយមានបញ្ជាឱ្យបំពេញលក្ខខណ្ឌអ្វីមួយ

ការគំរាមកំហែងថានឹងសម្លាប់ក្រោមរូបភាពណាក៏ដោយ ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានបញ្ជាឱ្យបំពេញលក្ខខណ្ឌអ្វីមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៣៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៤
ការបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា

មាត្រា ២៣៦.- អំពើបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា

បទល្មើសបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា គឺជាអំពើដែលបណ្តាលឱ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃដោយ :

១-ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយការមិនយកចិត្តទុកដាក់ ដោយការធ្វេសប្រហែស ដែលបង្កឱ្យមានអសមត្ថភាពធ្វើការងារស្មើ ឬលើសពី ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ ។

២-ការបំពានលើកាតព្វកិច្ច សន្តិសុខ ឬការមិនប្រុងប្រយ័ត្នដែលច្បាប់បានតម្រូវ ។

បទល្មើសបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៣៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្ត ទោះបីជាប្រភេទណាក៏ដោយ សម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការព្យួរលិខិតបើកបរ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៧-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៣៨.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ២៣៦ (អំពើបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) ។

៥-ហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើ គ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាម ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) ។

៦-បិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៧-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

មាតិកាទី ៣
ការឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ
ជំពូកទី ១
ការរំលោភសេពសន្ថវៈ

មាត្រា ២៣៩.- ធាតុផ្សំបទរំលោភសេពសន្ថវៈ

អំពើបញ្ចូលកេរភេទ តាមប្រភេទណាក៏ដោយ ឬអំពើបញ្ចូលឧបករណ៍ណាមួយទៅក្នុងកេរភេទ ដែលប្រព្រឹត្តទៅលើអ្នកដទៃ ទោះបីមានភេទដូចគ្នា ឬមិនដូចគ្នាក៏ដោយ ដោយការប្រើហិង្សា ការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ឬដោយការឆ្មក់ឱកាស គឺជាបទរំលោភសេពសន្ថវៈ ។

ការចាប់រំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

នីតិភាពនៃការរួមភេទ ត្រូវបានកំណត់ចាប់ពីអាយុ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ឡើងទៅ ។

មាត្រា ២៤០.- ស្ថានទម្ងន់ដោយផ្អែកលើមធ្យោបាយដែលប្រើប្រាស់ ឬទាក់ទងនឹងជនល្មើស

បទរំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះប្រព្រឹត្តឡើង :

១-ដោយការប្រើអាវុធ ឬគំរាមកំហែងនឹងអាវុធ ។

២-ដោយការប្រើគ្រឿងញៀន ឬគ្រប់វិធីដែលនាំឱ្យជនរងគ្រោះបាត់បង់ ឬចុះខ្សោយមិនអាចទប់ទល់បាន ។

៣-ដោយបុគ្គលដែលមានអំណាចទៅលើជនរងគ្រោះ ។

៤-ដោយបុគ្គលដែលរំលោភអំណាច ដែលមុខងាររបស់ខ្លួនបានប្រគល់ឱ្យ ។

៥-ដោយបុគ្គលច្រើនរូប ដែលប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងឋានៈជាចារី សហចារី ជាអ្នកផ្តើមគំនិត ឬជាអ្នកសមគំនិត ។

មាត្រា ២៤១.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

បទរំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តទៅលើ :

១-បុគ្គលណាម្នាក់ជាពិសេសដែលទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនេះ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

មាត្រា ២៤២.- ស្ថានទម្ងន់បណ្តាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព

បទរំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះ នាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ២៤៣.- ស្ថានទម្ងន់បណ្តាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ

បទរំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះបានកើតឡើងមុន ក្នុងពេល ឬក្រោយពីបានប្រព្រឹត្តអំពើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ។

មាត្រា ២៤៤.- ស្ថានទម្ងន់បណ្តាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ

បទរំលោភសេពសន្ថវៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះនាំឱ្យជនរងគ្រោះស្លាប់ដោយគ្មានបំណងនឹងធ្វើឱ្យស្លាប់ ។

មាត្រា ២៤៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៨-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការឈ្លានពានផ្លូវភេទដទៃទៀត

មាត្រា ២៤៦.- អំពើអាស

អំពើអាស ទោះបីតាមប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅលើអ្នកដទៃ ដោយហិង្សា ដោយការបង្ខិតបង្ខំ ដោយការគំរាមកំហែង ឬការឆ្លក់ឱកាស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៤៧.- ស្ថានទម្ងន់ដោយផ្អែកលើមធ្យោបាយដែលប្រើប្រាស់ ឬទាក់ទងនឹងជនល្មើស

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤៦ (អំពើអាស) ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះ ប្រព្រឹត្តឡើង ៖

១-ដោយការប្រើអាវុធ ឬគំរាមកំហែងនឹងអាវុធ ។

២-ដោយការប្រើគ្រឿងញៀន ឬគ្រប់វិធីដែលនាំឱ្យជនរងគ្រោះបាត់បង់ ឬចុះខ្សោយមិនអាចទប់ទល់បាន ។

៣-ដោយបុគ្គលដែលមានអំណាច ទៅលើជនរងគ្រោះ ។

៤-ដោយបុគ្គលដែលរំលោភអំណាច ដែលមុខងាររបស់ខ្លួនបានប្រគល់ឱ្យ ។

៥-ដោយបុគ្គលច្រើនរូប ដែលប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងឋានៈជាចារី សហចារី ជាអ្នកផ្ដើមគំនិត ឬជាអ្នកសមគំនិត ។

មាត្រា ២៤៨.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤៦ (អំពើអាស) ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តទៅលើ :

១-បុគ្គលណាម្នាក់ជាពិសេសដែលទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្ដែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនេះ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្ដែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

មាត្រា ២៤៩.- ការបង្ហាញកេរភេទ

ការបង្ហាញកេរភេទ ដែលនាំឱ្យអ្នកដទៃមើលឃើញ នៅក្នុងកន្លែងមួយដែលសាធារណជនអាចមើលឃើញ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ហាសិបម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ២៥០.- អំពើរុកកួនខាងផ្លូវភេទ

អំពើរុកកួនខាងផ្លូវភេទ គឺជាអំពើដែលបុគ្គលម្នាក់រំលោភអំណាចរបស់ខ្លួន

ដែលមុខងាររបស់ខ្លួនប្រគល់ឱ្យ ធ្វើការគាបសង្កត់ម្តងហើយម្តងទៀតទៅលើអ្នកដទៃក្នុងគោល បំណងទទួលការអនុគ្រោះ ដែលមានប្រភេទជាផ្លូវភេទ ។

អំពើរុកគួនខាងផ្លូវភេទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ហាសិបម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ២៥១.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ២៥២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៨-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៤
ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាព
ជំពូកទី ១
ការចាប់ ការឃុំឃាំង និងការបង្ខាំងខុសច្បាប់

មាត្រា ២៥៣.- អំពើចាប់ ឃុំឃាំង ឬបង្ខាំងខុសច្បាប់

បុគ្គលដែលចាប់ ដែលឃុំឃាំង ឬដែលបង្ខាំងបុគ្គលផ្សេងទៀត ដោយគ្មានបញ្ជាពីអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ឬក្រៅពីករណីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវផ្ដន្ទាទោស :

១-ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ បើការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលតិចជាង ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង ។

២-ដាក់ពន្ធនាគារពី ៣ (បី) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បើការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលចាប់ពី ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង ដល់តិចជាង ១ (មួយ) ខែ ។

៣-ដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ បើការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលស្មើ ឬលើសពី ១ (មួយ) ខែ ។

មាត្រា ២៥៤.- ស្ថានទម្ងន់ទោស

បុគ្គលដែលចាប់ ដែលឃុំឃាំង ឬដែលបង្ខាំងបុគ្គល ដោយគ្មានបញ្ជាពីអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ឬក្រៅពីករណីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

១-ដោយមានទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ។

២-បណ្ដាលឱ្យមានមនុស្សស្លាប់ដោយគ្មានបំណងនឹងធ្វើឱ្យស្លាប់ ។

៣-ប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅជំរិតយកប្រាក់ ។

មាត្រា ២៥៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើ ដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពដនៃទៀត

មាត្រា ២៥៦.- អំពើដណ្ដើមកាន់កាប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន

អំពើដណ្ដើម ឬយកការត្រួតត្រាដោយហិង្សា ឬដោយការគំរាមកំហែងថានឹងប្រើហិង្សាលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលមានបុគ្គលច្រើនរូបជិះក្នុងនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២៥៧.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវយវៈ ឬពិការភាព

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៥៦ (អំពើដណ្ដើមកាន់កាប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនោះនាំឱ្យមានការកាត់អវយវៈ ឬឱ្យមានពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ចំពោះជនរងគ្រោះ ។

មាត្រា ២៥៨.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៥៦ (អំពើដណ្ដើមកាន់កាប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិនបើមានធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅនៅមុន ក្នុងពេល ឬក្រោយពីបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

មាត្រា ២៥៩.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវយវៈ ឬពិការភាព

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៥៦ (អំពើដណ្ដើមកាន់កាប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះបណ្ដាលឱ្យមនុស្សស្លាប់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ។

មាត្រា ២៦០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើ ដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការចេញផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនា-គមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៥

ការប៉ះពាល់ដល់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ

ជំពូកទី ១

ការប៉ះពាល់ដល់ការគោរព ដែលតម្រូវឱ្យមានចំពោះអ្នកដែលស្លាប់

មាត្រា ២៦១.- អំពើប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃសាកសព

អំពើធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃសាកសព ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៦២.- អំពើប្រមាថទីបញ្ចុះសព

អំពើប្រមាថតាមមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយទៅលើផ្នូរ លើទីបញ្ចុះសព ទៅលើកោដិ ឬវិមានដែលកសាងឡើងសម្រាប់រំលឹកវិញ្ញាណក្ខ័ន្ធនៃអ្នកទទួលមរណភាព ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៦៣.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ២៦៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការរើសអើង

មាត្រា ២៦៥.- អំពើបដិសេធក្នុងការផ្តល់ទ្រព្យ ឬសេវា

អំពើដែលមិនព្រមផ្តល់នូវទ្រព្យសម្បត្តិ ឬសេវាទៅដល់បុគ្គលណាមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល កាលបើការមិនព្រមនេះផ្អែកទៅលើមូលហេតុណាមួយដូចតទៅ :

១-ការដែលបុគ្គលនោះជាសមាជិក ឬមិនមែនជាសមាជិកនៃជាតិពន្ធុ ជាតិ ឬពូជសាសន៍ណាមួយជាកំណត់ ។

២-ការដែលបុគ្គលនោះជាសមាជិក ឬមិនមែនជាសមាជិកនៃសាសនាណាមួយជាកំណត់ ។

៣-និន្នាការនយោបាយរបស់បុគ្គល ។

៤-សកម្មភាពសហជីពរបស់បុគ្គល ។

៥-ស្ថានភាពគ្រួសាររបស់បុគ្គល ។

៦-ភេទរបស់បុគ្គល ។

៧-ស្ថានភាពសុខភាពបុគ្គល ។

៨-ពិការភាពរបស់បុគ្គល ។

មាត្រា ២៦៦.- អំពើផ្តល់ទ្រព្យ ឬសេវាដោយមានលក្ខខណ្ឌ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យ

ជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ចំពោះអំពើដែលផ្ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬសេវាឱ្យដល់បុគ្គលណាមួយដោយមានលក្ខខណ្ឌណាមួយក្នុងចំណោមលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១-ការដែលបុគ្គលនោះជាសមាជិក ឬមិនមែនជាសមាជិកនៃជាតិ ពន្ធុ ប្រជាជាតិ ឬពូជសាសន៍ណាមួយជាកំណត់ ។

២-ការដែលបុគ្គលនោះជាសមាជិក ឬមិនមែនជាសមាជិកនៃសាសនាណាមួយជាកំណត់ ។

៣-និន្នាការនយោបាយរបស់បុគ្គល ។

៤-សកម្មភាពសហជីពរបស់បុគ្គល ។

៥-ស្ថានភាពគ្រួសាររបស់បុគ្គល ។

៦-ភេទរបស់បុគ្គល ។

៧-ស្ថានភាពសុខភាពបុគ្គល ។

៨-ពិការភាពរបស់បុគ្គល ។

មាត្រា ២៦៧.- អំពើបដិសេធនូវការជួលបុគ្គលឱ្យធ្វើការ

ការមិនព្រមជួលបុគ្គលណាម្នាក់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល កាលបើការមិនព្រមជួលនេះផ្អែកទៅលើមូលហេតុដែលមានចែងនៅចំណុចទី ១ ដល់ចំណុចទី ៨ នៃមាត្រា ២៦៥ (អំពើបដិសេធក្នុងការផ្ដល់ទ្រព្យ ឬសេវា) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ២៦៨.- អំពើបដិសេធនូវការជួលបុគ្គលឱ្យធ្វើការ

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើដែលដាក់ការផ្ដល់ការងារឱ្យស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងនៅចំណុចទី ១ ដល់ចំណុចទី ៨ នៃមាត្រា ២៦៦ (អំពើផ្ដល់ទ្រព្យ ឬសេវាដោយមានលក្ខខណ្ឌ) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ២៦៩.- ទោសដែលអនុវត្តចំពោះការបណ្តេញចេញ ឬដកហូតដោយផ្អែកលើមូលហេតុនៃការរើសអើង

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល សេចក្តីសម្រេចបណ្តេញចេញ ឬដកហូតបុគ្គលណាម្នាក់ ដោយផ្អែកលើមូលហេតុណាមួយ ដូចមានចែងនៅចំណុចទី ១ ដល់ចំណុចទី ៨ នៃមាត្រា ២៦៥ (អំពើបដិសេធក្នុងការផ្តល់ទ្រព្យ ឬសេវា) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ២៧០.- ការរើសអើង ការបដិសេធផ្តល់សិទ្ធិដោយអ្នករាជការ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល អំពើដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ របស់ខ្លួន ឬក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ដោយបដិសេធចំពោះបុគ្គលណាម្នាក់នូវការទទួលសិទ្ធិណាមួយ កាលបើការបដិសេធនោះផ្អែកលើមូលហេតុណាមួយដូចមានចែងនៅចំណុចទី ១ ដល់ចំណុចទី ៨ នៃមាត្រា ២៦៥ (អំពើបដិសេធក្នុងការផ្តល់ទ្រព្យ ឬសេវា) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ២៧១.- ការរើសអើងដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់

បទល្មើសដែលកំណត់នៅក្នុងជំពូកនេះ មិនគ្រប់ធាតុផ្សំទេ នៅក្នុងករណីដែលការរើសអើងត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ។

បទប្បញ្ញត្តិជំពូកនេះមិនអនុវត្តចំពោះករណីដូចខាងក្រោម :

១-ការរើសអើងដែលមានមូលដ្ឋានលើ ស្ថានភាពសុខភាព កាលបើការរើសអើងនេះមានគោលដៅបង្ការភយន្តរាយដល់បូរណភាពបុគ្គល សមត្ថភាពការងារ ឬពិការភាព ។

២-ការរើសអើងដែលមានមូលដ្ឋានលើ ស្ថានភាពសុខភាព ឬពិការភាព កាលបើ ការរើសអើងនេះ ជាការបដិសេធមិនជួលឱ្យធ្វើការងារ ការបណ្តេញឈប់ពីការងារ ដោយមូលហេតុអសមត្ថភាពបញ្ជាក់ដោយវេជ្ជសាស្ត្រ ។

៣-ក្នុងរឿងជួលឱ្យធ្វើការងារ ការរើសអើងដែលមានមូលដ្ឋានលើផ្លូវភេទ កាលបើលក្ខខណ្ឌខាងភេទ ជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ដើម្បីធ្វើការងារ ឬសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈអ្វីមួយ ។

មាត្រា ២៧២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៧៣.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ២៦៥ (អំពើបដិសេធក្នុងការផ្ដល់ទ្រព្យ ឬសេវា) និងមាត្រា ២៦៩ (ទោសដែលអនុវត្តចំពោះការបណ្ដេញចេញ ឬដកហូតដោយផ្អែកលើមូលហេតុនៃការរើសអើង) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

២-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៣-បិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៤-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ៣
លក្ខខណ្ឌការងារផ្ទុយនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស

មាត្រា ២៧៤.- អំពើដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារផ្ទុយនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស

អំពើដែលដាក់បុគ្គលណាម្នាក់ ដោយរំលោភទៅលើភាពទន់ខ្សោយ ឬលើស្ថានភាពនៃអនិស្សរភាពរបស់បុគ្គលនោះ ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារ ដែលប៉ះពាល់នឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៧៥.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧៤ (អំពើដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារផ្ទុយនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ២៧៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការចេញផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៧៧.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២៧៤ (អំពើដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារផ្ទុយនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) ។

៧-ហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើ គ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាម ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) ។

៨-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៩-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

១០-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

១១-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

១២-ចុះផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ៤
អំពើពុករលួយនៃនិយោជិត

មាត្រា ២៧៨.- អំពើស៊ីសំណូកនៃនិយោជិត

អំពើប្រព្រឹត្តដោយនិយោជិតដែលទទួចសុំ ឬយល់ព្រមទទួលអំណោយ ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍ណាមួយដើម្បីបំពេញ ឬមិនបំពេញកិច្ចណាមួយនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ដោយនិយោជកមិនបានដឹង និងគ្មានការព្រមព្រៀងពីនិយោជកទេនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៧៩.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះនិយោជិត

បុគ្គលដែលប្រគល់ឱ្យនិយោជិតនូវអំណោយ ឬជូនជំនូន ធ្វើការសន្យាជាមួយ ឬយល់ព្រមឱ្យអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយដល់និយោជិត ដើម្បីឱ្យបំពេញ ឬមិនបំពេញកិច្ចអ្វីមួយ នៃមុខងាររបស់ខ្លួនដោយនិយោជកមិនបានដឹង ហើយគ្មានការព្រមព្រៀងពីនិយោជកទេ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៨០.- អំពើស៊ីសំណូករបស់អភិបាល ជាអាទិ៍

១-បើបុគ្គលដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ នៃមាត្រា ៣៩៦ (ការរំលោភទំនុកចិត្តពិសេស ដោយអភិបាល ឬបុគ្គលផ្សេងទៀត) ឬអធិការបានទទួលផលប្រយោជន៍ជាទ្រព្យសម្បត្តិ ឬបានទាមទារ ឬបានសន្យាទទួលផលប្រយោជន៍នោះ ដោយបានទទួលការពឹងពាក់ខុសច្បាប់ បុគ្គលនោះត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

២-បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះបុគ្គលដែលបានផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍ដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនោះ ឬបានស្នើសុំផ្តល់ ឬសន្យាផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍នោះ ។

៣-ផលប្រយោជន៍ជាទ្រព្យសម្បត្តិដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ នឹងត្រូវដកហូត ។ បើមិនអាចដកហូតទាំងមូល ឬផ្នែកខ្លះនៃផលប្រយោជន៍នោះ ភាគដែលខ្វះនោះ ត្រូវទារឱ្យថែមជាប្រាក់ ។

មាត្រា ២៨១.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧៨ (អំពើស៊ីសំណូកនៃនិយោជិត) និងមាត្រា ២៧៩ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះនិយោជិត) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ២៨២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការចេញផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៨៣.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២៧៩ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះនិយោជិត) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) ទៅ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៨-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ៥
សព្វាវកម្ម

មាត្រា ២៨៤.- សព្វារកម្ម

សព្វារកម្ម គឺជាអំពើ :

១-ទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុពីអំពើពេស្យាចាររបស់អ្នកដទៃ ។

២-ជួយ ឬការពារអំពើពេស្យាចាររបស់អ្នកដទៃ ឬរៀបចំ តាមគ្រប់មធ្យោបាយនូវសកម្មភាពពេស្យាចារ ។

៣-ជ្រើសរើស ពង្រត់ ឬអូសទាញបុគ្គលណាមួយឱ្យធ្វើអំពើពេស្យាចារ ។

៤-ធ្វើការគាបសង្កត់លើបុគ្គលណាមួយ ដើម្បីឱ្យបុគ្គលនោះធ្វើពេស្យាចារ ។

សព្វារកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ២៨៥.- អន្តរការរវាងបុរស ឬស្ត្រីពេស្យា និងសព្វារិក ឬសព្វារិកា

អំពើធ្វើជាអន្តរការី រវាងបុរស ឬស្ត្រីពេស្យា និងសព្វារិក ឬសព្វារិកា ត្រូវផ្តន្ទា ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ២៨៦.- ការបញ្ជាក់អំពីធនធានដោយសន្មត

អំពើរបស់ជនណាដែលបានជួយសម្រួល ឬបិទបាំងនូវធនធានដែលខ្លួនបានដឹងថាបានមកពីអំពើសព្វារកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះបុគ្គលដែលមិនអាចបញ្ជាក់អំពីប្រភពធនធានរបស់ខ្លួន ដោយរស់នៅជាមួយជនដែលធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារជាទម្លាប់

ឬដោយសារ មានទំនាក់ទំនងជាទម្លាប់ជាមួយជនម្នាក់ ឬច្រើននាក់ដែលធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៨៧.- អំពើរារាំងដល់ការបង្ការអំពើពេស្យាចារ

អំពើរារាំងដល់ការបង្ការ ការជួយ ឬការអប់រំជាថ្មី ដោយសេវាសាធារនៈ ឬដោយអង្គការឯកជនដែលមាននីតិសម្បទា ដែលធ្វើឡើងដើម្បីអនុគ្រោះដល់បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តពេស្យាចារ ឬកំពុងមានគ្រោះដោយការធ្វើពេស្យាចារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ២៨៨.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងសញ្ចារិក

សញ្ចារកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ :

១-កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬជនជាមេពេស្យាជាបុព្វញាតិ ឬបច្ឆាញាតិរបស់បុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

២-កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬជនជាមេពេស្យារំលោភអំណាចដែលមុខងាររបស់ខ្លួនផ្តល់ឱ្យទៅលើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៣-កាលបើសញ្ចារិក សញ្ចារិកា ឬជនជាមេពេស្យាប្រើហិង្សា ឬការបង្ខិតបង្ខំចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៤-កាលពើសញ្ចារកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

៥-កាលពើសញ្ចារកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើបុគ្គលច្រើននាក់ធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៨៩.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

សញ្ចារកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារនោះជាអនីតិជន ។

មាត្រា ២៩០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ

សញ្ចារកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ

កាលបើសញ្ជារិក សញ្ជារិកា ឬមេពេស្យាបានប្រើប្រាស់ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៩១.- អំពើដឹកនាំគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ

អំពើគ្រប់គ្រងធ្វើអាជីវកម្ម ដឹកនាំធ្វើឱ្យដំណើរការ ឬចេញប្រាក់ឱ្យគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារដោយផ្ទាល់ តាមរយៈអន្តរការី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ២៩២.- អំពើយល់ព្រមឱ្យធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានមួយ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល អំពើរបស់អ្នកដែលគ្រប់គ្រង ធ្វើអាជីវកម្ម ដឹកនាំ ឬធ្វើឱ្យដំណើរការនូវគ្រឹះស្ថានណាមួយដែលបើកចំហដល់សាធារណជនដោយផ្ទាល់ ឬតាមអន្តរការី បានយល់ព្រម ឬបាន អនុគ្រោះ :

១-ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តជាប្រចាំនូវពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់គ្រឹះស្ថាន ។

២-ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់រកជាប្រចាំនូវភ្ញៀវ ដើម្បីធ្វើពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់គ្រឹះស្ថាន ។

មាត្រា ២៩៣.- អំពើដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ចំពោះបុគ្គលដែលលក់ ឬដាក់ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រើប្រាស់ទីកន្លែងដែលមិនមែនប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ដោយដឹងជាក់ច្បាស់ថាបុគ្គលនោះ នឹងប្រើប្រាស់ទីកន្លែងនោះ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៩៤.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិម ។

មាត្រា ២៩៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងទីកន្លែងដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្តឡើង ។

៩-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១០-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១១-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ត្រៀម ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើស ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ២៩៦.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិនៅក្នុងជំពូកនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) ។

៥-ហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើ គ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៧ (ការហាម ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន) ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៨-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៩-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

១០-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ៦
ការប៉ះពាល់ផ្សេងទៀតដល់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ

មាត្រា ២៩៧.- ការស្រវឹងជាក់ស្តែង

បុគ្គលណាដែលស្ថិតនៅក្នុងសភាពស្រវឹងយ៉ាងជាក់ស្តែងនៅលើផ្លូវសាធារណៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០ (ប្រាំពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ២៩៨.- អំពើហៅអ្នកដទៃនៅទីសាធារណៈ

បុគ្គលណាដែលហៅអ្នកដទៃនៅទីសាធារណៈ ដើម្បីញុាំងឱ្យមានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០ (ប្រាំពាន់) រៀល ទៅ ៥០.០០០ (ប្រាំម៉ឺន) រៀល ។

មាតិកាទី ៦
ការប៉ះពាល់ដល់បុគ្គលភាព
ជំពូកទី ១
ការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពឯកជន

មាត្រា ២៩៩.- អំពើរំលោភលំនៅឋាន

អំពើប្រព្រឹត្តដោយមានហិង្សា ការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ឬឧបាយកលចូលទៅក្នុងលំនៅឋានអ្នកដទៃនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល លើកលែងតែក្នុងករណីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ។

មាត្រា ៣០០.- ស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងទៅនឹងចារី

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធា នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ឬក្នុងឱកាសបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ចូលទៅក្នុងលំនៅឋានរបស់អ្នកដទៃដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ផ្ទះទេនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ

ពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល លើកលែងតែករណីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ។

មាត្រា ៣០១.- អំពើស្តាប់ ឬថតពាក្យសំដីឯកជន

អំពើស្តាប់ ឬថតសំដីដែលនិយាយជាឯកជន ឬជាការសំងាត់ ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីបុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល លើកលែងតែករណីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ។

ត្រូវបានសន្មតជាការព្រមព្រៀង ប្រសិនបើបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនេះបានទទួលដំណឹងអំពីការស្តាប់ ឬថតហើយ បុគ្គលនោះមិនបានជំទាស់ទេនោះ ។

មាត្រា ៣០២.- ការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិខាងរូបភាពនៃបុគ្គល

អំពើថតរូបភាពនៃបុគ្គលនៅក្នុងទីកន្លែងឯកជន ដោយគ្មានការព្រមព្រៀងអំពីបុគ្គលនេះទេ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យ ជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល លើកលែងតែករណីដែលច្បាប់បានអនុញ្ញាត ។

ត្រូវបានសន្មតជាការព្រមព្រៀង ប្រសិនបើបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនេះ បានទទួលដំណឹងអំពីការថតហើយ បុគ្គលនេះមិនបានជំទាស់ទេនោះ ។

មាត្រា ៣០៣.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣០៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការបរិហារកេរ្តិ៍ និងការជេរប្រមាថ

មាត្រា ៣០៥.- អំពើបរិហារកេរ្តិ៍ជាសាធារណៈ

គ្រប់ទឡ្ហីករណ៍បំផ្លើស ឬការទំលាក់កំហុសដោយអសុទ្ធិចិត្តលើអំពើណាមួយ ដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយស ឬដល់កិត្តិស័ព្ទនៃបុគ្គល ឬស្ថាប័នគឺជាការបរិហារកេរ្តិ៍ ។

ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ការបរិហារកេរ្តិ៍ដែលប្រព្រឹត្តតាមមធ្យោបាយណាមួយ ដូចតទៅ :

១-ដោយសំដី ទោះជាប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលបញ្ចេញនៅទីសាធារណៈ ឬនៅ ក្នុងសាលប្រជុំសាធារណៈ ។

២-តាមលិខិត ឬគំនូរ ទោះជាប្រភេទណាក៏ដោយដែលផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងចំណោមសាធារណជន ឬដាក់តាំងឱ្យសាធារណជនមើល ។

៣-តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ដែលសម្រាប់សាធារណជន ។

មាត្រា ៣០៦.- អំពើបរិហារកេរ្តិ៍តាមសារព័ត៌មាន

ការបរិហារកេរ្តិ៍ដែលប្រព្រឹត្តតាមសារព័ត៌មាន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិ

នៃច្បាប់ស្ដីពីរបបសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៣០៧.- អំពើជេរប្រមាថជាសាធារណៈ

គ្រប់ពាក្យប្រមាថ គ្រប់ពាក្យមើលងាយ ឬគ្រប់ពាក្យទ្រគោះ ដែលគ្មានការទំលាក់កំហុសទៅលើអំពើណាមួយគឺជាការជេរប្រមាថ ។

ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល បទជេរប្រមាថដែលប្រព្រឹត្តឡើងតាមមធ្យោបាយណាមួយដូចតទៅ :

១-ដោយពាក្យសំដី ទោះជាប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលបញ្ចេញនៅទីសាធារណៈ ឬនៅក្នុងពេលប្រជុំសាធារណៈ ។

២-តាមលិខិតស្នាម ឬគំនូរ ទោះជាប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងចំណោមសាធារណជន ឬដាក់តាំងឱ្យសាធារណជនមើល ។

៣-តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ដែលសម្រាប់សាធារណជន ។

មាត្រា ៣០៨.- អំពើជេរប្រមាថតាមសារព័ត៌មាន

ការជេរប្រមាថដែលប្រព្រឹត្តតាមសារព័ត៌មាន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្ដីពីរបបសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៣០៩.- នីតិវិធីបណ្ដឹងចំពោះបទបរិហារកេរ្ដិ៍ និងជេរប្រមាថ

ក្នុងករណីដែលមានការបរិហារកេរ្ដិ៍ ឬការជេរប្រមាថ ចំពោះសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលបន្ទុកបេសកកម្មសាធារណៈ ឬអាណត្តិសាធារណៈ ការចោទប្រកាន់នឹងត្រូវធ្វើឡើងតាមបណ្ដឹងរបស់សាមីខ្លួន ឬបណ្ដឹងរបស់ប្រធានស្ថាប័នសាមី ។

ក្នុងករណីដែលមានការបរិហារកេរ្ដិ៍ ឬការជេរប្រមាថ ចំពោះបុគ្គលឯកជន ការចោទប្រកាន់នឹងត្រូវធ្វើឡើងតាមបណ្ដឹងរបស់សាមីខ្លួនដែលទទួលរងនូវការបរិហារកេរ្ដិ៍ ឬការជេរប្រមាថនោះ ។ ការបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយ

បណ្ដឹងទាមទាររបស់ អ្នកប្ដឹងទៅតុលាការដោយផ្ទាល់ ដោយត្រូវបញ្ជាក់អំពីការជ្រើសរើសលំនៅឋានរបស់ខ្លួន នៅក្នុងខេត្ត ក្រុង ដែលជាទីតាំងនៃតុលាការដែលទទួលបណ្ដឹង ហើយនិងត្រូវជូនដំណឹងទៅជនជាប់ចោទ និងអយ្យការ ។

ក៏ប៉ុន្តែការចោទប្រកាន់អាចនឹងត្រូវធ្វើឡើងជាស្វ័យប្រវត្តដោយព្រះរាជអាជ្ញា កាលបើការបរិហារកេរ្តិ៍ ឬជេរប្រមាថនោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងប្រឆាំងនឹងបុគ្គលម្នាក់ ឬបុគ្គល មួយក្រុម ដោយមូលហេតុដើមកំណើត ជាតិពន្ធុ ពូជសាសន៍ សញ្ជាតិ ឬសាសនារបស់ បុគ្គលនោះ ។ ក្នុងករណីនេះ នីតិវិធីនៃការបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ ត្រូវអនុលោមតាម បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ក្រោយពីបានទទួលបណ្ដឹងតាមនីតិវិធីខាងលើ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យអ្នកប្ដឹង បង់ប្រាក់តម្កល់ទុកបាន ។ លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការបង់ប្រាក់តម្កល់ទុក ដែលអនុវត្តដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៨០ (ការបង់ប្រាក់តម្កល់ទុក) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះតុលាការដែលទទួលបណ្ដឹង ។

ទម្រង់បែបបទទាំងនេះ ត្រូវគោរពជាដាច់ខាត បើមិនដូច្នេះទេ ការចោទប្រកាន់ នឹងត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

មាត្រា ៣១០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស ។

២-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ ។

ទោសបន្ថែមដូចមាននៅក្នុងចំណុច ៣ ខាងលើនេះ អាចត្រូវប្រកាសសម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៣
ការប្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍

មាត្រា ៣១១.- អំពើប្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍

ការប្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍ គឺជាអំពើបរិហារពីអំពើដែលគេដឹងថាមិនពិត ហើយដែលនាំឱ្យមានទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ឬវិន័យ កាលបើការប្ដឹងបរិហារនេះត្រូវបានផ្ញើទៅដល់ :

១-អាជ្ញាធរមមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីចាត់ការដូចជាចៅក្រម មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬនិយោជក ។

២-ឬបុគ្គលដែលមានអំណាចប្ដឹងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៣១២.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត និងលក្ខខណ្ឌនៃការចោទប្រកាន់

ការប្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

បណ្ដឹងអាជ្ញានៃបទល្មើសនេះ ផុតអាជ្ញាយុកាលក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ។

ចំណុចចាប់ផ្ដើមនៃអាជ្ញាយុកាលនេះ ត្រូវចាប់គិតពីថ្ងៃដែលបណ្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍បានមកដល់ ឬថ្ងៃដែលបានដាក់ពាក្យប្ដឹងមកអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

នៅក្នុងករណីដែលអំពើប្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍នេះ នាំឱ្យមានការចោទប្រកាន់ខាងព្រហ្មទណ្ឌ នីតិវិធីដែលផ្ដើមអំពីបទប្ដឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍នោះ នាំឱ្យផ្អាកអាជ្ញាយុកាល រហូតដល់ពេលបញ្ចប់កិច្ចចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ៣១៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៤
ការប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ៣១៤.- អំពើប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ

បុគ្គលដែលកាន់កាប់ព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈអាថ៌កំបាំង ដោយមូលហេតុនៃស្ថានភាព មុខរបរ មុខងារ ឬបេសកកម្មរបស់ខ្លួនត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ប្រសិនបើបុគ្គលនោះបង្ហាញព័ត៌មាននេះឱ្យដល់បុគ្គលដែលគ្មានសមត្ថកិច្ចដើម្បីដឹងពីព័ត៌មាននេះ ។

មិនមែនជាបទល្មើសទេ ក្នុងករណីដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ឬតម្រូវឱ្យបង្ហាញនូវអាថ៌កំបាំង ។

មាត្រា ៣១៥.- បដិប្បញ្ញត្តិក្នុងករណីមានការលាតត្រដាងការប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់

បទល្មើសមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅមាត្រា ៣១៤ (អំពើប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ) មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបទល្មើសទេ បុគ្គលណាម្នាក់បានដឹងហេតុនេះ ក្នុងឱកាសប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន ហើយបង្ហាញដល់អាជ្ញាធរតុលាការ រដ្ឋបាល ឬ វេជ្ជសាស្ត្រ អំពីការធ្វើបាបអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣១៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៥

ការប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការឆ្លងឆ្លើយតាមលិខិត និងទូរគមនាគមន៍

មាត្រា ៣១៧.- អំពើប៉ះពាល់ដល់ការឆ្លើយឆ្លងតាមលិខិត

អំពើបើក បំបាត់ចោល ធ្វើឱ្យយឺតយ៉ាវ ឬបង្វែរលិខិតឆ្លើយឆ្លងដែលផ្ញើទៅតតិយជនដោយគំនិតទុច្ចរិត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា ចំពោះអំពើប្រព្រឹត្តដោយទុច្ចរិត មើលលិខិតឆ្លើយឆ្លងដែលផ្ញើទៅតតិយជន ។

មាត្រា ៣១៨.- អំពើប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការសន្ទនាតាមទូរស័ព្ទ

អំពើប្រព្រឹត្តដោយគំនិតទុច្ចរិត ស្ដាប់ ឬធ្វើឱ្យច្របូកច្របល់ការសន្ទនាតាមទូរស័ព្ទ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា ចំពោះអំពើប្រព្រឹត្តដោយទុច្ចរិត ចាប់ ឬធ្វើឱ្យច្របូកច្របល់ សារដែលផ្សាយចេញតាមផ្លូវទូរគមនាគមន៍ ឬស្ដាប់សារនេះ ។

មាត្រា ៣១៩.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣២០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ

អាចត្រូវបានប្រកាស ៖

១-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់អនុវត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

គន្ថីទី ៣

ការប៉ះពាល់ដល់អនីតិជន និងគ្រួសារ

មាតិកាទោល

ការប៉ះពាល់ដល់អនីតិជន និងគ្រួសារ

ជំពូកទី ១

អំពើបោះបង់អនីតិជន

មាត្រា ៣២១.- អំពើបោះបង់អនីតិជន

អំពើរបស់បុគ្គលដែលមានអំណាចថែរក្សា ដែលបោះបង់អនីតិជនអាយុតិច ជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ប្រសិនបើអំពើបោះបង់បណ្ដាលឱ្យអន្តរាយដល់សុខភាព ឬសន្តិសុខ របស់អនីតិជននោះ ។

មាត្រា ៣២២.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣២៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការបោះបង់គ្រួសារ

មាត្រា ៣២៤.- អំពើបោះបង់គ្រួសារ

ការមិនគោរពតាមសេចក្តីសម្រេចស្ថាពររបស់តុលាការ ដោយមិនព្រមបង់ក្នុងរយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងតិច នូវអាហារកាតព្វកិច្ចដល់សហព័ទ្ធ ឬអតីតសហព័ទ្ធរបស់ខ្លួន ដល់កូនជាអនីតិជន ដល់បច្ឆាញាតិ ឬដល់បុព្វញាតិ ឬញាតិផ្សេងទៀត របស់ខ្លួននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣២៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៣
ការប៉ះពាល់ដល់ការថែរក្សាអនីតិជន

មាត្រា ៣២៦.- អំពើមិនព្រមប្រគល់អនីតិជន

អំពើប្រព្រឹត្តដោយគំនិតទុច្ចរិត មិនព្រមប្រគល់កុមារជាអនីតិជនឱ្យទៅបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិទាមទារនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣២៧.- អំពើដកយកកុមារ

អំពើដកយកកុមារជាអនីតិជនដោយផ្ទុយច្បាប់ ពីបុគ្គលដែលថែរក្សាស្របច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

បទល្មើសនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ប្រសិនបើកុមារជាអនីតិជនត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣២៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣២៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៤
ការប៉ះពាល់ដល់បុត្តភាព

មាត្រា ៣៣០.- អំពើញុះញង់ឱ្យបោះបង់កុមារ

អំពើប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ញុះញង់ដោយផ្ទាល់ដល់ឪពុកម្ដាយ ឬដល់ឪពុក ឬម្ដាយឱ្យបោះបង់ទារកដែលកើតមកហើយ ឬដែលនឹងកើត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៣១.- អន្តរការសុំកូន ឬបោះបង់កូន

អំពើប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគោលដៅចង់បានកំរៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងបុគ្គលម្នាក់ ឬប្ដីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹម និងឪពុកម្ដាយដែលចង់បោះបង់កូនដែលកើតមកហើយ ឬដែលនឹងកើត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៣២.- អន្តរការរវាងអ្នកសុំកូន និងស្ត្រីពរពោះ

អំពើប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគោលបំណងចង់បានកំរៃ ធ្វើជាអន្តរការរវាងបុគ្គលម្នាក់

ឬប្ដី ប្រពន្ធ ដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹម និងស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពរពោះ ដើម្បីនឹងប្រគល់កូន នោះឱ្យទៅអ្នកសុំ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយ លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៣៣.- អំពើជំនួស ក្លែង ឬលាក់បំបាំងអត្តិភាពនៃទារក

អំពើដែលយកទារកមួយជំនួសទារកមួយទៀត ក្លែង ឬលាក់បំបាំងអត្តិភាពនៃទារក កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានការក្លែងបន្លំអត្រានុកូលដ្ឋាន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៣៤.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងការប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៣៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៣៣៦.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើស

ដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ៣៣០ (អំពើញុះញង់ឱ្យបោះបង់កុមារ) មាត្រា ៣៣១ (អន្តរការសុំកូន ឬបោះបង់កូន) និងមាត្រា ៣៣២ (អន្តរការរវាងអ្នកសុំ និងស្ត្រីពរពោះ) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) ទៅ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

២-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៣-បិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៦ (ការបិទគ្រឹះស្ថាន) ។

៤-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៥-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៦-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ៥
ការដាក់អនីតិជនឱ្យស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់
ផ្នែកទី ១
ការប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ចិត្តសាស្ត្រ និងការអប់រំ

មាត្រា ៣៣៧.- អំពើបង្អត់អាហារ ឬគ្មានការថែទាំអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ

អំពើរបស់ជនគ្រប់រូប ដែលមានអំណាចទៅលើអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដែលបង្អត់អាហារ ឬគ្មានការថែទាំរហូតដល់ខូចសុខភាពអនីតិជននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៣៨.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ

បទល្មើសដែលមានចែងនៅមាត្រា ៣៣៧ (អំពើបង្អត់អាហារ ឬគ្មានការថែទាំអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះនាំឱ្យជនរងគ្រោះស្លាប់ ។

មាត្រា ៣៣៩.- អំពើដាក់អនីតិជនស្ថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌការងារដែលបណ្តាលឱ្យខូចសុខភាព

អំពើដែលដាក់អនីតិជនឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារ បណ្តាលឱ្យខូចដល់សុខភាព ឬការលូតលាស់ដល់រាងកាយរបស់អនីតិជននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃអនីតិជន

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៣៩ (អំពើដាក់អនីតិជនស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌការងារដែលបណ្តាលឱ្យខូចសុខភាព) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី

៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនោះនាំឱ្យជនរងគ្រោះស្លាប់ ។

មាត្រា ៣៤១.- អំពើអាសប្រព្រឹត្តទៅលើអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ

អំពើរបស់នីតិជនដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាសទៅលើអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ ប្រាំ) ឆ្នាំ ដោយគ្មានប្រើហិង្សា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤២.- ស្ថានទម្ងន់

បទល្មើសដែលមានចែងនៅមាត្រា ៣៤១ (អំពើអាសប្រព្រឹត្តទៅលើអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត :

១-ដោយបុព្វញាតិ ។

២-ដោយបុគ្គលដែលមានអំណាចលើអនីតិជន ។

៣-ដោយបុគ្គលច្រើនរូប ដែលធ្វើសកម្មភាពក្នុងឋានៈជាចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត ។

៤-ដោយការបង់លាភការ ។

មាត្រា ៣៤៣.- អំពើមិនបញ្ជូនអនីតិជនឱ្យចូលរៀន

អំពើរបស់អ្នកថែរក្សាអនីតិជន ដោយបានបំពានទៅលើវិធានការជាធរមានដែលទាក់ទងដល់អាយុ និងរយៈពេលនៃការចូលរៀនរបស់អនីតិជននោះ ដែលមិនបញ្ជូនអនីតិជនចូលរៀនដោយគ្មានមូលហេតុសមស្រប ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

ផ្នែកទី ២
ការជម្រុញឱ្យអនីតិជនប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់ ឬអំពើគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា ៣៤៤.- អំពើញុះញង់អនីតិជនប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន

អំពើញុះញង់អនីតិជនដោយផ្ទាល់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤៥.- អំពើញុះញង់អនីតិជនឱ្យដឹកជញ្ជូន រក្សាទុក ឬផ្តល់គ្រឿងញៀន

អំពើញុះញង់អនីតិជនដោយផ្ទាល់ឱ្យដឹកជញ្ជូន រក្សាទុក ឬផ្តល់គ្រឿងញៀន ត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤៦.- អំពើញុះញង់អនិតិជនឱ្យបរិភោគជាប្រចាំ និងយ៉ាងច្រើននូវគ្រឿងស្រវឹង

អំពើញុះញង់អនីតិជនដោយផ្ទាល់ឱ្យបរិភោគជាប្រចាំ និងយ៉ាងច្រើននូវគ្រឿងស្រវឹង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពីន័យជាប្រាក់ ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤៧.- អំពើញុះញង់អនីតិជនឱ្យដើរសុំទាន

អំពើញុះញង់អនីតិជនដោយផ្ទាល់ឱ្យសុំទាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤៨.- អំពើញុះញង់អនីតិជនឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម

អំពើញុះញង់អនីតិជនដោយផ្ទាល់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី

៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៤៩.- អំពើរៀបចំបង្ហាញភេទ ឬទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទដោយមានការចូលរួមរបស់អនីតិជន

អំពើរបស់នីតិជនដែលរៀបចំការជួបជុំ ដែលរួមមាន ការបង្ហាញ ឬមានទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទ ដែលមានអនីតិជនបានមើល ឬចូលរួមផងនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ផ្នែកទី ៣
ការរំលោភអំណាចមេបា

មាត្រា ៣៥០.- អំពើរំលោភអំណាចមេបា

អំពើរបស់អ្នកមានអំណាចមេបា ឬអ្នកមានអំណាចអាណាព្យាបាល ដែលដកហូតសេរីភាពរបស់អនីតិជន ដោយរំលោភអំណាចរបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល កាលបើអំពើនេះធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំង ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ផ្លូវចិត្ត ឬការអប់រំរបស់អនីតិជននោះ ។

ផ្នែកទី ៤
ការប៉ុនប៉ង និងឧសណ្ឋកម្ម

មាត្រា ៣៥១.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៥២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៦-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៦

ការប៉ះពាល់ផ្សេងទៀតដល់គ្រួសារ

មាត្រា ៣៥៣.- ទ្វេពន្ធភាព

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើដែលចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍ថ្មី មុនការរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍ចាស់ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា មន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋានដែលដឹងហេតុការណ៍នោះច្បាស់ នៅតែអនុញ្ញាតឱ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬចុះបញ្ជីអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ មុនការរំលាយអាពាហ៍ពិពាហ៍ចាស់ ។

មាត្រា ៣៥៤.- ការប៉ះពាល់ខាងផ្លូវភេទដល់អនីតិជន ដោយបុព្វញាតិ

អំពើរួមភេទជាមួយអនីតិជនក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើចារីជាបុព្វញាតិរបស់អនីតិជននោះ ។

មាត្រា ៣៥៥.- ការប៉ះពាល់ខាងផ្លូវភេទរវាងញាតិលោហិត

អំពើរួមភេទរវាងញាតិលោហិត ឬញាតិពន្ធក្នុង ៣ (បី) ថ្នាក់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យ ជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

ភាគទី ៣

បទល្មើសប្រឆាំងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ

គន្ថីទី ១

ការយកទ្រព្យសម្បត្តិគេមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយទុច្ចរិត

មាតិកាទី ១

ការលួច និងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល

ជំពូកទី ១

ការលួច

មាត្រា ៣៥៦.- និយមន័យនៃអំពើលួច

អំពើលួច គឺជាអំពើដកហូត ដោយទុច្ចរិតនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ តាមគ្រប់មធ្យោបាយក្នុងគោលបំណងយកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣៥៧.- អំពើលួចថាមពល

ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើលួច អំពើប្រើប្រាស់ដោយទុច្ចរិតនូវថាមពល ដែលនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ។

មាត្រា ៣៥៨.- អភ័យឯកសិទ្ធិគ្រួសារ

មិនអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសព្រហ្មទណ្ឌបានទេ :

១-អំពើលួចទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុព្វញាតិ ឬបច្ឆាញាតិ ។

២-អំពើលួចទ្រព្យសម្បត្តិរបស់សហព័ទ្ធ ។

មាត្រា ៣៥៩.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើលួច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៦០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា

អំពើលួច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចតទៅ :

១-អំពើលួចនេះ ប្រព្រឹត្តឡើងមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើហិង្សា ។

២-អំពើលួចនេះ ប្រព្រឹត្តដោយការកាប់គាស់ទម្លុះទម្លាយ ។

មាត្រា ៣៦១.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព

អំពើលួច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើហិង្សា ដែលនាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៣៦២.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ

អំពើលួច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនេះ ប្រព្រឹត្តមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ។

មាត្រា ៣៦៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពរបស់ជនរងគ្រោះ

អំពើលួច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ប្រសិនបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើហិង្សា ដែលបណ្តាលឱ្យមានមរណភាព ដោយគ្មានបំណងចង់ឱ្យមានមរណភាព ។

មាត្រា ៣៦៤.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៦៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយាន ទោះបីជាយានប្រភេទណាក៏ដោយ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៩-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

១០-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១១-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ត្រៀម ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់សាធារណជន ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៤-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១៥-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៦-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការកំហែងយក

មាត្រា ៣៦៦.- អំពើកំហែងយក

អំពើកំហែងយក គឺជាអំពើដែលប្រព្រឹត្តដោយប្រើហិង្សា គំរាមកំហែងថានឹងប្រើហិង្សា ឬការបង្ខិតបង្ខំ ដើម្បីទទួលបាននូវ :

១-ហត្ថលេខា ។

២-ការសន្យា ឬការបោះបង់ចោលអ្វីមួយ ។

៣-ការបង្ហាញអាថ៌កំបាំងណាមួយ ។

៤-ការប្រគល់មូលនិធិ តម្លៃ ឬទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីមួយ ។

មាត្រា ៣៦៧.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៦៨.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

អំពើកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្តទៅលើ :

១-បុគ្គលណាម្នាក់ជាពិសេសដែលទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនេះ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

មាត្រា ៣៦៩.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់អាវុធ

អំពើកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តដោយមានការប្រើប្រាស់ ឬដោយការគំរាមកំហែងនឹងអាវុធ ។

មាត្រា ៣៧០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព

អំពើកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើហិង្សាដែលនាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៣៧១.- ស្ថានទម្ងន់ដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ

អំពើកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ។

មាត្រា ៣៧២.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពរបស់ជនរងគ្រោះ

អំពើកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនេះប្រព្រឹត្តឡើងមុន ក្នុងពេលជាមួយ ឬបន្ទាប់ពីការប្រើហិង្សាដែលបណ្តាលឱ្យស្លាប់ ដោយគ្មានបំណងចង់ឱ្យជនរងគ្រោះស្លាប់ទេ ។

មាត្រា ៣៧៣.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោស

ដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៧៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

៩-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១០-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១១-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៣
ការគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍

មាត្រា ៣៧៥.- អំពើគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍

អំពើគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍ គឺជាអំពើប្រព្រឹត្តដោយគំរាមកំហែងបើកកកាយ ឬទម្លាក់កំហុសទៅលើអំពើដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយស ឬការរាប់អាន ដើម្បីទទួលបាននូវ :

១-ហត្ថលេខា ។

២-ការសន្យា ឬការបោះបង់ចោលអ្វីមួយ ។

៣-ការបង្ហាញអាថ៌កំបាំងណាមួយ ។

៤-ការប្រគល់មូលនិធិ តម្លៃ ឬទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីមួយ ។

មាត្រា ៣៧៦.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៧៧.- ស្ថានទម្ងន់ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តជាក់ស្ដែងនូវការគំរាមកំហែង

កាលបើអំពើគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍ ឬការទម្លាក់កំហុសដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយស ឬការរាប់អាន ត្រូវបានស្ដែងចេញជាអំពើជាក់ស្ដែង ចារីត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៧៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៧៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

៩-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១០-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១១-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៣-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ២

ការឆបោក និងអំពើប្រហាក់ប្រហែល

ជំពូកទី ១

ការឆបោក

មាត្រា ៣៨០.- អំពើឆបោក

អំពើឆបោក គឺជាអំពើបន្លំចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយ ដោយប្រើឈ្មោះក្លែង ដោយអះអាងទៅលើឋានៈក្លែង ដោយរំលោភលើឋានៈពិតប្រាកដ ឬដោយប្រើឧបាយកលទុច្ចរិត ហើយដូច្នេះបានទទួលពីបុគ្គលនេះ ដែលនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់បុគ្គលនេះ ឬរបស់តតិយជននូវ :

១-ការប្រគល់មូលនិធិ តម្លៃ ឬទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីមួយ ។

២-ការផ្តត់ផ្គង់សេវា ។

៣-ការធ្វើលិខិតដែលមានតម្លៃជាកាតព្វកិច្ច ឬជាការឱ្យរួចពីកាតព្វកិច្ច ។

មាត្រា ៣៨១.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើឆបោក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៨២.- ស្ថានទម្ងន់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

អំពើឆបោក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ :

១-បុគ្គលណាម្នាក់ដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុអាយុនៃបុគ្គលនោះ ។

២-នារីមានគភ៌ កាលបើគភ៌ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

៣-បុគ្គលដែលជាពិសេសទន់ខ្សោយដោយមូលហេតុនៃជម្ងឺ ឬភាពពិការ កាលបើស្ថានភាពបុគ្គលនោះ ត្រូវបានគេឃើញជាក់ស្តែង ឬដែលជនល្មើសបានដឹង ។

មាត្រា ៣៨៣.- ស្ថានទម្ងន់ផ្សេងទៀត

អំពើឆបោក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត :

១-ដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធា នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-ដោយបុគ្គលដែលតាំងខ្លួនជាអ្នករាជការសាធារណៈ ។

៣-ដោយបុគ្គលដែលធ្វើការអំពាវនាវដល់សាធារណជន ដើម្បីបោះពុម្ពចេញឱ្យប្រើប្រាស់នូវមូលប័ត្រ ។

៤-ដោយបុគ្គលដែលធ្វើការអំពាវនាវដល់សាធារណជន ដើម្បីអង្គាសមូលនិធិសម្រាប់ជាជំនួយមនុស្សធម៌ ឬសង្គមកិច្ច ។

៥-ជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ៣៨៤.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៨៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

៩-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១០-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១១-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
បទល្មើសប្រហាក់ប្រហែលនៃការឆបោក
ផ្នែកទី ១
ការទាញយកប្រយោជន៍ដោយរំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ

មាត្រា ៣៨៦.- អំពើទាញយកប្រយោជន៍ដោយរំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ

អំពើទាញយកប្រយោជន៍ដោយចេតនាដោយរំលោភលើភាពល្ងង់ខ្លៅ ឬភាពទន់ខ្សោយនៃបុគ្គលនេះ ពីស្ថានភាពមានគភ៌ ជម្ងឺ ឬពិការភាព ដោយបង្ខំបុគ្គលនេះឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើ ឬមិនប្រព្រឹត្តអំពើដែលធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររបស់បុគ្គលនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ផ្នែកទី ២
ការបន្លំ

មាត្រា ៣៨៧.- អំពើបន្លំ

អំពើបន្លំ គឺជាអំពើរបស់បុគ្គលដែលដឹងខ្លួនថាគ្មានលទ្ធភាពដាច់ខាតនឹងបង់ថ្លៃ ឬដែលសម្រេចចិត្តមិនបង់ថ្លៃ ៖

១-ឱ្យគេបម្រើម្ហូបអាហារ ឬភេសជ្ជៈនៅក្នុងរង្គសាល ភោជនីយដ្ឋាន ឬនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានដទៃទៀត ដែលបើកចំហសម្រាប់សាធារណជន ។

២-ឱ្យគេប្រគល់បន្ទប់មួយ និងកាន់កាប់បន្ទប់នេះនៅក្នុងសណ្ឋាគារ ឬគ្រឹះស្ថានដទៃទៀត ដែលបើកចំហសម្រាប់សាធារណជន ។

៣-ឱ្យគេដឹកជញ្ជូនខ្លួនតាមត្រីចក្រយាន តាមរថយន្តឈ្នួល ឬតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនផ្សេងទៀត ។

អំពើបន្ទំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

មាត្រា ៣៨៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងផ្នែកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៨៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងផ្នែកនេះ ទោសបន្ថែមដូច តទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៥-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៧-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ផ្នែកទី ៣
ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពនៃការលក់ដេញថ្លៃ

មាត្រា ៣៩០.- អំពើដេញថ្លៃមិនត្រឹមត្រូវ

អំពើប្រព្រឹត្ត នៅក្នុងការលក់ជាសាធារណៈ តាមការដេញថ្លៃ ដើម្បីកំចាត់អ្នកដេញថ្លៃ ឬធ្វើឱ្យខូចការចេញថ្លៃដោយអំណោយ ការសន្យា ការព្រមព្រៀង ឬតាមគ្រប់មធ្យោបាយទុច្ចរិតដទៃទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៩១.- អំពើជាឧបសគ្គដល់សេរីភាពនៃការលក់ដេញថ្លៃ

អំពើប្រព្រឹត្ត នៅក្នុងការលក់ជាសាធារណៈតាមការដេញថ្លៃ ដើម្បីធ្វើជាឧបសគ្គដល់សេរីភាពនៃការដេញថ្លៃ ដោយប្រើហិង្សា ឬដោយការគំរាមកំហែង ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៩២.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងផ្នែកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៩៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងផ្នែកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣- ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៥-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៧-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៣

ការរំលោភលើទំនុកចិត្ត និងអំពើប្រហាក់ប្រហែល

ជំពូកទី ១

ការរំលោភលើទំនុកចិត្ត

មាត្រា ៣៩៤.- អំពើរំលោភលើទំនុកចិត្ត

អំពើរំលោភលើទំនុកចិត្ត គឺជាអំពើគៃបំបាត់មូលនិធិ តម្លៃ ឬទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីមួយ នាំឱ្យខូចប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលគេបានប្រគល់ឱ្យបុគ្គលនោះ ហើយបុគ្គលនោះ បានយល់ព្រមដោយមានភារកិច្ចប្រគល់សងវិញ បង្ហាញ ឬយក មូលនិធិ តម្លៃ ឬទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ទៅធ្វើការប្រើប្រាស់ជាកំណត់ ។

មាត្រា ៣៩៥.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើរំលោភលើទំនុកចិត្ត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣៩៦.- ការរំលោភទំនុកចិត្តពិសេស ដោយអភិបាល ឬបុគ្គលផ្សេងទៀត

គ្រប់អភិបាល ឬអ្នកត្រួតពិនិត្យរបស់នីតិបុគ្គលសាជីវកម្មទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត ឬនីតិបុគ្គលមូលនិធិ ឬបុគ្គលដែលត្រូវបានតុលាការជ្រើសតាំងឱ្យធ្វើជំនួស

នូវកិច្ចការរបស់អ្នកទាំងនេះ ឬនិយោជិតដែលទទួលអាណត្តិពីនីតិបុគ្គល ដែលប្រព្រឹត្ត អំពើណាមួយដែលជាការរំលោភទំនុកចិត្ត ក្នុងគោលបំណងទទួលផលប្រយោជន៍ ដល់ខ្លួន ឬតតិយជន ឬក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យខូចខាតដល់នីតិបុគ្គល ហើយបាន បណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលអ្នកជម្រះបញ្ជីរបស់នីតិបុគ្គលសាជីវកម្មទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត ឬនីតិបុគ្គលមូលនិធិ ឬបុគ្គលដែលត្រូវបានតុលាការជ្រើសតាំងឱ្យធ្វើជំនួសនូវកិច្ចការ របស់អ្នកជម្រះបញ្ជី បានប្រព្រឹត្តអំពើដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ហើយបានបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នីតិបុគ្គលនោះ ។

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើនេះ នឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នាដែរ ។

មាត្រា ៣៩៧.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនល្មើស

អំពើរំលោភលើទំនុកចិត្ត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តឡើង ៖

១-ដោយបុគ្គលណាម្នាក់ដែលបានធ្វើការអំពាវនាវដល់សាធារណជន ដើម្បី ទទួលបានមូលនិធិ ឬតម្លៃសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ឬជាផលប្រយោជន៍របស់ សហគ្រាសឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ។

២-ដោយអាណត្តិគាហករបស់តុលាការ ឬអ្នកជំនួយរបស់តុលាការនៅក្នុង ក្របខ័ណ្ឌ នៃមុខងាររបស់ខ្លួន ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

៣-ដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ស៊ីវិល ឬយោធា នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃ មុខងាររបស់ខ្លួន ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣៩៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៣៩៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការបង្វែរវត្ថុរឹបអូស ឬដែលដាក់ធានា

មាត្រា ៤០០.- អំពើបង្វែរវត្ថុរឹបអូស ឬដែលដាក់ធានា

អំពើរបស់កូនបំណុលដែលគៃបំបាត់ ឬបំផ្លាញវត្ថុដែលបានឃាត់ទុក រឹបអូស ដោយអាជ្ញាធរមាននីតិសម្បទា ឬដាក់ដើម្បីធានានូវសិទ្ធិលើបំណុល ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤០១.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាតិកាទី ៤
បទល្មើសបំពេញបន្ថែម
ជំពូកទី ១
ការទទួលផលចោរកម្ម

មាត្រា ៤០២.- អំពើទទួលផលចោរកម្ម

អំពើទទួលផលចោរកម្ម គឺជាអំពើទទួលលាក់បំបាំង រក្សាទុក ឬជញ្ជូនរបស់ អ្វីមួយ ដោយដឹងថារបស់នោះបានមកពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ។

ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើទទួលផលចោរកម្មផងដែរ :

១-អំពើធ្វើជាអន្តរការី ដើម្បីបញ្ជូនរបស់អ្វីមួយ ដោយដឹងថារបស់នោះបាន មកពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ។

២-អំពើដែលបានទទួលកំរៃពីផលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ដោយបានដឹង ហេតុការណ៍ច្បាស់ ។

មាត្រា ៤០៣.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើទទួលផលចោរកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥

(ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤០៤.- ស្ថានទម្ងន់

អំពើទទួលផលចោរកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តឡើង ៖

១-ជាទម្លាប់ ។

២-ដោយប្រើប្រាស់ភាពងាយស្រួល ដែលការប្រកបសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈផ្តល់ឱ្យ ។

៣-ជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ៤០៥.- អតិបរមានៃទោសពិន័យ

អតិបរមានៃទោសពិន័យ អាចត្រូវស្មើនឹងតម្លៃនៃទ្រព្យសម្បត្តិនៃអំពើទទួលផលចោរកម្ម ។

មាត្រា ៤០៦.- ទោសបន្ថែម ៖ ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស ៖

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយាន ទោះបីជាយានប្រភេទណាក៏ដោយ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៩-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

១០-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១១-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ត្រៀម ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់សាធារណជន ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៤-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៦-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការសំអាតប្រាក់កខ្វក់

មាត្រា ៤០៧.- និយមន័យនៃការសំអាតប្រាក់កខ្វក់

ការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ជាអំពើផ្ដល់ឱ្យតាមគ្រប់មធ្យោបាយនូវយុត្តិកម្មកុហក ដើម្បីលាក់បំបាំងអត្ថប្រយោជន៍ផ្ទាល់ ឬប្រយោលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ។

ត្រូវចាត់ជាការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ផងដែរ គឺអំពើជួយដល់ប្រតិបត្តិការនៃការបណ្ដាក់ទុន ការលាក់បំបាំង ឬការផ្លាស់ប្ដូរផលិតផលផ្ទាល់ ឬប្រយោលនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទ មជ្ឈិម ។

មាត្រា ៤០៨.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល រហូតស្មើនឹងតម្លៃមូលនិធិ តម្លៃ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាគោលដៅនៃការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ។

ក្នុងករណីដែលបទល្មើសដែលជាប្រភពនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារធ្ងន់ជាងទោសដាក់ពន្ធនាគារដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ នោះត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារដូចបទល្មើសដែលចារីបានដឹង ហើយបើករណី បទល្មើសមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវស្ថានទម្ងន់ទោសច្រើន នោះចារីត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ដោយយោងទៅតាមស្ថានទម្ងន់ទោសដែលខ្លួនបានដឹងប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៤០៩.- ស្ថានទម្ងន់

ការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ៖

១-ជាទម្លាប់ ។

២-ដោយប្រើភាពងាយស្រួល ដែលការប្រកបនូវសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈផ្ដល់ឱ្យ ។

៣-ជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ៤១០.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤១១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើស នោះបានប្រព្រឹត្ត ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៤១២.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមាន

ចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើស ដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ៤០៧ (និយមន័យនៃការសំអាតប្រាក់កខ្វក់) ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១០០.០០០.០០០ (មួយរយលាន) ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៨-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៩-ចុះផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

គន្ថីទី ២

ការប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ

មាតិកាទី ១

ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម និងការធ្វើឱ្យខូចខាត

ជំពូកទី ១

ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម និងការធ្វើឱ្យខូចខាត

មាត្រា ៤១៣.- អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា

អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ដោយបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម ឬធ្វើឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល លើកលែងតែការអន្តរាយមានលក្ខណៈស្រាល ។

មាត្រា ៤១៤.- ស្ថានទម្ងន់

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤១៣ (អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា) ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល នៅក្នុងករណីដូចតទៅ :

១-កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលច្រើនរូបធ្វើសកម្មភាពក្នុងឋានៈជាចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត ។

២-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងទីកន្លែងជាលំនៅឋាន ។

៣-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងទីកន្លែង សម្រាប់តម្កល់មូលនិធិ តម្លៃ ទំនិញ ឬសម្ភារៈ ។

៤-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់សំណង់គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ ឬផ្លូវសាធារណៈ ។

៥-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ដល់ផលដំណាំ ឬកសិផល ។

មាត្រា ៤១៥.- ស្ថានទម្ងន់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១៣ (អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល នៅក្នុងករណីដូចតទៅ :

១-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ របស់ចៅក្រម អ្នករាជការសាធារណៈ ឬមេធាវី ដើម្បីជះឥទ្ធិពលលើគំនិតមារយាទ នៅក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ជនរងគ្រោះ ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីឃាត់កុំឱ្យប្តឹងពីបទល្មើស ឬសុំធ្វើការជួសជុលការខូចខាត ។

៣-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់សាក្សី ដើម្បីឃាត់កុំឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងពេលស៊ើបអង្កេត ក្នុងពេលស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃ បណ្តឹងផ្សេងទៀត ឬដើម្បីធ្វើឱ្យមានឥទ្ធិពលទៅលើសាក្ខីកម្មនេះ ។

៤-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍ជនរងគ្រោះ ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពីព្រោះបុគ្គលនេះបានប្តឹងពីបទល្មើស ឬបានសុំឱ្យធ្វើការជួសជុលនូវការខូចខាត ។

៥-កាលបើបទល្មើសនេះ បានប្រព្រឹត្តនាំឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់សាក្សី ដោយមូលហេតុភស្តុតាង ដែលសាក្សីនេះបានផ្តល់នៅក្នុងពេលស៊ើបអង្កេត ពេលស៊ើបសួរ សវនាការ ឬនៅក្នុងនីតិវិធីនៃបណ្តឹងផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៤១៦.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់វិធីគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល

អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ដើម្បីបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម

ទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃ ដោយអានុភាពនៃគ្រឿងផ្ទុះ នៃអគ្គីភ័យ ឬគ្រប់វិធីដទៃទៀត ដែលអាចនាំឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤១៧.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការបង្ករបួសស្នាមដល់អ្នកដទៃ

បទល្មើសដែលបញ្ញត្តិដោយមាត្រា ៤១៦ (ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់វិធីគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះបង្កឱ្យមានរបួសដល់អ្នកដទៃ ។

មាត្រា ៤១៨.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព

បទល្មើសដែលបញ្ញត្តិដោយមាត្រា ៤១៦ (ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់វិធីគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៤១៩.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយមានការចាត់តាំង

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤១៦ (ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់វិធីគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ៤២០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពរបស់អ្នកដទៃ

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤១៦ (ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់វិធីគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះ បណ្តាលឱ្យមានមរណភាព ដោយគ្មានចេតនានឹងឱ្យជនរងគ្រោះទទួលមរណភាពទេ ។

មាត្រា ៤២១.- អំពើធ្វើឱ្យមានការខូចខាតស្រាល

អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ដើម្បីបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោមទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ប្រសិនបើការខូចខាតមានលក្ខណៈស្រាល ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិវប្បធម៌សាធារណៈ ឬឯកជន ដែលជាផ្នែកនៃបេតិកភ័ណ្ឌជាតិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទេ ។

មាត្រា ៤២២.- អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតផ្សេងទៀត ដោយការខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពបទបញ្ជា

អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោមទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដទៃដោយអានុភាពនៃគ្រឿងផ្ទុះ ឬអគ្គីភ័យ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល កាលបើអំពើនេះ បណ្តាលមកពី :

១-ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ ឬការធ្វេសប្រហែស ។

២-ការរំលោភបំពានលើកាតព្វកិច្ច សន្តិសុខ ឬការប្រុងប្រយ័ត្នដែលច្បាប់បានតម្រូវ ។

មាត្រា ៤២៣.- អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតប័ណ្ណប្រកាស ឬសេចក្តីជូនដំណឹងជាផ្លូវការ

អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនាដោយបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោមប័ណ្ណប្រកាស ឬសេចក្តីជូនដំណឹងជាផ្លូវការរបស់រដ្ឋបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៤២៤.- ការប៉ុនប៉ង

លើកលែងតែបទល្មើសកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤២២ (អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតផ្សេងទៀត

ដោយការខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពបទបញ្ញា) ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤២៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយាន ទោះបីជាយានប្រភេទណាក៏ដោយ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៩-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

១០-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១១-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ត្រៀម ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់សាធារណជន ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៤-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១៥-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៦-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២

ការគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម

មាត្រា ៤២៦.- អំពើគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើឱ្យខូចខាត

អំពើគំរាមកំហែងថានឹងប្រព្រឹត្តនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យខូចខាត ឬការធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនេះបានធ្វើម្តងហើយម្តងទៀត ឬដោយបានស្តែងចេញតាមលិខិត តាមរូបភាព ឬវត្ថុដទៃទៀត ។

ក្នុងករណីដែលទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃអំពើគំរាមកំហែងនឹងបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម មានតម្លៃតិចតួច ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០ (ប្រាំពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៤២៧.- អំពើគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើឱ្យខូចខាតដែលភ្ជាប់នូវបញ្ជាអ្វីមួយ

អំពើគំរាមកំហែង តាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ថានឹងប្រព្រឹត្តនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យខូចខាត ឬការធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនេះមាន បញ្ជាឱ្យបំពេញ ឬមិនបំពេញកិច្ចអ្វីមួយ ។

មាត្រា ៤២៨.- អំពើក្លែងព័ត៌មាន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល អំពើផ្តល់ ឬបើកកកាយព័ត៌មានក្លែងដើម្បីធ្វើឱ្យជឿថា នឹងកើតមានឡើងនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យខូចខាត ឬការធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោម ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ចំពោះមនុស្ស ។

មាត្រា ៤២៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាតិកានេះ ទោសបន្ថែម ដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយាន ទោះបីជាយានប្រភេទណាក៏ដោយ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៨-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៩-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

១០-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

១១-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១២-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ត្រៀម ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ដែលបើកចំហដល់សាធារណជន ឬដែលប្រើប្រាស់សាធារណជន ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

១៤-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១៦-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ២
បទល្មើសប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត
ជំពូកទី ១
បទល្មើសក្នុងវិស័យព័ត៌មានវិទ្យា

មាត្រា ៤៣០.- អំពើចូលទៅដល់ ឬនៅនឹងប្រព័ន្ធនៃប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យ

អំពើចូលទៅដល់ ឬស្ថិតនៅនឹងប្រព័ន្ធនៃប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យដោយទុច្ចរិត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

កាលបើអំពើនោះជាហេតុបណ្តាលឱ្យមានការលុបបំបាត់ ឬកែប្រែទិន្នន័យដែលមាននៅក្នុងប្រព័ន្ធ ឬឱ្យមានការខូចខាតនូវដំណើរការនៃប្រព័ន្ធ បទល្មើសនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣១.- អំពើបង្អើតជាឧបសគ្គដល់ដំណើរការនៃប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យ

អំពើបង្អើតជាឧបសគ្គ ធ្វើឱ្យខូចដំណើរការនៃប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣២.- អំពើបញ្ចូល លុបបំបាត់ ឬកែប្រែដោយទុច្ចរិតនូវទិន្នន័យ

អំពើបញ្ចូល លុបបំបាត់ ឬកែប្រែដោយទុច្ចរិតនូវទិន្នន័យទៅក្នុងប្រព័ន្ធនៃប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ)

ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣៣.- អំពើចូលរួមទៅក្នុងក្រុមប្រមូលផ្តុំ ឬក្នុងការព្រមព្រៀង ដើម្បីរៀបចំប្រព្រឹត្តបទល្មើស

អំពើចូលរួមទៅក្នុងក្រុមប្រមូលផ្តុំ ឬទៅក្នុងសន្ធិដ្ឋភាព ដែលបង្កើតឡើងដើម្បីរៀបចំប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣៤.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤៣៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ និងបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិ ដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសនូវផលទុន និងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសឧបភោគភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុនៅក្នុងផ្ទះដែលបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្ត ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
បទល្មើសប្រឆាំងនឹងសត្វ

មាត្រា ៤៣៦.- អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬប្រព្រឹត្តអំពើឃោរឃៅចំពោះបសុសត្វដែលផ្សាំង ឬដែលដាក់ក្នុងទ្រុង

អំពើជាសាធារណៈ ឬមិនមែនជាសាធារណៈ ដែលធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ឬប្រព្រឹត្តអំពើឃោរឃៅចំពោះបសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង ឬដែលជាប់ក្នុងទ្រុង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣៧.- អំពើធ្វើបាបបសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង ឬដាក់ក្នុងទ្រុង

អំពើគ្មានការចាំបាច់ជាសាធារណៈ ឬមិនមែនជាសាធារណៈប្រព្រឹត្តដោយចេតនាធ្វើបាបលើបសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង ឬជាប់ក្នុងទ្រុង ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣៨.~ អំពើសម្លាប់បសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង ឬដាក់ក្នុងទ្រុងដោយគ្មានការចាំបាច់

អំពើគ្មានការចាំបាច់ជាសាធារណៈ ឬមិនមែនជាសាធារណៈ សម្លាប់បសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង ឬជាប់ក្នុងទ្រុង ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៤៣៩.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសសម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ភាគទី ៤
បទល្មើសប្រឆាំងនឹងប្រជាជាតិ
គន្ថីទី ១
ការប៉ះពាល់ដល់ស្ថាប័នចម្បងរបស់រដ្ឋ
មាតិកាទី ១
ការប៉ះពាល់ដល់ព្រះមហាក្សត្រ
ជំពូកទី ១
រាជឃាតកម្ម និងអំពើរំលោភបំពានចំពោះព្រះមហាក្សត្រ

មាត្រា ៤៤០.- រាជឃាតកម្ម

រាជឃាតកម្ម គឺជាឃាតកម្មលើព្រះមហាក្សត្រ ។

រាជឃាតកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៤៤១.- ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅចំពោះព្រះមហាក្សត្រ

ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅចំពោះព្រះមហាក្សត្រ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៤២.- អំពើហិង្សាចំពោះព្រះមហាក្សត្រ

អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៤៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព

អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ដល់ព្រះមហាក្សត្រ ។

មាត្រា ៤៤៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាព

អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ)

ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានមរណភាព ដោយគ្មានចេតនានឹងធ្វើឱ្យមានមរណភាពទេ ។

ជំពូកទី ២
ការប្រមាថចំពោះព្រះមហាក្សត្រ

មាត្រា ៤៤៥.- អំពើប្រមាថចំពោះព្រះមហាក្សត្រ

អំពើប្រមាថចំពោះព្រះមហាក្សត្រ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើប្រមាថនេះ បានប្រព្រឹត្តឡើង :

១-ដោយសំដី តាមប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលប្រកាសនៅក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ ឬនៅក្នុងពេលប្រជុំជាសាធារណៈ ។

២-ដោយសំណេរ ឬគំនូរ តាមប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសាធារណជន ឬដាក់ឱ្យសាធារណជនមើល ។

មាត្រា ៤៤៦.- អំពើប្រមាថដែលប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវសារព័ត៌មាន

អំពើប្រមាថដែលប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវសារព័ត៌មាន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីរបបសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៤៤៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើអំពើឧក្រិដ្ឋត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេស ចំពោះការចូលមក ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដទៃទៀត ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ២
ការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខនៃរដ្ឋ
ជំពូកទី ១
អំពើក្បត់ជាតិ និងចារកម្ម

មាត្រា ៤៤៨.- អំពើក្បត់ និងចារកម្ម

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ជាអំពើក្បត់ជាតិ កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ ឬដោយយោធិនខ្មែរ និងជាបទចារកម្ម កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលដទៃទៀត ។

មាត្រា ៤៤៩.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស នូវដែនដីជាតិទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែក

អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស នូវដែនដីជាតិទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៤៥០.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេសនូវកងទ័ពជាតិកម្ពុជា

អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស នូវកងទ័ពជាតិកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៤៥១.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស នូវសម្ភារៈ ជាអាទិ៍សម្រាប់ការការពារជាតិ

អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស នូវសម្ភារៈសំណង់ បរិក្ខារ ឋបនីយភ័ណ្ឌ ឬគ្រឿងយន្តដែលសម្រាប់ការពារជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥២.- ចារកម្ម

អំពើត្រូវរ៉ូវគ្នាដោយសម្ងាត់ជាមួយរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានប្រទូសរ៉ាយ ឬឱ្យមានអំពើឈ្លានពានប្រឆាំងនឹងប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥៣.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេសនូវមធ្យោបាយធ្វើការប្រទូសរ៉ាយ ឬឈ្លានពាន

អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស នូវមធ្យោបាយសម្រាប់ធ្វើការប្រទូសរ៉ាយ ឬឈ្លានពានប្រឆាំងនឹងប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥៤.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេសនូវព័ត៌មាន ជាអាទិ៍ ដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ

អំពើប្រគល់ ឬធ្វើឱ្យងាយស្រួលធ្លាក់ដល់ដៃរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស នូវព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ ទិន្នន័យ ព័ត៌មានវិទ្យា ឬសលាកប័ត្រ ដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥៥.- អំពើប្រមូលផ្ដុំនូវព័ត៌មាន ជាអាទិ៍ ដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ

អំពើទទួល ឬប្រមូលផ្ដុំដើម្បីផ្ដល់អំណាចទៅឱ្យរដ្ឋបរទេស ឬភ្នាក់ងារបរទេស នូវព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ ទិន្នន័យ ព័ត៌មានវិទ្យា ឬសលាកប័ត្រ ដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥៦.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ជាអាទិ៍ នូវសម្ភារៈដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ

អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬគែបំបាត់ឯកសារ សម្ភារៈ សំណង់ បរិក្ខារ ថបនីយភ័ណ្ឌ គ្រឿងយន្ត គ្រឿងគាំពារខាងបច្ចេកទេស ឬប្រព័ន្ធនៃប្រព្រឹត្តិកម្មស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យ ឬការធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់ដំណើរការជា ប្រក្រតីរបស់ឧបករណ៍ទាំងនោះ កាលបើអំពើនេះអាចនាំឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៥៧.- ការផ្ដល់ព័ត៌មានមិនពិត

អំពើផ្ដល់ដល់អាជ្ញាធរស៊ីវិល ឬយោធាខ្មែរនូវព័ត៌មានមិនពិតដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ ដើម្បីបំរើផលប្រយោជន៍នៃរដ្ឋបរទេស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៥៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥៧ (ការផ្ដល់ព័ត៌មានមិនពិត) ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដូចបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤៥៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះ បទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅ លើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ឧបឃាត ការរួមគំនិតក្បត់

មាត្រា ៤៦០.- ឧបឃាត

ឧបឃាត គឺជាការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាមួយ ឬច្រើន ក្នុងគោលដៅបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្ថាប័ននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃដែនដីជាតិ ។

ឧបឃាត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៦១.- ស្ថានទម្ងន់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជនល្មើស

ឧបឃាតត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ។

មាត្រា ៤៦២.- អំពើរួមគំនិតក្បត់

ការរួមគំនិតក្បត់ គឺជាគម្រោងដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្សច្រើននាក់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តឧបឃាត កាលបើគម្រោងនេះ ត្រូវបានស្តែងចេញជារូបរាងច្បាស់លាស់ដោយអំពើជាក់ស្តែងមួយ ឬច្រើន ។

ការរួមគំនិតក្បត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

បទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ។

មាត្រា ៤៦៣.- ការលើកលែងឱ្យរួចទោស

បុគ្គលណាដែលបានចូលរួមក្នុងអំពើរួមគំនិតិក្បត់ ត្រូវលើកលែងឱ្យរួចផុតពីការទទួលទោស ប្រសិនបើមុនការចោទប្រកាន់បុគ្គលនោះបានបង្ហាញប្រាប់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ពីអត្ថិភាពនៃអំពើនេះ ហើយដែលនាំឱ្យស្គាល់អត្តសញ្ញាណនៃអ្នកចូលរួមដទៃទៀត ។

មាត្រា ៩៦៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៣

ក្បួនកម្ម

មាត្រា ៤៦៥.- កុបកម្ម

កុបកម្ម គឺជាអំពើហិង្សាជាសមូហភាព ដែលអាចនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្ថាប័ននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃដែនដីជាតិ ។

មាត្រា ៤៦៦.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ការចូលរួមនៅក្នុងចលនាកុបកម្ម :

១-ដោយសាងសង់គ្រឿងរារាំងផ្លូវ គ្រឿងការពារ ឬដោយធ្វើការងារ ដែលមានកម្មវត្ថុរារាំងសកម្មភាពកម្លាំងសាធារណៈ ។

២-ដោយកាន់កាប់អាគារ ឬថបនីយភ័ណ្ឌដោយកម្លាំង ឬដោយកលល្បិច ។

៣-ដោយបំផ្លិចបំផ្លាញអាគារ ឬថបនីយភ័ណ្ឌ ។

៤-ដោយរាំងការដឹកជញ្ជូន ឬការផ្គត់ផ្គង់ពស្តុភារឱ្យកុបករ ។

៥-ដោយញុះញង់ដោយផ្ទាល់ឱ្យមានការប្រមូលផ្តុំកុបករ ។

៦-ដោយមានកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ។

៧-ដោយតាំងខ្លួនជំនួសអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ។

មាត្រា ៤៦៧.- ស្ថានទម្ងន់នៃកុបកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ អំពើចូលរួមនៅក្នុងចលនាកុបកម្ម :

១-ដោយដណ្តើមយក ដោយប្រើកម្លាំង គ្រាប់រំសេវ គ្រឿងផ្ទុះ ឬសារជាតិដទៃទៀត ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល ។

២-ដោយផ្តល់ដល់កុបករ នូវអាវុធ គ្រាប់រំសេវ គ្រឿងផ្ទុះ ឬសារជាតិដទៃទៀតដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល ។

មាត្រា ៤៦៨.- អំពើដឹកនាំកុបកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ អំពើដឹកនាំចលនាកុបកម្ម ។

មាត្រា ៤៦៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះ បទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅ លើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៤
ការដណ្ដើមយកអំណាចបញ្ជា និងការបង្កើតកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ

មាត្រា ៤៧០.- អំពើដណ្ដើមយកអំណាចបញ្ជា

អំពើដណ្ដើមយកអំណាចបញ្ជាយោធា ដោយគ្មានសិទ្ធិ ឬគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៧១.- អំពើរក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវអំណាចបញ្ជា

អំពើរក្សាទុកអំណាចបញ្ជាយោធា ប្រឆាំងនឹងបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៧២.- អំពើបង្កើតដោយខុសច្បាប់នូវកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ

អំពើបង្កើតកម្លាំងប្រដាប់អាវុធដោយគ្មានសិទ្ធិ ឬគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៧៣.- អំពើញុះញង់ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹងអាជ្ញាធររដ្ឋ

អំពើញុះញង់ដោយផ្ទាល់ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹងអាជ្ញាធរស្របច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

កាលបើការញុះញង់នេះបានសម្រេចផលបទល្មើស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៧៤.- អំពើបង្កឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹងប្រជាពលរដ្ឋមួយផ្នែក

អំពើញុះញង់ដោយផ្ទាល់ ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹងប្រជាពលរដ្ឋមួយផ្នែកទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

កាលបើការញុះញង់នេះបានសម្រេចផលបទល្មើស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៧៥.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤៧៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៥
ការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខនៃកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ

មាត្រា ៤៧៧.- អំពើបង្កឱ្យយោធិនចូលបំរើអំណាចបរទេស

អំពើញុះញង់ឱ្យយោធិនដែលជាកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធកម្ពុជាដោយផ្ទាល់ ឱ្យចូលបំរើអំណាចបរទេស ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៧៨.- អំពើរារាំងដល់ដំណើរការជាធម្មតានៃសម្ភារៈយោធា

អំពើរារាំងដល់ដំណើរការជាធម្មតានៃសម្ភារៈយោធា ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ

និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៧៩.- អំពើរារាំងដល់ចលនានៃបុគ្គលិក ឬសម្ភារៈយោធា

អំពើរារាំងដល់ចលនានៃបុគ្គលិក ឬសម្ភារៈយោធា ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៨០.- អំពើញុះញង់យោធិនកុំឱ្យស្តាប់បង្គាប់

អំពើញុះញង់ដោយផ្ទាល់ដល់យោធិនកុំឱ្យស្តាប់បង្គាប់ ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៨១.- អំពើធ្វើឱ្យខូចទឹកចិត្តកងទ័ព

អំពើចូលរួមក្នុងការធ្វើឱ្យខូចទឹកចិត្តកងទ័ព ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៨២.- អំពើចូលដោយទុច្ចរិតក្នុងទីលានយោធា

អំពើចូលដោយឧបាយកលទៅក្នុងទីលាន សំណង់ ឬឧបករណ៍ ដែលប្រគល់ទៅឱ្យអាជ្ញាធរយោធា ឬដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតត្រារបស់អាជ្ញាធរយោធា ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៨៣.- អំពើរារាំងដល់ដំណើរការនៃសេវាសម្រាប់ការការពារជាតិ

អំពើប្រព្រឹត្ត ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ ដោយរារាំងដំណើរការធម្មតានៃសេវាគ្រឹះស្ថាន ឬសហគ្រាសសាធារណៈ ឬឯកជន ដែលមានប្រយោជន៍ដល់ការការពារជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៨៤.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤៨៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៦
ការប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ

មាត្រា ៤៨៦.- គោលការណ៍នៃការការពារការសម្ងាត់ខាងការពារជាតិ

ព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ សលាកប័ត្រ ឬទិន្នន័យព័ត៌មានវិទ្យា ដែលការបើក កកាយអាចធ្វើឱ្យវិនាសដល់ការការពារជាតិ អាចត្រូវធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃវិធានការការពារ សម្រាប់បន្ថយការផ្សព្វផ្សាយ ។

បែបបទនៃការរៀបចំវិធានការការពារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៤៨៧.- និយមន័យនៃការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ

មានលក្ខណៈជាការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិគឺ ព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ សលាកប័ត្រ ឬទិន្នន័យព័ត៌មានវិទ្យា ដែលការផ្សព្វផ្សាយត្រូវបានកម្រិត ។

មាត្រា ៤៨៨.- អំពើលាតត្រដាងដោយចេតនា ឬអចេតនា នូវការសម្ងាត់នៃការ ការពារជាតិ

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលកាន់កាប់ព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ សលាកប័ត្រ ឬទិន្នន័យ ព័ត៌មានវិទ្យា ដែលមានលក្ខណៈជាការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ ដោយមូលហេតុ

នៃស្ថានភាពរបស់ខ្លួន នៃមុខរបរ នៃមុខងារ ឬបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ប្រសិនបើបុគ្គលនេះបង្ហាញការសម្ងាត់នេះ ដល់បុគ្គលគ្មានគុណសម្បត្តិដើម្បីដឹងទេ ។

កាលបើការប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ កើតចេញពីការធ្វេសប្រហែស ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពបទបញ្ជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៨៩.- អំពើកាន់កាប់ការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល អំពើរបស់បុគ្គលដែលគ្មានគុណសម្បត្តិដែលកាន់កាប់ដោយចេតនានូវព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ សលាកប័ត្រ ឬទិន្នន័យព័ត៌មានវិទ្យា ដែលមានលក្ខណៈជាការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ ។

មាត្រា ៤៩០.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬផលិតឡើងវិញនូវការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬចម្លងព័ត៌មាន វិធី វត្ថុ ឯកសារ សលាកប័ត្រ ឬទិន្នន័យព័ត៌មានវិទ្យា ដែលមានលក្ខណៈជាការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ ។

មាត្រា ៤៩១.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៤៩២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ

អាចត្រូវបានប្រកាស ៖

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៣
ការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខសាធារណៈ
ជំពូកទី ១
ក្រុមប្រយុទ្ធ

មាត្រា ៤៩៣.- និយមន័យនៃក្រុមប្រយុទ្ធ

ក្រុមប្រយុទ្ធ គឺជាក្រុមបុគ្គលដែលមានកាន់កាប់អាវុធ មានការចាត់តាំងជា លំដាប់ថ្នាក់ ដែលអាចនាំឱ្យច្របូកច្របល់ដល់សណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

មាត្រា ៤៩៤.- អំពើចូលរួមក្នុងក្រុមប្រយុទ្ធ

អំពើចូលរួមក្នុងក្រុមប្រយុទ្ធ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៩៥.- អំពើរៀបចំចាត់តាំងក្រុមប្រយុទ្ធ

អំពើរៀបចំចាត់តាំងក្រុមប្រយុទ្ធ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ

ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៩៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះ បទមជ្ឈិម ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៧-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៨-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
បទល្មើសក្នុងវិស័យអាវុធ គ្រាប់រំសេវ និងគ្រឿងផ្ទុះ

មាត្រា ៤៩៧.- ការផលិត ឬធ្វើចរាចរអាវុធគ្រឿងផ្ទុះ ឬស្រដៀងគ្នា

ការផលិត ការនាំចូល នាំចេញ និងសន្និធិគ្រឿងអាវុធ គ្រាប់រំសេវ និងគ្រឿងផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

អាវុធសំដៅដល់កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទដែលផលិត ឬកែច្នៃតម្លើង ដែលអាចប្រើប្រាស់សម្លាប់ ឬធ្វើឱ្យរបួស ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ខូចខាតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ។

គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវគ្រប់ប្រភេទ សំដៅដល់ឧបករណ៍ សម្ភារៈដែលគេផលិត ឬកែច្នៃ ដែលអាចប្រើប្រាស់សម្លាប់ ឬធ្វើឱ្យរបួស ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ។

អាវុធគីមី អាវុធជីវសាស្ត្រគ្រប់ប្រភេទ ឬគ្រាប់ដទៃទៀត ដែលផ្ទុកជាតិគីមី ផ្ទុកជីវសាស្ត្រសំដៅដល់សារធាតុ ដែលគេផលិត ឬកែច្នៃតម្លើង អាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព អាយុជីវិត ឬទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៤៩៨.- ការផលិត ឬធ្វើចរាចរអាវុធសម្រាប់ប្រហារផ្សេងទៀត

ការផលិត ការនាំចូល នាំចេញ និងសន្និធិ អាវុធសម្រាប់ប្រហារផ្សេងទៀត ដូចជា ចំពុះទុង ស្នាប់ដៃ ជាអាទិ៍ សម្រាប់សម្លាប់ ឬធ្វើឱ្យរបួស ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៤៩៩.- ការកាន់កាប់ ឬដឹកជញ្ជូនអាវុធ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត

គ្រប់បុគ្គលដែលនៅក្រៅលំនៅឋានរបស់ខ្លួន យកតាមខ្លួន ឬដឹកជញ្ជូននូវអាវុធ គ្រាប់រំសេវ ឬគ្រឿងផ្ទុះ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា គ្រប់បុគ្គលដែលនៅក្រៅលំនៅឋានរបស់ខ្លួន យកតាមខ្លួន ឬដឹកជញ្ជូន អាវុធ ដែលចូលក្នុងដែនអនុវត្តរបស់មាត្រា ៥០០ (ការផលិត ឬធ្វើចរាចរអាវុធសម្រាប់ប្រហារផ្សេងទៀត) ។

មាត្រា ៥០០.- ការបោះបង់អាវុធក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ

អំពើបោះបង់អាវុធ ឬវត្ថុដទៃទៀតដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល នៅក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ ឬទីកន្លែង ដែលសាធារណជនអាចចូលទៅបាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥០១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះទណ្ឌិតបរទេសចំពោះការចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៥០២.- ការរឹបអូស ក្នុងករណីមានការបោះបង់អាវុធក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥០០ (ការបោះបង់អាវុធក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ) តុលាការអាចប្រកាសរឹបអូសអាវុធ ឬវត្ថុដែលមានគ្រោះថ្នាក់ចំពោះបុគ្គល ។

ជំពូកទី ៣

ការញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើស

មាត្រា ៥០៣.- លក្ខខណ្ឌអត្ថិភាពនៃការញុះញង់

ដើម្បីអនុវត្តជំពូកនេះ ការញុះញង់អាចត្រូវផ្ដន្ទាទោស កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្ត ៖

១-ដោយសំដីតាមប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលប្រកាសនៅក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ ឬនៅក្នុងពេលប្រជុំជាសាធារណៈ ។

២-ដោយសំណេរ ឬគំនូរ ឬតាមប្រភេទណាក៏ដោយ ដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសាធារណជន ឬតាំងឱ្យសាធារណជនមើល ។

៣-ដោយគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍សម្រាប់សាធារណជន ។

មាត្រា ៥០៤.- អំពើញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ

អំពើញុះញង់ដោយផ្ទាល់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ តាមមធ្យោបាយណាមួយ ក្នុងចំណោមមធ្យោបាយដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥០៣ (លក្ខខណ្ឌអត្ថិភាពនៃការញុះញង់) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ប្រសិនបើការញុះញង់នេះគ្មានប្រសិទ្ធភាពទេ ។

មាត្រា ៥០៥.- អំពើញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង

អំពើញុះញង់ដោយផ្ទាល់តាមមធ្យោបាយណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥០៣ (លក្ខខណ្ឌអត្ថិភាពនៃការញុះញង់) ឱ្យប្រព្រឹត្តការរើសអើង ការគុំគួន ឬហិង្សាចំពោះបុគ្គលណាម្នាក់ ឬក្រុមណាមួយ ដោយមូលហេតុបុគ្គលនេះ ជាសមាជិក ឬមិនមែនជាសមាជិកនៃជាតិពន្ធ នៃប្រជាជាតិ ពូជសាសន៍ ឬសាសនាណាមួយជាកំណត់នោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ប្រសិនបើការញុះញង់នេះគ្មានប្រសិទ្ធភាពទេ ។

មាត្រា ៥០៦.- អំពើញុះញង់ប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវសារព័ត៌មាន

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ដែលប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវសារព័ត៌មាន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីរបបសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៥០៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៥-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ៤
សមាគមន៍ជនទុច្ចរិត

មាត្រា ៥០៨.- ធាតុផ្សំនៃសមាគមន៍នៃជនទុច្ចរិត និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ការចូលរួមក្នុងក្រុម ឬសន្និដ្ឋភាពដែលត្រូវបង្កើតឡើងដើម្បី :

១-ប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋណាមួយ ឬច្រើន ប្រឆាំងនឹងបុគ្គលដែលមានចែងនៅក្នុងមាតិកាទី ២ ស្ដីពី ការប៉ះពាល់ដោយអចេតនាដល់ជីវិត ដល់មាតិកាទី ៦ ស្ដីពី ការប៉ះពាល់ដល់បុគ្គលភាព ក្នុងគន្ថីទី ២ ស្ដីពី ការប៉ះពាល់ជីវិតមនុស្ស នៃភាគទី ២ ស្ដីពី បទល្មើសប្រឆាំងនឹងបុគ្គល នៃក្រមនេះ ។

២-ប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋណាមួយ ឬច្រើន ប្រឆាំងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលមានចែងនៅក្នុងភាគទី ៣ នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៥០៩.- ការលើកលែងឱ្យរួចទោស

ត្រូវបានលើកលែងឱ្យរួចពីការទទួលទោស បុគ្គលណាដែលបានចូលរួមនៅក្នុងក្រុម ឬសន្និដ្ឋភាព នៅពេលមុនការចោទប្រកាន់ បានបង្ហាញពីក្រុម ឬ

សន្និដ្ឋភាពដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងដែលនាំឱ្យកត់សម្គាល់បានអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកចូលរួមដទៃទៀត ។

មាត្រា ៥១០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៦-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែយ៉ាងច្រើន ។

៧-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៨-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៤
ការប៉ះពាល់ដល់អាជ្ញាធររបស់រដ្ឋ
ជំពូកទោល
ការប្រមាថ និងឧទ្ទាមកម្ម

មាត្រា ៥១១.- ធាតុផ្សំនៃការប្រមាថ និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ការប្រមាថ គឺជាវាចារ កាយវិការ សំណេរ គំនូរ ឬវត្ថុដែលប៉ះពាល់ដល់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរនៃបុគ្គល ។

ការប្រមាថចំពោះអ្នករាជការសាធារណៈ ឬចំពោះពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៥១២.- ធាតុផ្សំនៃឧទ្ទាមកម្ម និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ឧទ្ទាមកម្ម គឺជាអំពើប្រឆាំង ដោយប្រើការតទល់ដោយហិង្សា ទៅលើអ្នករាជការសាធារណៈ ដែលធ្វើសកម្មភាព ដើម្បីអនុវត្តច្បាប់ បញ្ជារបស់ អាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ ។

ឧទ្ទាមកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

មាត្រា ៥១៣.- ស្ថានទម្ងន់នៃឧទ្ទាមកម្ម

ឧទ្ទាមកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល នៅក្នុងករណីដូចតទៅ :

១-ឧទ្ទាមកម្ម បានប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលច្រើនរូបធ្វើសកម្មភាពក្នុងឋានៈជាចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត ។

២-ចារីមានពាក់អាវុធ ។

មាត្រា ៥១៤.- ការញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តឧទ្ទាមកម្ម

ការញុះញង់ដោយផ្ទាល់ ឱ្យប្រព្រឹត្តឧទ្ទាមកម្ម ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៥១៥.- ការប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តការងារសាធារណៈ

អំពើប្រឆាំងដោយហិង្សាទៅលើការអនុវត្តការងារសាធារណៈ ឬការងារដែលមានប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

មាត្រា ៥១៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ សម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៥

ការប៉ះពាល់ដល់សាសនារបស់រដ្ឋ

ជំពូកទី ១

បទល្មើសប្រឆាំងនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា

មាត្រា ៥១៧.- ការប្រារព្ធពិធីបែបព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយគ្មាននីតិសម្បទា

ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៤៣ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ព្រះពុទ្ធសាសនាជាសាសនារបស់រដ្ឋ ។

អំពើប្រារព្ធនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសាសនា ដែលបើកចំហដល់សាធារណជននូវពិធីតាមសាសនាព្រះពុទ្ធ ដោយគ្មានបានទទួលនីតិសម្បទាពីអាជ្ញាធរសាសនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល អំពើស្លៀកពាក់ជាសាធារណៈ ដោយគ្មានសិទ្ធិនឹងស្លៀកពាក់នូវសំលៀកបំពាក់សម្រាប់សាសនា ។

មាត្រា ៥១៨.- ការលួចវត្ថុសម្រាប់បូជាចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសដែលធ្ងន់ជាងគេដែលចែងក្នុងក្រមនេះ ការលួចវត្ថុដែលបូជាដល់សាសនាព្រះពុទ្ធ ដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសាសនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥១៩.- ការធ្វើឱ្យខូចខាតដល់គ្រឹះស្ថានសាសនា ឬវត្ថុសម្រាប់បូជា

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសធ្ងន់ជាងគេដែលចែងក្នុងក្រមនេះ អំពើដែលប្រព្រឹត្តដោយចេតនាបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬឱ្យទ្រុឌទ្រោមនូវគ្រឹះស្ថានសាសនាដែលបូជាដល់សាសនាព្រះពុទ្ធ ឬវត្ថុបូជាដល់សាសនានេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់

ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥២០.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៥២១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៦-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
បទល្មើសប្រឆាំងនឹងព្រះសង្ឃ ដូនជី ឬតាជី
ផ្នែកទី ១
អំពើហិង្សា

មាត្រា ៥២២.- អំពើហិង្សាដោយចេតនា

អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ចំពោះព្រះសង្ឃ ដូនជី ឬតាជី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥២៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព

អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ចំពោះព្រះសង្ឃ ដូនជី ឬតាជី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាពជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៥២៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពរបស់ជនរងគ្រោះ

អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ចំពោះព្រះសង្ឃ ដូនជី ឬតាជី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះ បណ្តាលឱ្យមានការស្លាប់ជនរងគ្រោះ ដោយគ្មានចេតនានឹងឱ្យស្លាប់ទេ ។

ផ្នែកទី ២
ការប្រមាថ

មាត្រា ៥២៥.- ការប្រមាថចំពោះព្រះសង្ឃ ដូនជី និងតាជី

ការប្រមាថដូចបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៥១១(ធាតុផ្សំនៃការប្រមាថ និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ដែលប្រព្រឹត្តឡើងចំពោះព្រះសង្ឃ ដូនជី ឬតាជី នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងារ ត្រូវផ្តន្ទាទោស

ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

គន្ថីទី ២

ការប៉ះពាល់ដល់យុត្តិធម៌

មាតិកាទី ១

ការប៉ះពាល់ដល់អាជ្ញាធរតុលាការ

ជំពូកទី ១

ការប៉ះពាល់ដល់ចៅក្រម និងអ្នកជំនួយតុលាការ

មាត្រា ៥២៦.- អំពើស៊ីសំណូកប្រព្រឹត្តដោយចៅក្រម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ អំពើរបស់ចៅក្រមដែលទទូចសុំ ឬយល់ព្រមដោយគ្មានសិទ្ធិ ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ទទួលអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយដើម្បី :

១-បំពេញកិច្ចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-ឬមិនបំពេញកិច្ចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៥២៧.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះចៅក្រម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ បុគ្គលណាដែលគ្មានសិទ្ធិ ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ប្រគល់ជូនចៅក្រមនូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីឱ្យចៅក្រមនេះ :

១-បំពេញកិច្ចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-ឬមិនបំពេញកិច្ចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៥២៨.- អំពើសម្លុតចៅក្រម ឬមេធាវី

គ្រប់អំពើសម្លុតចៅក្រម មេធាវី ដើម្បីជះឥទ្ធិពលទៅលើការប្រព្រឹត្តរបស់ចៅក្រម ឬមេធាវី នៅក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះ ស្តែងចេញជាលទ្ធផល ។

មាត្រា ៥២៩.- ការប្រមាថចំពោះចៅក្រម

ការប្រមាថដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១១ (ធាតុផ្សំនៃការប្រមាថ និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) នៃក្រមនេះ ចំពោះចៅក្រម នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

ប្រសិនបើការប្រមាថនេះ បានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងសវនាការនៃតុលាការ អំពើនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

ជំពូកទី ២
ការប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ

មាត្រា ៥៣០.- អំពើជ្រៀតជ្រែកក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់តុលាការ

អំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ យោធិន ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដែលជ្រៀតជ្រែកទៅក្នុងការបំពេញមុខងារតុលាការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៣១.- ការបដិសេធនូវការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ

អំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ យោធិនក្នុងមុខការរបស់ខ្លួន ដែលមិនព្រមអនុវត្តសាលដីកា សាលក្រម ដីកា ឬរាល់បញ្ជារបស់អាជ្ញាធរតុលាការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៣២.- ការផ្តល់ដោយខុសច្បាប់នូវបញ្ជាឱ្យឃុំ ឬដោះលែង

អំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ យោធិន ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដែលក្រោមរូបភាពណាក៏ដោយ ចេញបញ្ជាឱ្យឃុំ ឬឱ្យដោះលែងជនជាប់ឃុំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៣៣.- ការផ្សព្វផ្សាយនូវការអត្ថាធិប្បាយ ដើម្បីធ្វើសំពាធលើយុត្តាធិការ

ការផ្សព្វផ្សាយមុនសេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពររបស់តុលាការ នូវអត្ថាធិប្បាយដោយមានគោលដៅធ្វើការគាបសង្កត់ទៅលើតុលាការដែលត្រូវប្តឹង ដើម្បីជះឥទ្ធិពលទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៣៤.- ការធ្វើឱ្យ បាត់ជំនឿលើសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ

អំពើរិះគន់លិខិត ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ក្នុងគោលដៅបង្កឱ្យមានភាពវឹកវរដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬក៏បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្ថាប័ននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

អំពើដែលមិនអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងទោសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

មាត្រា ៥៣៥.- ការប្តឹងបរិហារ ដោយភូតកុហកដល់អាជ្ញាធរតុលាការ

អំពើដែលប្តឹងបរិហារដោយភូតកុហកដល់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬអាជ្ញាធររដ្ឋបាលនូវហេតុជាបទល្មើស កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវដោយឥតប្រយោជន៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៣៦.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣២ (អំពើជ្រៀតជ្រែកក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់តុលាការ)និងមាត្រា ៥៣៧ (ការប្ដឹងបរិហារដោយភូតកុហកដល់អាជ្ញាធរតុលាការ) នៃក្រមនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៥៣៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៤-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៥-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែយ៉ាងច្រើន ។

៦-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៧-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៥៣៨.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើស

ដែលបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ៥២៦(អំពើស៊ីសំណូកប្រព្រឹត្តដោយចៅក្រម)។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើន ដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៨-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៩-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

មាតិកាទី ២

ការប៉ះពាល់ដល់សកម្មភាពរបស់តុលាការ

ជំពូកទី ១

ការប្តឹងទៅតុលាការ

មាត្រា ៥៣៩.- អំពើសម្លុតកុំឱ្យដាក់ពាក្យបណ្តឹង

អំពើគំរាមកំហែងសម្លុត ដើម្បីញុះញង់ជនរងគ្រោះ កុំឱ្យដាក់ពាក្យបណ្តឹង ឬដកពាក្យបណ្តឹងរបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ប្រសិនបើបទល្មើសនេះមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ៥៤០.- ការមិនប្តឹងបរិហារបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមដោយភ្នាក់ងារសាធារណៈ

អំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ យោធិន ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដែលមិនបានប្តឹងដល់អាជ្ញាធរតុលាការពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ដែលខ្លួនបានដឹងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤១.- ការបង្ក្រាប និងការលើកលែងទោស ចំពោះការមិនបរិហារបទឧក្រិដ្ឋ

រាល់បុគ្គលណាដែលបានដឹងពីបទឧក្រិដ្ឋ ដែលអាចនឹងបង្ការ ឬបន្ថយអានុភាពរបស់បទល្មើសបាន ហើយមិនប្ដឹងដល់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

ប៉ុន្តែត្រូវបានលើកលែងឱ្យផុតពីទោសគឺ :

១-បុព្វញាតិ និងបច្ឆាញាតិ បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

២-សហព័ទ្ធរបស់ចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

៣-បុគ្គលដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យរក្សាការអាថ៌កំបាំងនៃវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ៥៤២.- ការមិនបរិហារការធ្វើបាបអនីតិជន

រាល់បុគ្គលណាដែលបានដឹងពីការធ្វើបាប ឬការបៀតបៀនខាងផ្លូវភេទលើអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ មិនផ្តល់ព័ត៌មានដល់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ជំពូកទី ២
ការប្ដឹងទៅតុលាការ

មាត្រា ៥៤៣.- អំពើលាក់បំបាំងសាកសព

អំពើដែលធ្វើឱ្យបាត់ ឬលាក់បំបាំងសាកសពបុគ្គលណាម្នាក់ដែលរងគ្រោះពីបទមនុស្សឃាត ឬទទួលមរណភាពបន្ទាប់ពីអំពើហិង្សា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤៤.- អំពើលាក់បំបាំងតំរុយ

អំពើកែប្រែ ឬលុបបំបាត់តំរុយ ឬស្លាកស្នាមនៅលើទីកន្លែងនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ក្នុងគោលបំណងធ្វើជាឧបសគ្គដល់ការស្វែងរកឱ្យឃើញនូវការពិត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤៥.- អំពើលុបបំបាត់វត្ថុតាង

អំពើលុបបំបាត់ ឬផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែង ឬយកវត្ថុណាមួយក៏ដោយ នៅលើទីកន្លែងនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមក្នុងគោលបំណងធ្វើជាឧបសគ្គដល់ការស្វែងរកឱ្យឃើញនូវការពិត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤៦.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញឯកសារ

អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនាក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញ លួចយក ឬកែប្រែឯកសារ ឬវត្ថុអ្វីមួយ ដែលអាចនាំឱ្យមានការងាយស្រួលដល់ការរកឃើញបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ការរកឃើញអត្តសញ្ញាណនៃចារី ឬការចាប់ខ្លួនចារី ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤៧.- អំពើបំបែកបន្ទះស្លាកល័ក្ខ

អំពើបំបែកស្លាកល័ក្ខដែលបោះត្រាដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤៨.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬគៃបំបាត់វត្ថុដែលមានជាប់បន្ទះសិពត់ភ្ជាប់ស្លាកល័ក្ខ

អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬគៃបំបាត់វត្ថុដែលមានស្លាកល័ក្ខបោះត្រាដោយអាជ្ញាធរ

មានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៤៩.- អំពើបដិសេធការផ្តល់ចម្លើយ

រាល់បុគ្គលណាដែលបានប្រកាសជាសាធារណៈថាខ្លួនស្គាល់ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត អ្នកសមគំនិតនៅក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ហើយប្រកែកមិនព្រមឆ្លើយនឹងសំណួរដែលចៅក្រមបានសួរពីរឿងនេះដល់ខ្លួននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៥០.- អំពើបដិសេធក្នុងការចូលខ្លួន

រាល់បុគ្គលណា ដែលត្រូវបានកោះហៅឱ្យមកឆ្លើយជាសាក្សីនៅមុខអយ្យការ ឬចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬមុខតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ ហើយមិនព្រមចូលខ្លួនតាមដីកាកោះហៅនោះដោយគ្មានមូលហេតុសមស្រប ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៥១.- ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោស

រាល់បុគ្គលណា ដែលមានភស្តុតាងបង្ហាញឱ្យឃើញភាពស្លូតត្រង់របស់ជនជាប់ចោទ ឬទណ្ឌិត ហើយមិនផ្តល់ភស្តុតាងនោះដល់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬអាជ្ញាធររដ្ឋបាលទេ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ប៉ុន្តែត្រូវបានលើកលែងឱ្យផុតពីទោស :

១-ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតនៃបទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ ។

២-បុព្វញាតិ និងបច្ឆាញាតិ បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត ។

៣-សហព័ទ្ធរបស់ចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត ។

៤-បុគ្គលដែលត្រូវរក្សារអាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ៥៥២.- ការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដទៃ

អំពើយកឈ្មោះតតិយជននៅក្នុងកាលៈទេសៈ ដែលនាំឱ្យមានការចោទប្រកាន់ខាងបទព្រហ្មទណ្ឌចំពោះតតិយជន ឬដែលអាចនាំឱ្យមានការចោទប្រកាន់ខាងបទព្រហ្មទណ្ឌចំពោះតតិយជន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៥៣.- ការបដិសេធមិនស្ដាប់បង្គាប់បញ្ជា

អ្នកបើកបរយានជំនិះណាមួយ ដែលមិនព្រមស្ដាប់បង្គាប់បញ្ជាឱ្យឈប់របស់នគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថដែលមានពាក់សញ្ញាសម្គាល់ឋានៈយ៉ាងច្បាស់របស់នគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថ ដើម្បីស្វែងរកភស្ដុតាង អ្នកបើកបរនោះត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

មាត្រា ៥៥៤.- ការបដិសេធរបស់អ្នកបើកបរ មិនព្រមទទួលការពិនិត្យ

អ្នកបើកបរយានជំនិះណាមួយ ដែលមិនព្រមដាក់ខ្លួនឱ្យធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើយាន ឬលើខ្លួនទេ កាលបើការត្រួតពិនិត្យនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីស្វែងរកភស្ដុតាងដោយនគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថ ដែលមានពាក់សញ្ញាសម្គាល់ឋានៈយ៉ាងច្បាស់របស់នគរបាល ឬកងរាជអាវុធហត្ថនោះ អ្នកបើកបរនោះត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៣ (បី) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ។

មាត្រា ៥៥៥.- និយមន័យនៃអំពើរត់គេចខ្លួន និងទណ្ឌកម្ម

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នកបើកបរយានជំនិះផ្លូវគោក ទន្លេ ឬសមុទ្រ ដោយបានដឹងច្បាស់ថាខ្លួនទើបតែបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាតហើយមិនព្រមឈប់ដើម្បីគេចខ្លួនពីការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ ឬរដ្ឋប្បវេណី ដែលខ្លួនអាចនឹងរងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៥៦.- ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោសចំពោះការផ្តល់ជំនួយដល់ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត អ្នកសមគំនិត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល អំពើដែលផ្តល់ឱ្យដល់ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតក្នុងបទឧក្រិដ្ឋនូវ :

១-ទីលំនៅ ។

២-កន្លែងលាក់ខ្លួន ។

៣-មធ្យោបាយសម្រាប់ការរស់នៅ ។

៤-គ្រប់មធ្យោបាយដែលអាចនាំឱ្យមានការងាយស្រួលក្នុងការគេចខ្លួន ឬក៏ឱ្យជននោះគេចផុតពីការស្រាវជ្រាវ ។

ប៉ុន្តែត្រូវបានលើកលែងឱ្យផុតពីទោស :

១-បុព្វញាតិ និងបច្ឆាញាតិ បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ។

២-សហព័ទ្ធរបស់ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ។

មាត្រា ៥៥៧.- ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោសចំពោះសក្ខីកម្មក្លែងក្លាយ

សក្ខីកម្មភូតកុហក ដែលធ្វើក្រោយពីបានស្បថនៅមុខតុលាការ ឬនៅមុខមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដែលធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃដីកាចាត់ឱ្យសួរចម្លើយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

សាក្សីដែលបានភូតកុហកលើកលែងឱ្យផុតពីទោស ប្រសិនបើសាក្សីនេះប្រែក្រឡាស់ដោយឯកឯងនូវសាក្ខីកម្មរបស់ខ្លួន ហើយនិយាយតែការពិតមុនសេចក្ដីសម្រេចបញ្ចប់នីតិវិធីស៊ើបសួរ ឬនីតិវិធីជំនុំជម្រះ ។

មាត្រា ៥៥៨.- អំពើសម្លុតសាក្សី

គ្រប់អំពើសម្លុត ដែលប្រព្រឹត្តដោយចារីតែម្នាក់ឯង ឬដោយមានការព្រមព្រៀងជាមួយតតិយជន ដើម្បីញុំាងឱ្យសាក្សីកុំឆ្លើយ ឬឱ្យផ្ដល់ដោយផ្ទាល់មាត់ ឬដោយលាយលក្ខណ៍អក្សរនូវសក្ខីកម្មភូតកុហក ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះ មានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ៥៥៩.- អំពើស៊ីសំណូករបស់សាក្សី ដើម្បីធ្វើសក្ខីកម្មក្លែងក្លាយ

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អំពើរបស់សាក្សីណាដែលទទួលស៊ី ឬយល់ព្រមទទួលយកដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោលនូវអំណោយជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ :

១-ដើម្បីមិនធ្វើជាសាក្សី ។

២-ដើម្បីឱ្យផ្ដល់សក្ខីកម្មភូតកុហក ។

មាត្រា ៥៦០.- អំពើសូកប៉ាន់សាក្សី

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ រាល់បុគ្គលណាប្រគល់ឱ្យដល់សាក្សីដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោល នូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ :

១-ដើម្បីមិនធ្វើជាសាក្សី ។

២-ដើម្បីឱ្យផ្ដល់សក្ខីកម្មភូតកុហក ។

មាត្រា ៥៦១.- ការផ្សព្វផ្សាយក្នុងគោលបំណងធ្វើការគាបសង្កត់លើសាក្សី

ការផ្សព្វផ្សាយមុនសេចក្ដីសម្រេចជាស្ថាពររបស់តុលាការ នូវអត្ថាធិប្បាយដែលមានគោលបំណងធ្វើការគាបសង្កត់លើសាក្សី ដើម្បីជះឥទ្ធិពលទៅលើសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ១ (មួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

ជំពូកទី ៣
ការបកប្រែ និងកោសលវិច្ឆ័យ

មាត្រា ៥៦២.- ការបំភ្លៃដោយអ្នកបកប្រែ

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នកបកប្រែ ដែលបំភ្លៃដោយចេតនានូវខ្លឹមសារនៃភាសា ឬឯកសារដែលបកប្រែ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៦៣.- ការក្លែងដោយអ្នកជំនាញ

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នកជំនាញ ដែលក្លែងនៅក្នុងរបាយការណ៍ជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ ឬសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់នូវទិន្នន័យ ឬលទ្ធផលនៃកោសលវិច្ឆ័យ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៦៤.- អំពើសម្លុតអ្នកជំនាញ ឬអ្នកបកប្រែ

គ្រប់អំពើសម្លុតចំពោះអ្នកជំនាញ ឬអ្នកបកប្រែ ដើម្បីជះឥទ្ធិពលទៅលើការប្រព្រឹត្តរបស់បុគ្គលនេះនៅក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

បទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ៥៦៥.- អំពើស៊ីសំណូករបស់អ្នកបកប្រែ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អំពើរបស់អ្នកបកប្រែដែលទទួចសុំ ឬយល់ព្រមទទួលដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីក្លែងសារជាតិនៃភាសា ឬឯកសារដែលបកប្រែ ។

មាត្រា ៥៦៦.- អំពើសូកប៉ាន់អ្នកបកប្រែ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ រាល់បុគ្គលណាដែលប្រគល់ឱ្យអ្នកបកប្រែដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីក្លែងសារជាតិនៃភាសា ឬឯកសារដែលបកប្រែ ។

មាត្រា ៥៦៧.- អំពើស៊ីសំណូករបស់អ្នកជំនាញ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ អំពើរបស់អ្នកជំនាញដែលទទួចសុំ ឬយល់ព្រមទទួលដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីក្លែងនៅក្នុងរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់របស់ខ្លួននូវទិន្នន័យ ឬលទ្ធផលនៃកោសលវិច្ច័យ ។

មាត្រា ៥៦៨.- អំពើសូកប៉ាន់អ្នកជំនាញ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ បុគ្គលណាដែលប្រគល់ឱ្យអ្នកជំនាញដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីក្លែងនៅក្នុងរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់របស់ខ្លួននូវទិន្នន័យ ឬលទ្ធផលនៃកោសលវិច្ច័យ ។

ជំពូកទី ៤
ការប៉ុនប៉ង និងទោសបន្ថែម

មាត្រា ៥៦៩.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣៩ (អំពើសម្លុតកុំឱ្យដាក់ពាក្យបណ្ដឹង) មាត្រា ៥៤៣ (អំពើលាក់បំបាំងសាកសព) មាត្រា ៥៤៨ (អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬកែបំបាត់វត្ថុដែលជាប់បន្ទះសំពត់ភ្ជាប់ស្លាកល័ក្ខ) មាត្រា ៥៥២ (ការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដទៃ) និងមាត្រា ៥៥៦ (ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោសចំពោះការផ្ដល់ជំនួយដល់ចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត អ្នកសមគំនិត) នៃក្រមនេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៥៧០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាតិកានេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៥៧១.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ៥៦០ (អំពើសូកប៉ាន់សាក្សី) មាត្រា ៥៦៦ (អំពើសូកប៉ាន់អ្នកបកប្រែ) និងមាត្រា ៥៦៨ (អំពើសូកប៉ាន់អ្នកជំនាញ) នៃក្រមនេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) ទៅ ២០០.០០០.០០០ (ពីររយលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្ទុំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្ទុំសំចៃ) ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៨-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៩-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

មាតិកាទី ៣
បទល្មើសទាក់ទងដល់ការឃុំឃាំង
ជំពូកទី ១
ធាតុផ្សំនៃបទល្មើសលួចរត់

មាត្រា ៥៧២.- អំពើលួចរត់

អំពើរបស់អ្នកជាប់ឃុំ ដែលលួចរត់ពីការឃុំខ្លួន តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។

ការលួចរត់ចេញពីទីឃុំឃាំង ត្រូវចាត់ទុកថាគ្រប់លក្ខណៈដែរ ទោះបីជាមធ្យោបាយខាងលើនេះ ជាអំពើរបស់តតិយជនក៏ដោយ ។

ត្រូវចាត់ទុកថាជាជនជាប់ឃុំឃាំងគឺ :

១-បុគ្គលដែលគេឃាត់ខ្លួនទុក ។

២-បុគ្គលដែលគេហៀបនឹងនាំទៅបង្ហាញខ្លួន ឬកំពុងតែនាំទៅបង្ហាញខ្លួន ដល់អាជ្ញាធរតុលាការក្រោយពីការឃាត់ខ្លួន ឬដោយអនុវត្តដីកានាំខ្លួន ឬឱ្យចាប់ខ្លួន ។

៣-បុគ្គលដែលបានទទួលលិខិតឱ្យដំណឹងពីដីកាឱ្យឃុំ ឬឱ្យចាប់ខ្លួន ។

៤-បុគ្គលដែលអនុវត្តទោសដាក់ពន្ធនាគារ ឬដែលត្រូវគេចាប់ខ្លួន ដើម្បីអនុវត្តទោសនេះ ។

៥-បុគ្គលដែលត្រូវគេឃុំខ្លួននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃនីតិវិធីបត្យាប័ន ។

៦-ជនដែលស្ថិតក្នុងរបបពាក់កណ្តាលសេរីភាពតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១២៧ (លក្ខខណ្ឌនៃរបបពាក់កណ្តាលសេរីភាព) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ៥៧៣.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

អំពើលួចរត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៧៤.- អំពើដែលប្រដូចទៅនឹងអំពើលួចរត់

ត្រូវចាត់ទុកថាជាអំពើលួចរត់ និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា ៖

១-អំពើរបស់អ្នកជាប់ឃុំឃាំងដាក់នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសុខាភិបាល ឬមន្ទីរពេទ្យ ឬទីកន្លែងផ្សេងទៀត ដូចជា តុលាការ ស្នងការដ្ឋាននគរបាល ជាអាទិ៍ ដែលគេចខ្លួនចេញពីការតាមឃ្លាំមើលដែលស្ថិតនៅពីលើខ្លួន ។

២-អំពើរបស់ទណ្ឌិតដែលបានទទួលរបបពាក់កណ្តាលសេរីភាព របបព្យួរទោស ឬរបបបែងជាប្រភាគនៃទោស ឬនៃការអនុញ្ញាតឱ្យចេញក្រៅពន្ធនាគារ ហើយមិនវិលត្រឡប់មកពន្ធនាគារវិញ នៅពេលផុតរយៈកាលនៃសេរីភាព ។

ជំពូកទី ២
ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើលួចរត់ និងការជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់

មាត្រា ៥៧៥.- អំពើគំរាមកំហែងដោយអាវុធ ឬដោយសកម្មភាពដែលមានការព្រមព្រៀង

អំពើលួចរត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងកាលៈទេសៈណាមួយដូចខាងក្រោម :

១-ដោយមានការគំរាមកំហែងនឹងអាវុធ ឬដោយសារជាតិផ្ទុះ ។

២-នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសកម្មភាពព្រមព្រៀងគ្នារវាងអ្នកជាប់ឃុំច្រើននាក់ ។

មាត្រា ៥៧៦.- ការប្រើប្រាស់អាវុធ

អំពើលួចរត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើមានប្រើប្រាស់អាវុធ ឬសារជាតិផ្ទុះ ។

មាត្រា ៥៧៧.- ការផ្តល់មធ្យោបាយលួចរត់

អំពើផ្តល់ឱ្យអ្នកជាប់ឃុំនូវគ្រប់មធ្យោបាយសម្រាប់លួចរត់ ឬសម្រាប់សម្រួលដល់ការលួចរត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៧៨.- ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើផ្តល់នូវមធ្យោបាយលួចរត់

អំពើផ្តល់ឱ្យអ្នកជាប់ឃុំនូវអាវុធ ឬសារជាតិផ្ទុះ ឬសារជាតិបង្កអគ្គីភ័យ ឬសារជាតិពុល ឬអាស៊ីដដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយ ឬសម្រួលដល់ការលួចរត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៧៩.- អំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ដោយអ្នកត្រួតពិនិត្យ

អំពើរបស់បុគ្គលដែលទទួលភារកិច្ចខាងការថែរក្សា ដែលសម្រួល ឬត្រៀមរៀបចំឱ្យអ្នកជាប់ឃុំរត់ចេញ ទោះជាតាមអំពើអកម្មដោយចេតនាក៏ដោយ ក៏ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៨០.- ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ដោយអ្នកត្រួតពិនិត្យ

អំពើរបស់បុគ្គលដែលទទួលភារកិច្ចខាងការថែរក្សា ដែលផ្តល់ឱ្យអ្នកជាប់ឃុំនូវអាវុធ ឬសារធាតុផ្ទុះ ឬសារធាតុបង្កអគ្គីភ័យ ឬសារធាតុពុល ឬអាស៊ីដ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយ ឬសម្រួលដល់ការលួចរត់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៨១.- អំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលដែលបានទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារ

អំពើរបស់បុគ្គលដែលទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារដែលសម្រួល ឬត្រៀមរៀបចំឱ្យជនជាប់ឃុំរត់ចេញ ទោះជាតាមអំពើអកម្មដោយចេតនាក៏ដោយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៨២.- ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលដែលបានទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារ

អំពើរបស់បុគ្គលដែលទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារដែលផ្តល់ឱ្យអ្នកជាប់ឃុំនូវអាវុធ ឬសារធាតុផ្ទុះ ឬសារធាតុបង្កអគ្គីភ័យ ឬសារធាតុពុល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ៣
ការប្រគល់ដោយខុសច្បាប់នូវទឹកប្រាក់ និងវត្ថុ ដល់អ្នកជាប់ឃុំ

មាត្រា ៥៨៣.- អំពើប្រគល់ដោយខុសច្បាប់ និងស្ថានទម្ងន់

អំពើប្រគល់ ឬផ្ញើឱ្យដល់អ្នកជាប់ឃុំនូវទឹកប្រាក់ លិខិតឆ្លើយឆ្លង វត្ថុ ឬសារធាតុ

អ្វីមួយ ក្រៅពីករណីដែលបានអនុញ្ញាតដោយបទបញ្ជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

បទល្មើសខាងលើនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល កាលបើបទល្មើសនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយ ៖

១-បុគ្គលទទួលបន្ទុកខាងការថែរក្សាជនជាប់ឃុំ ។

២-បុគ្គលដែលទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារ ។

មាត្រា ៥៨៤.- អំពើទទួលដោយខុសច្បាប់ និងស្ថានទម្ងន់

អំពើទទួលពីអ្នកជាប់ឃុំនូវទឹកប្រាក់ លិខិតឆ្លើយឆ្លង វត្ថុ ឬសារជាតិអ្វីមួយ ក្រៅពីករណីដែលបានអនុញ្ញាតដោយបទបញ្ជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

បទល្មើសខាងលើនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល កាលបើបទល្មើសនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយ ៖

១-បុគ្គលទទួលបន្ទុកខាងការថែរក្សាជនជាប់ឃុំ ។

២-បុគ្គលដែលទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារ ។

ជំពូកទី ៤
ការប៉ុនប៉ង និងទណ្ឌកម្ម

មាត្រា ៥៨៥.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៥៨៦.- ការលើកលែងឱ្យផុតពីទោស

រាល់បុគ្គលណា ក្នុងឋានៈជាចារី សហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត ឬជាអ្នកសមគំនិត ដែលប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៥៧៣ (ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) និងមាត្រា ៥៧៥ (អំពើគំរាមកំហែងដោយអាវុធ ឬដោយសកម្មភាពដែលមានការព្រមព្រៀង) ដល់មាត្រា ៥៨០ (ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលដែលបានទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារ) នឹងត្រូវលើកលែងឱ្យផុតពីទោស ប្រសិនបើបុគ្គលនេះបានឱ្យដំណឹងដល់អាជ្ញាធរតុលាការ ឬអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ដើម្បីចៀសវាងកុំឱ្យការលួចរត់នេះបានសម្រេចលទ្ធផល ។

មាត្រា ៥៨៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ៤

ការបំពានលើសេចក្តីសម្រេចខ្លះៗ របស់តុលាការ

ជំពូកទោល

ការមិនអនុវត្តទោសខ្លះៗ ដែលកំណត់ដោយតុលាការ

មាត្រា ៥៨៨.- អំពើរំលោភបំពានបំរាមស្នាក់នៅ

អំពើរបស់ជនដែលត្រូវហាមឃាត់ពីការស្នាក់អាស្រ័យនៅ ដែលបញ្ញត្តិដោយអាជ្ញាធរតុលាការ ហើយមានមុខនៅកន្លែងដែលគេហាមឃាត់ដល់ខ្លួននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៨៩.- ការមិនគោរពតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ

អំពើរបស់ជនដែលត្រូវហាមឃាត់ពីការស្នាក់អាស្រ័យនៅ ដែលគេចវេះពីវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដែលបញ្ញត្តិដោយអាជ្ញាធរតុលាការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩០.- ការរំលោភបំពានទោសបិទផ្សាយ

នៅក្នុងករណីដែលទោសបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ត្រូវបានប្រកាស អំពើបំបាត់ចោល លាក់បំបាំង ឬហែកចោល ប័ណ្ណប្រកាសត្រូវផ្តន្ទាទោស

ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩១.- ការរំលោភបំពានទោសហាមឃាត់ផ្នែកវិជ្ជាជីវៈ

នៅក្នុងករណីដែលទោសហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានប្រកាសដោយអាជ្ញាធរតុលាការ អំពើបំពានលើការហាមឃាត់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩២.- ការរំលោភបំពានទោសដែលកម្រិតសិទ្ធិខ្លះ

គ្រប់ការបំពានដោយទណ្ឌិតទៅលើកាតព្វកិច្ច ឬការហាមឃាត់ ដែលជាលទ្ធផលនៃទោសព្យួរលិខិតបើកបរ ទោសហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ទោសហាមឃាត់ចំពោះការចេញមូលប្បទានប័ត្រ ទោសបិទទ្វារគ្រឹះស្ថាន ឬទោសបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩៣.- ការមិនគោរពការរឹបអូស

អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ លាក់បំបាំង ឬគៃបំបាត់វត្ថុដែលរឹបអូស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩៤.- ការបដិសេធប្រគល់ប័ណ្ណបើកបរ

អំពើមិនព្រមប្រគល់ឱ្យដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នូវលិខិតបើកបរដែលព្យួរ ឬវត្ថុដែលរឹបអូសនោះ ដោយមិនគោរពតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ដែលមានអានុភាពអនុវត្ត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩៥.- ការរំលោភកាតព្វកិច្ចការងារសហគមន៍

អំពើបំពានដោយទណ្ឌិតទៅលើកាតព្វកិច្ច ដែលជាលទ្ធផលនៃទោសការងារសហគមន៍ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩៦.- ការរំលោភកាតព្វកិច្ចដែលប្រកាសប្រឆាំងនឹងនីតិបុគ្គល

កាលបើកាតព្វកិច្ច ឬការហាមឃាត់ត្រូវបានប្រកាសទៅលើនីតិបុគ្គល ការបំពានដោយរូបវន្តបុគ្គលដែលមានសមត្ថកិច្ចចំពោះកាតព្វកិច្ច ឬការហាមឃាត់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៥៩៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

៤-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

គន្ថីទី ៣
ការប៉ះពាល់ដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត
មាតិកាទោល
ការប៉ះពាល់ដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត
ជំពូកទោល
ការប៉ះពាល់ដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត

មាត្រា ៥៩៨.- ការប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តដោយសេរីនូវសិទ្ធិបោះឆ្នោត និងស្ថានទម្ងន់

អំពើប៉ះពាល់ដល់ការប្រើប្រាស់ដោយសេរីនូវសិទ្ធិបោះឆ្នោត ឬដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត ដោយប្រើហិង្សា ការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ឬឧបាយកលទុច្ចរិត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

បទល្មើសនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ប្រសិនបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តដោយមានការប្រើអាវុធ ។

មាត្រា ៥៩៩.- ការឃោសនាដំណឹងក្លែង ដើម្បីញុាំងកុំឱ្យមានការបោះឆ្នោត

អំពើឃោសនាអំពីដំណឹងក្លែង ដើម្បីញុាំងអ្នកបោះឆ្នោតកុំឱ្យទៅបោះឆ្នោត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០០.- ការចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោត ដោយគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត

អំពើប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គលដែលគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត ទៅចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០១.- ការចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោត ដោយប្រើអត្តសញ្ញាណក្លែង

អំពើចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោតដោយប្រើអត្តសញ្ញាណក្លែង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០២.- ការបញ្ចុះអ្នកបោះឆ្នោត ដោយបេក្ខជន

អំពើរបស់បេក្ខជន ដែលប្រគល់ដល់អ្នកបោះឆ្នោត នូវអំណោយ ឬជំនូន ឬយល់ព្រមផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយដើម្បីទទួលបានការបោះឆ្នោតមួយជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦០៣.- ការក្លែងលទ្ធផលបោះឆ្នោត ដោយអ្នកមានភារកិច្ចរាប់សន្លឹកឆ្នោត

អំពើរបស់បុគ្គលទទួលបន្ទុកធ្វើការរាប់សន្លឹកឆ្នោត ឬត្រួតពិនិត្យការបោះឆ្នោតដែលក្លែងលទ្ធផលបោះឆ្នោតតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០៤.- ការសម្លុតដល់សមាជិកនៃការិយាល័យបោះឆ្នោត

គ្រប់អំពើសម្លុតចំពោះសមាជិកការិយាល័យបោះឆ្នោត ដើម្បីជះឥទ្ធិពលទៅលើការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួននៅក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០៥.- ការក្លែងលទ្ធផលបោះឆ្នោត ដោយអ្នកមានភារកិច្ចរាប់សន្លឹកឆ្នោត

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទោសដែលធ្ងន់ជាងនេះទៀត ដែលបញ្ញត្តិដោយក្រមនេះ អំពើហិង្សាដោយចេតនាទៅលើសមាជិកការិយាល័យបោះឆ្នោត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០៦.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៦០៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅ សម្រាប់រយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើនចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ចំពោះបទមជ្ឈិម ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែយ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៦០៨.- ការលួចហិបឆ្នោត

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទោសដែលធ្ងន់ជាងនេះទៀត ដែលបញ្ញត្តិដោយក្រមនេះ ការលួចហិបឆ្នោតដែលមានសន្លឹកឆ្នោតនៅក្នុងនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦០៩.- ការបំផ្លាញ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតហិបឆ្នោត

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទោសដែលធ្ងន់ជាងនេះទៀត ដែលបញ្ញត្តិដោយក្រមនេះ អំពើប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ដើម្បីបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យទ្រុឌទ្រោមហិបឆ្នោតដែលមានសន្លឹកឆ្នោតនៅក្នុងនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

គន្ថីទី ៤
ការប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការរបស់រដ្ឋបាល
មាតិកាទី ១
ការប៉ះពាល់ដល់រដ្ឋបាល ដោយអ្នកតំណាងអាជ្ញាធរសាធារណៈ
ជំពូកទី ១
ការមិនគោរពភារកិច្ច
ផ្នែកទី ១
ការរំលោភអំណាច

មាត្រា ៦១០.- ការចាត់វិធានការសំដៅរារាំងការអនុវត្តច្បាប់ និងស្ថានទម្ងន់

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន ចាត់វិធានការសម្រាប់រារាំងការអនុវត្តច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

បទល្មើសនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ៦១១.- ការបន្តអនុវត្តមុខងារដោយខុសច្បាប់

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោតនៅតែបន្តបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន នៅពេលដែលមុខងារនេះត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

ផ្នែកទី ២
ការរំលោភអំណាចប្រឆាំងនឹងបុគ្គល

មាត្រា ៦១២.- ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពបុគ្គល

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន នៅតែបំពេញដោយខុសច្បាប់នូវកិច្ចការដែលប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពឯកត្តជន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦១៣.- ការមិនព្រមដោះលែងបុគ្គលដែលត្រូវបានឃុំដោយខុសច្បាប់

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោតដែលបានដឹងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន នូវការដកហូតសេរីភាពដោយខុសច្បាប់នៅតែមិនព្រមបញ្ឈប់ដោយចេតនានូវការដកហូតសេរីភាពនេះទេ ប្រសិនបើខ្លួនជាអ្នកមានអំណាចដើម្បីបញ្ឈប់ការដកហូតសេរីភាពនេះ ឬមិនព្រមសុំឱ្យមានអន្តរាគមន៍ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦១៤.- ការឃុំ ឬដោះលែងដោយខុសច្បាប់

អំពើរបស់ភ្នាក់ងាររដ្ឋបាលខាងពន្ធនាគារដែលទទួលឃុំខ្លួន ឬដោះលែងបុគ្គលណាមួយដោយគ្មានដីកា សាលដីកា សាលក្រមបញ្ជាឱ្យឃុំខ្លួន ឬដោះលែងដែលធ្វើឡើងស្របច្បាប់នោះទេ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦១៥.- ការអូសបន្លាយការឃុំខ្លួនដោយខុសច្បាប់

អំពើរបស់ភ្នាក់ងាររដ្ឋបាលពន្ធនាគារ ដែលពន្យារដោយខុសច្បាប់នូវរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ជំពូកទី ២
អំពើពុករលួយ និងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល
ផ្នែកទី ១
វិតិក្រម

មាត្រា ៦១៦.- និយមន័យនៃវិតិក្រម

វិតិក្រម គឺជាអំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដែល :

១-ទាមទារ ឬទទួល ជាសិទ្ធិ ជាពន្ធ ជាអាករ នូវចំនួនទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនបានដឹងថាមិនត្រូវបង់ ឬដែលលើសពីចំនួនដែលគេត្រូវបង់ ។

២-យល់ព្រមក្រោមរូបភាពណាមួយ និងដោយមូលហេតុណាមួយក៏ដោយ ដោយធ្វើការលើកលែង ឬការលោះលាចំពោះការបង់ពន្ធ ឬអាករដែលខ្លួនដឹងថាខុសច្បាប់ ។

មាត្រា ៦១៧.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

បទវិតិក្រម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ផ្នែកទី ២
អំពើស៊ីសំណូក

មាត្រា ៦១៨.- អំពើស៊ីសំណូក

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោត ដែលទទូចសុំ ឬយល់ព្រមទទួលដោយគ្មានសិទ្ធិដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល នូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍ណាមួយ ដើម្បី :

១-បំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួនដែលបង្កភាពងាយស្រួលដោយមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-មិនបំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួនដែលបង្កភាពងាយស្រួលដោយមុខងាររបស់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី ៣
ជំនួញឥទ្ធិពលអកម្ម

មាត្រា ៦១៩.- និយមន័យនៃជំនួញឥទ្ធិពល

ជំនួញឥទ្ធិពលអកម្ម គឺជាអំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោត ដែលទទូចសុំ ឬយល់ព្រមទទួលដោយគ្មានសិទ្ធិដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល នូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍ណាមួយ ដើម្បីទទួលបានពីស្ថាប័នរដ្ឋ ដោយសារឥទ្ធិពលពិតប្រាកដ ឬសន្មតនូវការងារ អាបណសញ្ញា គ្រឿងសម្គាល់ ឬសេចក្តីសម្រេចអនុគ្រោះផ្សេងៗដទៃទៀត ។

មាត្រា ៦២០.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ជំនួញឥទ្ធិពលអកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ផ្នែកទី ៤
ការកេងយកផលប្រយោជន៍ដោយខុសច្បាប់

មាត្រា ៦២១.- និយមន័យនៃការកេងយកផលប្រយោជន៍ដោយខុសច្បាប់

ការកេងយកផលប្រយោជន៍ដោយខុសច្បាប់ គឺជាអំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬដោយពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោត ដែលយក ទទួល ឬរក្សាទុកដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវផលប្រយោជន៍អ្វីមួយនៅក្នុង :

១-សហគ្រាសណាមួយ ដែលអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋនោះមានភារកិច្ចរ៉ាប់រងទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកនូវការឃ្លាំតាមដាន ការគ្រប់គ្រង ឬការជម្រះបញ្ជី ។

២-ប្រតិបត្តិការណាមួយ ដែលអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋនោះមានភារកិច្ចរ៉ាប់រងទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកនូវការឃ្លាំតាមដាន ឬការទូទាត់ ។

មាត្រា ៦២២.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ការកេងយកផលប្រយោជន៍ខុសច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ផ្នែកទី ៥
ការត្រួតសកម្មភាពដោយខុសច្បាប់

មាត្រា ៦២៣.- ការត្រួតសកម្មភាពដោយខុសច្បាប់

អំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ ដែលធ្វើដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ផ្នែកទី ៦
បក្ខានុគ្រោះ

មាត្រា ៦២៤.- និយមន័យនៃបក្ខានុគ្រោះ

បក្ខានុគ្រោះ គឺជាអំពើរបស់អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដែលផ្តល់ឱ្យដោយខុសច្បាប់ នូវអត្ថប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃ នៅក្នុងឱកាសនៃការធ្វើអាបណសញ្ញាសាធារណៈ ។

មាត្រា ៦២៥.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

បក្ខានុគ្រោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

ជំពូកទី ៣
ការបំផ្លាញ និងការបន្លំ

មាត្រា ៦២៦.- អំពើបំផ្លាញ និងកែបំបាត់ដោយចេតនា

អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោតដែលគ្រប់គ្រងនូវលិខិត ប័ណ្ណ មូលនិធិសាធារណៈ មូលនិធិឯកជន ឬវត្ថុអ្វីផ្សេងៗ ទៀត ដោយមូលហេតុនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋនោះបំផ្លាញចោលដោយចេតនា ឬកែបំបាត់ដោយទុច្ចរិតនូវលិខិត ប័ណ្ណ មូលនិធិសាធារណៈ មូលនិធិឯកជន ឬវត្ថុអ្វីផ្សេងៗ ទៀតនោះ ។

មាត្រា ៦២៧.- ការធ្វើឱ្យខូចខាត ឬឱ្យបាត់បង់ដោយអចេតនា

អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោតដែលគ្រប់គ្រងនូវលិខិត ប័ណ្ណ មូលនិធិសាធារណៈ មូលនិធិឯកជន ឬវត្ថុអ្វីផ្សេងៗ ទៀត ដោយមូលហេតុនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី

១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ប្រសិនបើអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋនោះ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យបាត់បង់ដោយអចេតនានូវលិខិត ប័ណ្ណ មូលនិធិសាធារណៈ មូលនិធិ ឯកជន ឬវត្ថុអ្វីផ្សេងៗ ទៀតនោះ ។

ជំពូកទី ៤
ការប៉ុនប៉ង និងទណ្ឌកម្ម
ផ្នែកទី ១
ការប៉ុនប៉ង

មាត្រា ៦២៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងមាតិកានេះ លើកលែងតែបទមជ្ឈិមដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៦១៣ (ការមិនព្រមដោះលែងបុគ្គលដែលត្រូវបានឃុំដោយខុសច្បាប់) និងមាត្រា ៦២៧ (ការធ្វើឱ្យខូចខាត ឬឱ្យបាត់បង់ដោយអចេតនា) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

ផ្នែកទី ២
ទោសបន្ថែម

មាត្រា ៦២៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៧-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ២

ការប៉ះពាល់ដល់រដ្ឋបាលសាធារណៈ ធ្វើឡើងដោយបុគ្គលឯកជន

ជំពូកទី ១

អំពើពុករលួយ និងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល

ផ្នែកទី ១

អំពើសូកប៉ាន់

មាត្រា ៦៣០.- អំពើសូកប៉ាន់

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ បុគ្គលដែលគ្មានសិទ្ធិដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ប្រគល់អំណោយ ឬជំនូនដល់អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ធ្វើការសន្យាជាមួយ ឬផ្ដល់អត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយដើម្បីឱ្យអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋជាប់ឆ្នោតនោះ :

១-បំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ឬសម្រួលបានដោយសារមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-មិនបំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ឬសម្រួលបានដោយសារមុខងាររបស់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី ២
ជំនួញឥទ្ធិពលសកម្ម

មាត្រា ៦៣១.- ជំនួញឥទ្ធិពលសកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល បុគ្គលដែលគ្មានសិទ្ធិដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ប្រគល់អំណោយ ឬជំនូនដល់អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ធ្វើការសន្យាជាមួយ ឬផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយដល់អ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋនោះ ដើម្បីទទួលបានពីស្ថាប័នរដ្ឋដោយសារឥទ្ធិពលពិតប្រាកដ ឬដោយសន្មតរបស់អ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋជាប់ឆ្នោតនោះនូវមុខរបរ អាបណសញ្ញា សញ្ញាសម្គាល់កិត្តិយស ឬសេចក្តីសម្រេចអនុគ្រោះផ្សេងទៀត ។

ផ្នែកទី ៣
អំពើសម្លុតគំរាម

មាត្រា ៦៣២.- អំពើសម្លុតគំរាម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល អំពើសម្លុតគំរាម ដែលអនុវត្តទៅលើអ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដើម្បី :

១-ឱ្យអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋដែលជាប់ឆ្នោតនោះបំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ។

២-កុំឱ្យអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋដែលជាប់ឆ្នោតនោះបំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួន ។

៣-ឱ្យអ្នករាជការ ឬពលរដ្ឋដែលជាប់ឆ្នោតនោះរំលោភឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួន ដែលមានពិតប្រាកដ ឬដោយសន្មត ដើម្បីនឹងទទួលបានពីរាជការនូវមុខរបរ អាជ្ញាបណ្ណ សញ្ញាសម្គាល់ ឬសេចក្ដីសម្រេចអនុគ្រោះផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ២
ការបំផ្លាញ និងការគៃបំបាត់

មាត្រា ៦៣៣.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ និងគៃបំបាត់

អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ គៃបំបាត់ ឬលួចយកលិខិត ប័ណ្ណ មូលនិធិសាធារណៈ ឬឯកជន ឬវត្ថុអ្វីផ្សេងៗ ទៀត ដែលរក្សាទុកដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដោយមូលហេតុនៃមុខងាររបស់ខ្លួននោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ជំពូកទី ៣
ការជ្រៀតជ្រែកក្នុងមុខងារសាធារណៈ និងតំណែងផ្លូវការ

មាត្រា ៦៣៤.- អំពើជ្រៀតជ្រែកដោយខុសច្បាប់ទៅក្នុងការបំពេញមុខងារសាធារណៈ

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល អំពើជ្រៀតជ្រែកដោយខុសច្បាប់ទៅក្នុងការអនុវត្តមុខងារសាធារណៈណាមួយ ដោយបំពេញកិច្ចណាមួយក្នុងចំណោមកិច្ចទាំងឡាយ ដែលសម្រាប់តែអ្នកមានសិទ្ធិក្នុងមុខងារនេះ ។

មាត្រា ៦៣៥.- សកម្មភាពបង្កើតឱ្យមានការយល់ច្រឡំជាមួយការបំពេញមុខងារសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល បុគ្គលដែលធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលអាចនាំឱ្យសាធារណជនយល់ច្រឡំថាជាការបំពេញមុខងារសាធារណៈ ។

មាត្រា ៦៣៦.- ការប្រើប្រាស់លិខិត ឬឯកសារដែលបង្កើតឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវលិខិត ឬឯកសារ ដែលមានភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងលិខិតរដ្ឋបាល ឬតុលាការ ដែលអាចនឹងបង្កើតឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំនៅក្នុងស្មារតីនៃសាធារណជន ។

មាត្រា ៦៣៧.- ការប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់ជាអាទិ៍ នូវសំលៀកបំពាក់សម្រាប់អាជ្ញាធរសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើស្លៀកពាក់ជាសាធារណៈ ដោយគ្មានសិទ្ធិនឹងស្លៀកពាក់នូវសំលៀកបំពាក់ ឯកសណ្ឋាន ឬគ្រឿងឥស្សរិយយស សម្រាប់អាជ្ញាធរសាធារណៈ ។

មាត្រា ៦៣៨.- ការប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវឯកសារបញ្ជាក់វិជ្ជាជីវៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវឯកសារបញ្ជាក់វិជ្ជាជីវៈ ដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ។

មាត្រា ៦៣៩.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវសញ្ញាសម្គាល់ដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ដោយគ្មានសិទ្ធិ នូវសញ្ញាសម្គាល់ដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ។

មាត្រា ៦៤០.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវរថយន្តដែលមានស្លាកសញ្ញាដូចនគរបាល ឬយោធិន

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវយានយន្ត ដែលមានសញ្ញាសម្គាល់ខាងក្រៅដូចគ្នានឹងសញ្ញាដែលប្រើប្រាស់ដោយភ្នាក់ងារនគរបាល ឬយោធិន ។

មាត្រា ៦៤១.- ការប្រើប្រាស់នូវឯកសណ្ឋានជាអាទិ៍ ដែលមានលក្ខណៈដូចនគរបាល ឬយោធា

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវសំលៀកបំពាក់ ឯកសណ្ឋាន អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ សញ្ញាសម្គាល់ ឬរថយន្តនគរបាល ឬយោធា មានភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងសំលៀកបំពាក់ ឯកសណ្ឋាន អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ សញ្ញាសម្គាល់ ឬរថយន្តនគរបាល ឬយោធា ដែលអាចនាំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំក្នុងស្មារតីនៃសាធារណជន ។

មាត្រា ៦៤២.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារមានការត្រៀមរៀបចំបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម

បទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៦៣៦ (ការប្រើប្រាស់លិខិត ឬឯកសារដែលបង្កើតឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ) ដល់មាត្រា ៦៤១ (ការប្រើប្រាស់នូវឯកសណ្ឋាន

ជាអាទិ៍ ដែលមានលក្ខណៈដូចនគរបាល ឬយោធា) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជា ប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៤៣.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវប័ណ្ណបញ្ជាក់តួនាទីក្នុងវិជ្ជាជីវៈកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ

អំពើប្រើប្រាស់ ដោយគ្មានសិទ្ធិ នូវប័ណ្ណបញ្ជាក់តួនាទីក្នុងវិជ្ជាជីវៈណាមួយ ដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជា ប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៤៤.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវសញ្ញាប័ត្រ

អំពើប្រើប្រាស់ ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវសញ្ញាប័ត្រ ឬគុណសម្បត្តិ ដែលលក្ខខណ្ឌនៃការប្រគល់ត្រូវបានកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជា ប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៤៥.- ការប្រើប្រាស់ដោយមិនប្រក្រតីនូវឋានៈណាមួយ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជា ប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នកដឹកនាំសហគ្រាសណាមួយ ដែលធ្វើឱ្យមាន ឬដោយទុកឱ្យមាននៅក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីជាអត្ថប្រយោជន៍នៃសហគ្រាសនេះ នូវឈ្មោះ និងឋានៈរបស់សមាជិក ឬអតីតសមាជិករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សមាជិក ឬអតីតសមាជិករបស់សភា ចៅក្រម ឬអតីតចៅក្រម ។

មាត្រា ៦៤៦.- ការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណខុសពីអត្តសញ្ញាណផ្លូវការក្នុងកិច្ចសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យ

ជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល អំពើដែលយកអត្តសញ្ញាណណាមួយ ដែលខុសពីអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនជាផ្លូវការ នៅក្នុងលិខិតជាសាធារណៈ ឬដែលសម្រាប់ជូនអាជ្ញាធរសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ៤
បទល្មើសផ្សេងៗ ទៀត
ផ្នែកទី ១
ការរំលោភបទបញ្ជា

មាត្រា ៦៤៧.- ការរំលោភបទបញ្ជា

រាល់បុគ្គលណាដែលរំលោភលើបទបញ្ជារបស់អាជ្ញាធររដ្ឋបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០ (ប្រាំពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។ ប៉ុន្តែអំពើនេះមិនពេញលក្ខណៈជាបទល្មើសទេ ប្រសិនបើបទបញ្ជានេះផ្ទុយនឹងច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២
ការបំលាស់ទីនៃសីមាចារិក

មាត្រា ៦៤៨.- ការបំលាស់ទីនៃសីមាចារិក

អំពើដក ឬផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងនៃសីមាចារិក ដែលដាក់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

ជំពូកទី ៥
ការប៉ុនប៉ង និងទណ្ឌកម្ម

មាត្រា ៦៤៩.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងក្នុងមាតិកានេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៦៥០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៤-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៧-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៦៥១.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមាន ចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើស ដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ៦៣០ (អំពើស្វកប៉ាន់) មាត្រា ៦៣១ (ជំនួញឥទ្ធិពលសកម្ម) និងមាត្រា ៦៣២ (អំពើសម្លុតគំរាម) នៃក្រមនេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៨-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៩-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

គន្ថីទី ៥

ការប៉ះពាល់ដល់ទំនុកចិត្តសាធារណៈ

មាតិកាទី ១

ការក្លែងបន្លំ

ជំពូកទី ១

ការក្លែងឯកសារ

មាត្រា ៦៥២.- ធាតុផ្សំនៃការក្លែងបន្លំ

ការក្លែងបន្លំ គឺជាការធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនានូវការពិត ដែលសំដែងចេញជាក់ស្តែងនៅក្នុងលិខិត ឬតាមមធ្យោបាយដទៃទៀតនៃការសំដែងនូវគំនិត កាលបើមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១-ការធ្វើឱ្យខូចនេះមានកម្មវត្ថុ ឬអាចមានអានុភាពធ្វើជាភស្តុតាងនៃសិទ្ធិ ឬនៃអំពើដែលមានផលវិបាកគតិយុត្តិ ។

២-ការធ្វើឱ្យខូចនេះអាចបណ្តាលឱ្យមានព្យសនកម្ម ។

មាត្រា ៦៥៣.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត

ការក្លែងបន្លំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៥៤.- ការប្រើប្រាស់លិខិតក្លែង

ការប្រើប្រាស់លិខិតក្លែង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៥៥.- ការក្លែងបន្លំចំពោះឯកសារសាធារណៈ

ការក្លែងបន្លំប្រព្រឹត្តនៅក្នុងលិខិតយថាភូត ឬការក្លែងបន្លំប្រព្រឹត្តនៅក្នុងឯកសារដែលចេញឱ្យដោយរាជការសាធារណៈ ដើម្បីកត់សម្គាល់នូវសិទ្ធិ អត្តសញ្ញាណ ឬឋានៈ ឬយល់ព្រមផ្ដល់ការអនុញ្ញាត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៥៦.- ការប្រើប្រាស់ឯកសារសាធារណៈដែលក្លែង

ការប្រើប្រាស់ឯកសារក្លែងបន្លំ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៥៥ (ការក្លែងបន្លំចំពោះឯកសារសាធារណៈ) ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៥៧.- ការផ្ដល់ឯកសារដោយទុច្ចរិត

អំពើផ្ដល់ដល់អ្នកដទៃដោយទុច្ចរិត នូវឯកសារដែលចេញដោយរាជការសាធារណៈ ដើម្បីធ្វើការកត់សម្គាល់សិទ្ធិ អត្តសញ្ញាណ ឬឋានៈ ឬយល់ព្រមផ្ដល់ការអនុញ្ញាត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៥៨.- ការធ្វើឱ្យផ្ដល់មកខ្លួននូវឯកសារដោយទុច្ចរិត

អំពើដែលសុំដោយទុច្ចរិតឱ្យរាជការសាធារណៈចេញ នូវឯកសារសម្រាប់ធ្វើការកត់សម្គាល់សិទ្ធិ អត្តសញ្ញាណ ឬឋានៈ ឬយល់ព្រមផ្ដល់ការអនុញ្ញាត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៥៩.- ការធ្វើប្រតិវេទន៍ដោយភូតភរ

អំពើផ្ដល់ប្រតិវេទន៍ដោយភូតកុហកដល់រាជការសាធារណៈ ដើម្បីទទួលបានវិភាជន៍ការបើកប្រាក់ ឬអត្ថប្រយោជន៍ដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ

ពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៦០.- អំពើផ្ដល់លិខិតបញ្ជាក់ក្លែងក្លាយ

ក្រៅពីករណីដែលបញ្ញត្តិក្នុងជំពូកនេះ អំពើដែលធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ ឬវិញ្ញាបនប័ត្រ ដែលរៀបរាប់ពីការណភាព ដែលតាមជាក់ស្ដែងមិនមែនជាការពិត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៦១.- អំពើក្លែងលិខិតបញ្ជាក់

អំពើក្លែង ឬបន្លំលិខិតបញ្ជាក់ ឬវិញ្ញាបនប័ត្រ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៦២.- ការប្រើប្រាស់លិខិតបញ្ជាក់មិនពិត ឬលិខិតបញ្ជាក់ក្លែងក្លាយ

ការប្រើប្រាស់លិខិតបញ្ជាក់មិនពិត ឬក្លែងក្លាយ ឬវិញ្ញាបនប័ត្រមិនពិត ឬក្លែងក្លាយ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៦៣.- អំពើស៊ីសំណូកដោយអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល អំពើរបស់បុគ្គល ដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួនដោយទទួចសុំ ឬយល់ព្រមទទួលអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ ឬវិញ្ញាបនប័ត្ររៀបរាប់ពីការណភាព ដែលតាមជាក់ស្ដែងមិនមែនជាការពិត ។

មាត្រា ៦៦៤.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល អំពើប្រគល់អំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ ឬវិញ្ញាបនប័ត្ររៀបរាប់ពីការណភាព ដែលតាមជាក់ស្តែងមិនមែនជាការពិត ។

មាត្រា ៦៦៥.- អំពើស៊ីសំណូកដោយសមាជិកនៃអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល អំពើរបស់គ្រូពេទ្យ ឬបុគ្គលដែលជាសមាជិកអង្គសុខាភិបាល ដែលទទួចសុំ ឬយល់ព្រមទទួល អំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ ឬវិញ្ញាបនប័ត្ររៀបរាប់ពីការណភាព ដែលតាមជាក់ស្តែងមិនមែនជាការពិត ។

មាត្រា ៦៦៦.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះសមាជិកអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល អំពើប្រគល់អំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយ ដល់គ្រូពេទ្យ ឬបុគ្គលដែលជាសមាជិកនៃគណៈគ្រូពេទ្យ ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ ឬវិញ្ញាបនប័ត្ររៀបរាប់ពីការណភាព ដែលតាមជាក់ស្តែងមិនមែនជាការពិត ។

មាត្រា ៦៦៧.- ការអនុវត្តបទមជ្ឈិមនៃមាត្រា ៦៦៥ និងមាត្រា ៦៦៦ចំពោះគ្រប់វិជ្ជាជីវៈខាងសុខភាព

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៦៦៥ (អំពើស៊ីសំណូកដោយសមាជិកនៃអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) និងមាត្រា ៦៦៦ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះសមាជិកនៃ

អង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) ត្រូវអនុវត្តទៅលើគ្រប់បុគ្គល ដែលប្រកបវិជ្ជាជីវៈផ្នែកខាងសុខភាព ។

មាត្រា ៦៦៨.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៥៨ (ការធ្វើឱ្យផ្តល់មកឱ្យខ្លួននូវឯកសារដោយទុច្ចរិត) មាត្រា ៦៦៤ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) និងមាត្រា ៦៦៦ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះសមាជិកនៃអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៦៦៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះអាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំយ៉ាងច្រើន ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែយ៉ាងច្រើន ។

៩-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាត្រា ៦៧០.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) ចំពោះបទល្មើសដែលបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ៦៦៤ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) និងមាត្រា ៦៦៦ (អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះសមាជិកនៃអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) នៃក្រមនេះ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) ទៅ ១០០.០០០.០០០ (មួយរយលាន) រៀល ព្រមទាំងបន្ថែមណាមួយ ឬច្រើនដូចតទៅនេះ :

១-រំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) ។

២-ដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) ។

៣-ហាមឃាត់ការធ្វើសកម្មភាពមួយ ឬច្រើន តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) ។

៤-ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសញ្ញា តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសញ្ញាសាធារណៈ) ។

៥-ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈ ដល់ការសន្សំសំចៃ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) ។

៦-ការរឹបអូសនូវវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៧-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន) ។

៨-ការបិទផ្សាយនូវសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) ។

៩-ចុះផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ តាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨២ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍) ។

ជំពូកទី ២
រូបិយវត្ថុក្លែង

មាត្រា ៦៧១.- ការក្លែងរូបិយវត្ថុកម្ពុជា ដែលមានតម្លៃជានីត្យានុកូល

ការក្លែង ឬបន្លំរូបិយវត្ថុ ឬធនប័ត្រ ដែលមានតម្លៃជានីត្យានុកូលនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៧២.- ការក្លែងរូបិយវត្ថុបរទេស ដែលមានតម្លៃជានីត្យានុកូល

ការក្លែង ឬបន្លំរូបិយវត្ថុ ឬធនប័ត្រ ដែលបោះពុម្ពផ្សាយចេញដោយស្ថាប័នបរទេស ឬអន្តរជាតិ ដែលមាននីតិសម្បទាសម្រាប់រឿងនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៧៣.- ការដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរនូវរូបិយវត្ថុក្លែង

ការដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរនូវរូបិយវត្ថុ ឬធនប័ត្រក្លែង ឬបន្លំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

បទល្មើសនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ៦៧៤.- ការកាន់កាប់រូបិយវត្ថុក្លែង

អំពើកាន់កាប់រូបិយវត្ថុ ឬធនប័ត្រក្លែង ឬបន្លំ ដើម្បីយកទៅដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៧៥.- ការក្លែងរូបិយវត្ថុ ដែលអស់តម្លៃប្រើប្រាស់តាមផ្លូវច្បាប់

ការក្លែង ឬបន្លំរូបិយវត្ថុ ឬធនប័ត្រកម្ពុជា ឬបរទេសដែលលែងមានតម្លៃជានីត្យានុកូលទៀតនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៧៦.- ការកាន់កាប់ដោយខុសច្បាប់នូវសម្ភារៈសម្រាប់ផលិតរូបិយវត្ថុ

ការកាន់កាប់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត នូវឧបករណ៍ និងសម្ភារៈដែលជាពិសេសសម្រាប់ធ្វើធនប័ត្រ និងរូបិយវត្ថុ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៧៧.- ការដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរជាថ្មី នូវរូបិយវត្ថុក្លែង

អំពើរបស់បុគ្គលណាដែលបានទទួលរូបិយវត្ថុ ឬធនប័ត្រក្លែង ឬបន្លំ ហើយយកទៅដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរជាថ្មីដោយបានដឹងថាជារបស់ក្លែង ឬបន្លំនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ថ្ងៃ ទៅ ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៦៧៨.- ការលើកលែងឱ្យផុតពីទោស

បុគ្គលណាដែលបានប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ នឹងត្រូវបានលើកលែងឱ្យផុតពីទោស ប្រសិនបើបុគ្គលនោះ បានធ្វើឱ្យបទល្មើសមិនបានសម្រេច និងនាំឱ្យដឹងពីអត្តសញ្ញាណជាយថាហេតុរបស់ជនល្មើសផ្សេងៗ ទៀត ដោយបានឱ្យដំណឹងដល់អាជ្ញាធររដ្ឋបាល ឬតុលាការ ។

មាត្រា ៦៧៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

មាតិកាទី ២

ការក្លែងឯកសាររបស់អាជ្ញាធរសាធារណៈ

ជំពូកទី ១

ការក្លែងប័ណ្ណ

មាត្រា ៦៨០.- ការក្លែងផលប័ត្រកម្ពុជា

ការក្លែង ឬបន្លំផលប័ត្រដែលបោះពុម្ពផ្សាយដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាមួយនឹងត្រារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬជាមួយនឹងសញ្ញារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨១.- ការក្លែងផលប័ត្របរទេស

ការក្លែង ឬបន្លំផលប័ត្រដែលបោះពុម្ពផ្សាយដោយរដ្ឋបរទេស ជាមួយនឹងត្រារបស់រដ្ឋបរទេសសម្រាប់បោះពុម្ព ឬជាមួយនឹងសញ្ញារបស់រដ្ឋបរទេសនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨២.- ការប្រើប្រាស់ផលប័ត្រក្លែង ឬបន្លំ

ការប្រើប្រាស់ផលប័ត្រក្លែង ឬបន្លំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨៣.- ការក្លែងតែមប្រៃសណីយ៍ជាអាទិ៍

ការក្លែង ឬបន្លំតែមប្រៃសណីយ៍ ឬផលិតផលដែលមានតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលបោះពុម្ពផ្សាយដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨៤.- ការប្រើប្រាស់តែមប្រៃសណីយ៍ក្លែងក្លាយជាអាទិ៍

ការប្រើប្រាស់តែមប្រៃសណីយ៍ ឬផលិតផលដែលមានតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលក្លែង ឬបន្លំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨៥.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៦៨៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

ជំពូកទី ២
ការក្លែងសញ្ញាសម្គាល់របស់អាជ្ញាធរ

មាត្រា ៦៨៧.- ការក្លែងត្រារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការក្លែង ឬបន្លំត្រារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រាជាតិ ឬត្រាផ្លូវការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨៨.- ការប្រើប្រាស់ត្រាក្លែង

ការប្រើប្រាស់ត្រារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រាជាតិ ឬត្រាផ្លូវការ ដែលក្លែង ឬបន្លំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៨៩.- ការក្លែងក្រដាសដែលមានក្បាលជាផ្លូវការ

ការក្លែង ឬបន្លំក្រដាស ដែលមានក្បាលជាផ្លូវការប្រើប្រាស់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩០.- ការប្រើប្រាស់ក្រដាសដែលមានក្បាលជាផ្លូវការ

ការប្រើប្រាស់ក្រដាសក្លែង ឬបន្លំដែលមានក្បាលជាផ្លូវការប្រើប្រាស់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬត្រាផ្លូវការ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩១.- ការក្លែងក្រដាសពុម្ពឱ្យដូចគ្នានឹងក្រដាសផ្លូវការ

ការធ្វើ ការលក់ ការចែកចាយ ឬការប្រើប្រាស់ក្រដាសពុម្ព ជាមួយនឹងក្រដាសដែលមានក្បាលជាផ្លូវការប្រើប្រាស់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ដែលមានការដូចគ្នា ហើយអាចនាំឱ្យមានការភាន់ច្រឡំនៅក្នុងស្មារតីរបស់សាធារណជន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩២.- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិម ដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមដែរ ។

មាត្រា ៦៩៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកនេះ ទោសបន្ថែមដូចតទៅនេះ អាចត្រូវបានប្រកាស :

១-ការដកសិទ្ធិខ្លះជាពលរដ្ឋ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

២-ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ កាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបវិជ្ជាជីវៈនេះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់ រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៣-ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៤-ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយ ដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត បទល្មើស ឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៥-ការរឹបអូសវត្ថុ ឬមូលនិធិដែលជាគោលដៅនៃបទល្មើស ។

៦-ការរឹបអូសផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស ។

៧-ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿង ឬច្រើនគ្រឿង ។

៨-ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះ ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងច្រើន ។

៩-ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស សម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ខែ យ៉ាងច្រើន ។

១០-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន ។

១១-ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ សម្រាប់រយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ យ៉ាងច្រើន ។

គន្ថីទី ៦
ការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពក្នុងសង្គម
មាតិកាទោល
ការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពក្នុងសង្គម
ជំពូកទី ១
ការប៉ះពាល់បង្កឡើងដោយសត្វ

មាត្រា ៦៩៤.- ការលែងសត្វឱ្យដើរទេស

អំពើរបស់ម្ចាស់ ឬអ្នកគង្វាល ដែលលែងសត្វឱ្យដើរទេស ដែលអាចនឹងធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩៥.- ការពន្យុះសត្វដែលមានលក្ខណៈគ្រោះថ្នាក់

អំពើរបស់ម្ចាស់ ឬអ្នកគង្វាល ដែលពន្យុះ ឬមិនឃុំសត្វ ដែលអាចនឹងធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩៦.- ការគ្រប់គ្រងសត្វជាបណ្តោះអាសន្ន

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសពីបទលហុ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៩៤ (ការលែងសត្វឱ្យដើរទេស) និងមាត្រា ៦៩៥ (ការពន្យុះសត្វដែលមានលក្ខណៈគ្រោះថ្នាក់) តុលាការ អាចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់សត្វនេះឱ្យទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងជាបណ្តោះអាសន្នលើសត្វនេះ ។

ជំពូកទី ២
កាកសំណល់ និងការរំខានផ្សេងទៀត
ផ្នែកទី ១
កាកសំណល់

មាត្រា ៦៩៧.- ការដាក់ដោយខុសច្បាប់នូវសំរាមក្នុងទីសាធារណៈ

អំពើដែលដាក់ បោះបង់ចោល ឬគ្រវែងចោលសំរាម កាកសំណល់ ឬសម្ភារៈសំណង់អ្វីមួយនៅក្នុងកន្លែងសាធារណៈក្រៅពីកន្លែងដែលចង្អុលប្រាប់ដោយរដ្ឋបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩៨.- ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេចយានយន្ត និងវត្ថុក្នុងកន្លែងសាធារណៈ

អំពើដែលដាក់ បោះបង់ចោល ឬគ្រវែងចោលកំទេចកំទីយានយន្ត ឬសំរាម កាកសំណល់ ឬសម្ភារៈអ្វីមួយដែលដឹកជញ្ជូនដោយរថយន្តនៅក្នុងកន្លែងសាធារណៈក្រៅពីកន្លែងដែលចង្អុលប្រាប់ដោយរដ្ឋបាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ទៅ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ។

មាត្រា ៦៩៩.- ការដាក់សំរាមដោយខុសច្បាប់ក្នុងទីកន្លែងឯកជន

អំពើដែលដាក់ បោះបង់ចោល ឬគ្រវែងចោលសំរាម កាកសំណល់ ឬសម្ភារៈសំណង់អ្វីមួយនៅក្នុងកន្លែងឯកជន ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកកាន់កាប់ទីកន្លែង ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ៧០០.- ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេចយានយន្ត និងវត្ថុក្នុងកន្លែងឯកជន

អំពើដែលដាក់ បោះបង់ចោល ឬគ្រវែងកំទេចកំទីយានយន្ត ឬសំរាម កាកសំណល់ ឬសម្ភារៈអ្វីមួយដែលដឹកជញ្ជូនដោយរថយន្តនៅក្នុងកន្លែងឯកជន

ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីអ្នកកាន់កាប់ទីកន្លែងនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ៧០១.- ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេច ឬវត្ថុ ជាអាទិ៍ នៅលើផ្លូវសាធារណៈ

អំពើដែលធ្វើឱ្យទទឹងទទែងផ្លូវសាធារណៈ ដោយដាក់ ឬទុកចោលដោយគ្មានការចាំបាច់នូវសម្ភារៈសំណង់អ្វីមួយ ឬវត្ថុអ្វីមួយដែលរារាំង បន្ថយការធ្វើចរាចរដោយសេរីនៃមនុស្ស ឬយានយន្ត ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

មាត្រា ៧០២.- ការបង្គាប់ឱ្យដឹកជញ្ជូន ជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសពីបទលហុ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៩៨ (ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេចយានយន្ត និងវត្ថុក្នុងកន្លែងឯកជន) និងមាត្រា ៧០១ (ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេច ឬវត្ថុជាអាទិ៍ នៅលើផ្លូវសាធារណៈ) តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យទណ្ឌិតដឹកជញ្ជូនកំទេចកំទី សំរាម កាកសំណល់ ឬសម្ភារៈសំណង់ដោយចេញសោហ៊ុយខ្លួនឯងទៅកាន់កន្លែងមួយដែលតុលាការចាត់តាំង ។

ផ្នែកទី ២
សម្លេងរំខាន

មាត្រា ៧០៣.- ការធ្វើឱ្យមានសូរស័ព្ទ ឬសូរក្តុងក្តាំង

អំពើបង្កឱ្យមានសូរស័ព្ទ ឬសូរក្តុងក្តាំង ដែលធ្វើឱ្យរំខានដល់ភាពស្ងប់ស្ងាត់របស់អ្នកដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០ (មួយពាន់) រៀល ទៅ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ។

ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

មាតិកាពិស្តារ

ទំព័រ

ភាគទី ១ គោលការណ៍គ្រឹះ------------------------------------- ១

គន្ថីទី ១ គោលការណ៍ទូទៅនៃការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ---------------- ១

មាតិកាទី ១ លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ------------------- ១

ជំពូកទី ១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ------------------------------------- ១

មាត្រា ១.- ដែនអនុវត្តនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ---------------------- ១

មាត្រា ២.- និយមន័យ និងចំណាត់ថ្នាក់នៃបទល្មើស ------------ ១

មាត្រា ៣.- គោលការណ៍នីត្យានុកូលភាព--------------------- ១

មាត្រា ៤.- គោលការណ៍ឯកត្តកម្មនៃការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ - ២

មាត្រា ៥.- ចេតនាប្រព្រឹត្តបទល្មើស-------------------------- ២

មាត្រា ៦.- ការបកស្រាយច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ -------------------- ២

មាត្រា ៧.- ការប្រកាសទោស ------------------------------ ២

មាត្រា ៨.- លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់ខ្មែរ ------------------ ២

មាត្រា ៩.- អវត្តមាននៃនិទណ្ឌភាពក្នុងបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរខាងនីតិមនុស្សធម៌អន្តរជាតិ ----------------------------------- ២

ជំពូកទី ២ ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងពេលវេលា------------- ៣

មាត្រា ១០.- ការអនុវត្តច្បាប់ដែលស្រាលជាង ----------------- ៣

មាត្រា ១១.- ការអនុវត្តច្បាប់ដែលស្រាលជាង ឬធ្ងន់ជាង---------- ៣

មាត្រា ១២.- សុពលភាពនៃកិច្ចនីតិវិធី ------------------------ ៣

ជំពូកទី ៣ ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងលំហ -------------------៤

ផ្នែកទី ១ បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្ត ឬចាត់ថាបានប្រព្រឹត្តនៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា -------------------------៤

មាត្រា ១៣.- គោលការណ៍ដែនដីនៃការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ------៤

មាត្រា ១៤.~ ទីកន្លែងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ----------------------४
មាត្រា ១៥.~ បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើនាវាកម្ពុជា --------៤
មាត្រា ១៦.~ បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើនាវាបរទេស -------៤
មាត្រា ១៧.~ បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើយន្តហោះកម្ពុជា ----៥
មាត្រា ១៨.~ ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចំពោះអំពើដែលបានចាប់ផ្តើមប្រព្រឹត្តនៅកម្ពុជា ------------------------៥
មាត្រា ១៩.~ ការកំណត់បទល្មើសប្រព្រឹត្តដោយនីតិបុគ្គល----------៥
ផ្នែកទី ២ បទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៥
មាត្រា ២០.~ បទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ ------៥
មាត្រា ២១.~ ជនរងគ្រោះជាជនជាតិខ្មែរ --------------------៦
មាត្រា ២២.~ ការធ្វើបណ្តឹងចោទប្រកាន់---------------------៦
មាត្រា ២៣.~ សមត្ថកិច្ចដោយឡែកចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដោយឡែក------៦
មាត្រា ២៤.~ ការមិនចោទប្រកាន់ត្រួតគ្នា និងទោស------------ ៧
មាតិកាទី ២ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ------------------------- ៧
ជំពូកទី ១ ចារី អ្នកផ្តើមគំនិត និងអ្នកសមគំនិត ------------------ ៧
មាត្រា ២៥.~ និយមន័យនៃចារី------------------------------ ៧
មាត្រា ២៦.~ និយមន័យនៃសហចារី-------------------------- ៧
មាត្រា ២៧.~ និយមន័យនៃការប៉ុនប៉ង ------------------------ ៧
មាត្រា ២៨.~ និយមន័យនៃអ្នកផ្តើមគំនិត -----------------------៨
មាត្រា ២៩.~ និយមន័យនៃអ្នកសមគំនិត------------------------៨
មាត្រា ៣០.~ និយមន័យនៃអ្នករាជការសាធារណៈ ពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត --------------៨
ជំពូកទី ២ មូលហេតុនៃការមិនទទួលខុសត្រូវ ឬការសម្រាលនូវ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ------------------------------៩

មាត្រា ៣១.- មូលហេតុនៃការមិនទទួលខុសត្រូវ
ដោយសារមូលហេតុវិបល្លាស ស្មារតី -------------៩
មាត្រា ៣២.- ការអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ឬអាជ្ញាធរ -------------- ១០
មាត្រា ៣៣.- ការការពារស្របច្បាប់------------------------ ១០
មាត្រា ៣៤.- សច្ចាធារណ៍នៃការពារស្របច្បាប់---------------- ១០
មាត្រា ៣៥.- ស្ថានភាពចាំបាច់--------------------------- ១១
មាត្រា ៣៦.- អានុភាពនៃកម្លាំង ឬការបង្ខំ ------------------ ១១
មាត្រា ៣៧.- ការមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ---------------- ១១
ជំពូកទី ៣ ការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌនៃអនីតិជន ------------- ១២
មាត្រា ៣៨.- នីតិភាពនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ----------- ១២
មាត្រា ៣៩.- វិធានការអនុវត្តចំពោះអនីតិជន ----------------- ១២
មាត្រា ៤០.- ប្រភេទនៃវិធានការ -------------------------- ១២
មាត្រា ៤១.- ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការការពាររបស់តុលាការ ---- ១២
ជំពូកទី ៤ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល --------------១៣
មាត្រា ៤២.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៃនីតិបុគ្គល -----------១៣
មាតិកា ទី ៣ និយមន័យនៃស្ថានទម្ងន់ទោសដោយឡែកខ្លះៗ----------- ១៤
ជំពូកទោល ស្ថានទម្ងន់ទោសដោយឡែក ----------------------- ១៤
មាត្រា ៤៣.- ក្រុមមានការចាត់តាំង ------------------------ ១៤
មាត្រា ៤៤.- ការគិតទុកជាមុន---------------------------- ១៤
មាត្រា ៤៥.- ការកាប់គាស់ទម្លុះទម្លាយ----------------------- ១៤
មាត្រា ៤៦.- ការផ្លោះរបងចូល --------------------------- ១៤
មាត្រា ៤៧.- អាវុធ និងវត្ថុដែលត្រូវបានចាត់ទុកដូចអាវុធ -------- ១៤
មាត្រា ៤៨.- ការពួនស្ទាក់ ------------------------------ ១៥
គន្ថីទី ២ ទោស ------------------------------------ ១៦
មាតិកាទី ១ ប្រភេទនៃទោស ----------------------------- ១៦

ជំពូកទី ១ មូលទោស ---------------------------------- ១៦

មាត្រា ៤៩.– មូលទោស----------------------------------- ១៦

មាត្រា ៥០.– អប្បបរមា និងអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ ------ ១៦

មាត្រា ៥១.– ការទម្ងន់ទោស និងការសម្រាលទោស------------ ១៦

មាត្រា ៥២.– និយមន័យនៃបទឧក្រិដ្ឋ ------------------------ ១៦

មាត្រា ៥៣.– និយមន័យនៃបទមជ្ឈិម ------------------------១៧

មាត្រា ៥៤.– និយមន័យនៃបទលហុ --------------------------១៧

មាត្រា ៥៥.– ការគណនាអំពីថិរវេលានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ -------១៧

មាត្រា ៥៦.– លក្ខខណ្ឌដោយឡែកនៃការបញ្ចប់នៃទោស ----------១៧

មាត្រា ៥៧.– ការគិតបញ្ចូលថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន----១៧

មាត្រា ៥៨.– ផលនៃទោសពិន័យ --------------------------- ១៨

ជំពូកទី ២ ទោសបន្ថែម ------------------------------- ១៨

មាត្រា ៥៩.– ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម ------------------------- ១៨

មាត្រា ៦០.– លក្ខខណ្ឌនៃការប្រកាសទោសបន្ថែម ------------- ១៩

មាត្រា ៦១.– សិទ្ធិជាពលរដ្ឋដែលអាចដកបាន----------------- ១៩

មាត្រា ៦២.– ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ------------២០

មាត្រា ៦៣.– ការហាមឃាត់ចំពោះការបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទ - ២០

មាត្រា ៦៤.– ការព្យួរលិខិតបើកបរ-------------------------២០

មាត្រា ៦៥.– ការហាមឃាត់ចំពោះការស្នាក់នៅកន្លែងមួយចំនួននៅកម្ពុជា
---------------------------------------២០

មាត្រា ៦៦.– ការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា-----------------------២១

មាត្រា ៦៧.– ការហាមឃាត់ចំពោះការចូល និងស្នាក់នៅលើទឹកដីនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះទណ្ឌិតដែលជាជនបរទេស
---------------------------------------២១

មាត្រា ៦៨.- ការរឹបអូស --------------------------------- ២១
មាត្រា ៦៩.- ការចាត់ចែងទ្រព្យដែលរឹបអូស ------------------- ២២
មាត្រា ៧០.- ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវគ្រប់ប្រភេទ ------------ ២២
មាត្រា ៧១.- ការបណ្ដេញចេញពីអាបណសាធារណៈ ----------- ២២
មាត្រា ៧២.- ការបិទគ្រឹះស្ថាន ---------------------------- ២៣
មាត្រា ៧៣.- ហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ------ ២៣
មាត្រា ៧៤.- ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច ------------------ ២៣
មាត្រា ៧៥.- ការចេញផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មាន សរសេរ ------------------------------------ ២៤
មាត្រា ៧៦.- ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសតាមមធ្យោបាយ ទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ -------------------- ២៤
មាត្រា ៧៧.- ថិរវេលានៃការអនុវត្តទោសបន្ថែម --------------- ២៤
ជំពូកទី ៣ ទោសជំនួស ---------------------------------- ២៤
ផ្នែកទោល ការងារសហគមន៍ ------------------------------ ២៤
មាត្រា ៧៨.- និយមន័យនៃការងារសហគមន៍ --------------- ២៤
មាត្រា ៧៩.- អ្នកមិនទទួលប្រយោជន៍នៃការងារសហគមន៍ ------ ២៥
មាត្រា ៨០.- របបគតិយុត្តនៃការងារសហគមន៍--------------- ២៥
មាត្រា ៨១.- គោលការណ៍ជួសជុលការខូចខាតដល់អ្នកដទៃ ----- ២៥
មាត្រា ៨២.- របបគតិយុត្តនៃការស្ដីបន្ទោស ---------------- ២៥
មាតិកាទី ២ ស្ថានទម្ងន់ទោស និងស្ថានសម្រាលទោស -------------- ២៦
ជំពូកទី ១ ការមិនរាងចាល --------------------------------- ២៦
មាត្រា ៨៣.- អានុភាពនៃការមិនរាងចាល ------------------- ២៦
មាត្រា ៨៤.- លក្ខខណ្ឌនៃការមិនរាងចាល ------------------- ២៦

មាត្រា ៨៦.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទមជ្ឈិមបន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោស
បទឧក្រិដ្ឋ -------------------------------------២៧
មាត្រា ៨៧.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទឧក្រិដ្ឋបន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោស
បទមជ្ឈិម-------------------------------------២៧
មាត្រា ៨៨.- ការមិនរាងចាលក្នុងបទមជ្ឈិមបន្ទាប់ពីការផ្តន្ទាទោស
បទមជ្ឈិម------------------------------------- ២៨
មាត្រា ៨៩.- បទល្មើសប្រដូច ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានការមិនរាងចាល -- ២៨
មាត្រា ៩០.- ការមិនរាងចាល និងកិច្ចនៃការចោទប្រកាន់--------- ២៨
មាត្រា ៩១.- ការមិនរាងចាល និងសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ---------- ២៨
មាត្រា ៩២.- បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក ------------------------ ២៩
ជំពូកទី ២ ស្ថានសម្រាលទោស --------------------------- ២៩
មាត្រា ៩៣.- និយមន័យនៃស្ថានសម្រាលទោស---------------- ២៩
មាត្រា ៩៤.- អានុភាពនៃស្ថានសម្រាលទោស ----------------- ២៩
មាត្រា ៩៥.- ទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត និងស្ថានសម្រាល --៣០
មាតិកាទី ៣ របបនៃការប្រកាសទោស-------------------------៣០
ជំពូកទី ១ របបទូទៅ-------------------------------------៣០
មាត្រា ៩៦.- គោលការណ៍ឯកត្តកម្មនៃទោស-------------------៣០
មាត្រា ៩៧.- ការប្រកាសមូលទោស ------------------------៣០
មាត្រា ៩៨.- ការប្រកាសទោសជំនួស -----------------------៣០
មាត្រា ៩៩.- ការប្រកាសទោសបន្ថែមលើមូលទោស ------------៣១
មាត្រា ១០០.- ការជំនួសមូលទោសដោយទោសបន្ថែម -----------៣១
មាត្រា ១០១.- វិធានដោយឡែកសម្រាប់ការប្រកាសទោសការងារ
សហគមន៍ ----------------------------------៣១
មាត្រា ១០២.- ចិរវេលា និងអំឡុងពេលនៃការងារសហគមន៍------៣១
មាត្រា ១០៣.- បែបបទនៃការអនុវត្តទោសការងារសហគមន៍------ ៣២

ជំពូកទី ២ ការព្យួរទោសធម្មតា -------------------------- ៣២

ផ្នែកទី ១ បទប្បញ្ញត្តិរួម ---------------------------------- ៣២

មាត្រា ១០៤.- ការប្រកាសការព្យួរទោស------------------ ៣២

មាត្រា ១០៥.- របបនៃការព្យួរទោស--------------------- ៣២

ផ្នែកទី ២ ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម --------- ៣២

មាត្រា ១០៦.- លក្ខខណ្ឌទាក់ទងនឹងការផ្តន្ទាទោសពីមុន ------- ៣២

មាត្រា ១០៧.- ទោសអាចនាំឱ្យមានការព្យួរទោស ----------- ៣៣

មាត្រា ១០៨.- ការព្យួរទោសមួយផ្នែក-------------------- ៣៣

មាត្រា ១០៩.- ការដកហូតការព្យួរទោស------------------ ៣៣

មាត្រា ១១០.- ការមិនដកហូត ------------------------- ៣៣

មាត្រា ១១១.- ការទុកជាអសារបង់នូវការផ្តន្ទាទោស --------- ៣៣

ផ្នែកទី ៣ ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទលហុ-------------------៣៤

មាត្រា ១១២.- លក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងការផ្តន្ទាទោសពីមុន------៣៤

មាត្រា ១១៣.- ទោសអាចនាំឱ្យមានការព្យួរទោស ------------៣៤

មាត្រា ១១៤.- ការដកហូតនៃការព្យួរទោស-----------------៣៤

មាត្រា ១១៥.- ការមិនដកហូត --------------------------៣៤

មាត្រា ១១៦.- ការចាត់ទុកជាអសារបង់នូវការផ្តន្ទាទោស--------៣៥

ជំពូកទី ៣ ការព្យួរទោសសាកល្បង--------------------------៣៥

មាត្រា ១១៧.- និយមន័យ និងលក្ខខណ្ឌនៃការព្យួរទោសសាកល្បង--៣៥

មាត្រា ១១៨.- រយៈពេលនៃការសាកល្បង -------------------៣៥

មាត្រា ១១៩.- វិធានការត្រួតពិនិត្យ -------------------------៣៥

មាត្រា ១២០.- កាតព្វកិច្ចដោយឡែកដែលអាចដាក់ទៅលើទណ្ឌិត ---៣៦

មាត្រា ១២១.- ការកែប្រែកាតព្វកិច្ចដោយឡែកដោយយុត្តាធិការ --- ៣៧

មាត្រា ១២២.- ការដកហូតការព្យួរទោសសាកល្បង ----------- ៣៧

មាត្រា ១២៣.- ការផ្តន្ទាទោសដែលត្រូវចាត់ទុកជាអសារបង់ -------៣៨

ជំពូកទី ៤ ការផ្អាកនៃការប្រកាសទោស ---------------------- ៣៨
មាត្រា ១២៤.~ លក្ខខណ្ឌនៃការផ្អាកនៃការប្រកាសទោស ---------- ៣៨
មាត្រា ១២៥.~ សេចក្តីសម្រេចនៃការផ្អាក -------------------- ៣៨
មាត្រា ១២៦.~ សវនាការពិនិត្យរឿងដែលបង្អង់ ---------------- ៣៨
ជំពូកទី ៥ ពាក់កណ្តាលសេរីភាព ---------------------------- ៣៩
មាត្រា ១២៧.~ លក្ខខណ្ឌនៃរបបពាក់កណ្តាលសេរីភាព ----------- ៣៩
មាត្រា ១២៨.~ បែបបទនៃរបបពាក់កណ្តាលសេរីភាព ------------ ៣៩
មាត្រា ១២៩.~ ការគិតបញ្ចូលរយៈពេលនៃរបបពាក់កណ្តាលសេរីភាព ពីទោស ----------------------------------- ៣៩
មាត្រា ១៣០.~ ការរៀបចំ និងការលុបចោលនៃរបបពាក់កណ្តាល សេរីភាព ----------------------------------- ៣៩
មាត្រា ១៣១.~ ការចាប់ខ្លួន និងការឃុំខ្លួនទណ្ឌិត -------------- ៣៩
ជំពូកទី ៦ ការបែងចែកទោសជាប្រភាគ ---------------------- ៤០
មាត្រា ១៣២.~ លក្ខខណ្ឌនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ --------- ៤០
មាត្រា ១៣៣.~ បែបបទនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ ---------- ៤០
មាត្រា ១៣៤.~ ការកែប្រែរបបនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ------ ៤០
មាត្រា ១៣៥.~ លក្ខខណ្ឌនៃការបែងចែកទោសជាប្រភាគ---------- ៤០
មាតិកាទី ៤ វិធានអនុវត្តនៅក្នុងករណីបទល្មើសត្រួតគ្នា ------------ ៤១
ជំពូកទី ១ វិធានទូទៅ ---------------------------------- ៤១
មាត្រា ១៣៦.~ បទល្មើសត្រួតគ្នា -------------------------- ៤១
មាត្រា ១៣៧.~ ការចោទប្រកាន់តែមួយ -------------------- ៤១
មាត្រា ១៣៨.~ ការចោទប្រកាន់ដាច់ពីគ្នា -------------------- ៤១
ជំពូកទី ២ វិធានដោយឡែក-------------------------------- ៤២
មាត្រា ១៣៩.~ ឧប្បត្តិកនៃការលើកលែងទោស និងការបន្ធូរបន្ថយទោស លើការស្រូបទោស -------------------------- ៤២

មាត្រា ១៤០.~ ការបូកបញ្ចូលគ្នានៃទោសពិន័យ --------------- ៤២

មាត្រា ១៤១.~ ការមិនស្រូបចូលនៃទោសដែលត្រូវបានប្រកាសចំពោះ
ករណីរត់ចេញពីពន្ធនាគារ--------------------- ៤២

មាតិកាទី ៥ មូលហេតុទូទៅដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តទោស--៤៣

ជំពូកទី ១ អាជ្ញាយុកាលនៃទោស -----------------------------៤៣

មាត្រា ១៤២.~ អានុភាពនៃអាជ្ញាយុកាល --------------------៤៣

មាត្រា ១៤៣.~ ភាពមិនអាចផុតរលត់អាជ្ញាយុកាលនៃទោសចំពោះ
បទឧក្រិដ្ឋមួយចំនួន--------------------------៤៣

មាត្រា ១៤៤.~ កំឡុងពេលនៃអាជ្ញាយុកាលបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម បទលហុ
---៤៣

មាត្រា ១៤៥.~ ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃថិរវេលា -------------------៤៣

មាត្រា ១៤៦.~ អាជ្ញាយុកាលនៃកាតព្វកិច្ចរដ្ឋប្បវេណីដែលកើតចេញពី
សេចក្តីសម្រេចព្រហ្មទណ្ឌ -------------------- ៤៤

ជំពូកទី ២ ការអនុគ្រោះទោស ----------------------------- ៤៤

មាត្រា ១៤៧.~ និយមន័យ និងអានុភាពនៃការអនុគ្រោះទោស ----- ៤៤

មាត្រា ១៤៨.~ ការជួសជុលការខូចខាតដល់ជនរងគ្រោះក្នុងករណីនៃការ
អនុគ្រោះទោស------------------------------ ៤៤

ជំពូកទី ៣ ការលើកលែងទោសជាទូទៅ ---------------------- ៤៤

មាត្រា ១៤៩.~ និយមន័យ និងអានុភាពនៃការលើកលែងទោស----- ៤៤

មាត្រា ១៥០.~ ការលើកលែងទោស និងការដកការព្យួរទោស------ ៤៥

មាត្រា ១៥១.~ ការជួសជុលការខូចខាតដល់ជនរងគ្រោះក្នុងករណីនៃការ
លើកលែងទោស----------------------------- ៤៥

ជំពូកទី ៤ ការរៀបចំទោស និងការលុបបំបាត់នូវទោសបន្ថែមខ្លះៗ --- ៤៥

មាត្រា ១៥២.~ លក្ខខណ្ឌនៃការកែប្រែទោសបន្ថែមខ្លះៗ ----------- ៤៥

មាត្រា ១៥៣.~ ការធ្វើឱ្យមានឡើងវិញនូវសិទ្ធិពលរដ្ឋទាំងអស់ ឬខ្លះៗ- ៤៦

មាត្រា ១៥៤.~ ការរៀបចំកែប្រែ ឬការលុបចោលនូវការហាមឃាត់-- ៤៦
មាត្រា ១៥៥.~ ការប្រគល់ឱ្យវិញនូវលិខិតបើកបរ --------------- ៤៦
មាត្រា ១៥៦.~ ការកែប្រែវិធានការនៃការហាមឃាត់ការស្នាក់នៅ---- ៤៦
មាត្រា ១៥៧.~ ការកែប្រែការហាមឃាត់ចំពោះការចាកចេញពីដែនដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ---------------------- ៤៧
មាត្រា ១៥៨.~ ការកែប្រែការហាមឃាត់ការចូលមកក្នុងដែនដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ---------------------- ៤៧
មាត្រា ១៥៩.~ ការកែប្រែការបណ្តេញចេញ ការបិទ ការហាមឃាត់ការធ្វើ អាជីវកម្ម ---------------------------------- ៤៧
មាតិកាទី ៦ ទោសដែលអាចអនុវត្តចំពោះអនីតិជន ---------------- ៤៨
ជំពូកទី ១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ -------------------------------- ៤៨
មាត្រា ១៦០.~ មូលទោសអនុវត្តចំពោះអនីតិជនអាយុលើសពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ ------------------------------ ៤៨
មាត្រា ១៦១.~ ទោសបន្ថែម ------------------------------- ៤៨
មាត្រា ១៦២.~ ទោសការងារសហគមន៍ --------------------- ៤៩
មាត្រា ១៦៣.~ ការមិនអនុវត្ត ការមិនរាងចាលចំពោះអនីតិជន----- ៤៩
មាត្រា ១៦៤.~ ការទទួលប្រយោជន៍នៃស្ថានសម្រាល------------- ៤៩
មាត្រា ១៦៥.~ កាតព្វកិច្ចដោយឡែកក្នុងករណីនៃការព្យួរទោសសាកល្បង --- ៥០
ជំពូកទី ២ បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក -------------------------- ៥០
មាត្រា ១៦៦.~ លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនអនីតិជនក្នុងពន្ធនាគារ ------- ៥០
មាត្រា ១៦៧.~ ទោសដែលត្រូវរងដោយនីតិបុគ្គល--------------- ៥១
មាត្រា ១៦៨.~ ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល -------------- ៥១
មាត្រា ១៦៩.~ លក្ខខណ្ឌនៃការសម្រេចអំពីទោសបន្ថែម ----------- ៥២
មាត្រា ១៧០.~ ការរំលាយ និងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល -------- ៥២

មាត្រា ១៧១.- ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ -- ៥២
មាត្រា ១៧២.- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព -----------៥៣
មាត្រា ១៧៣.- ការបណ្តេញចេញពីអាបណសាធារណៈ -----------៥៣
មាត្រា ១៧៤.- ការហាមចំពោះការធ្វើអំពាវនាវសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ --------------------------------៥៣
មាត្រា ១៧៥.- ការហាមចំពោះការចេញមូលប្បទានប័ត្រ---------- ៥៤
មាត្រា ១៧៦.- ការបិទគ្រឹះស្ថាន---------------------------- ៥៤
មាត្រា ១៧៧.- ការហាមចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថាន ------- ៥៤
មាត្រា ១៧៨.- ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុដែលរឹបអូស------------------------------------ ៥៤
មាត្រា ១៧៩.- ការរឹបអូស និងសិទ្ធិតតិយជន----------------- ៥៥
មាត្រា ១៨០.- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច ------------------ ៥៥
មាត្រា ១៨១.- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍-------------------------------- ៥៥
មាត្រា ១៨២.- ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល -- ៥៦
ភាគទី ២ បទល្មើសប្រឆាំងនឹងបុគ្គល------------------------------៥៧
គន្ថីទី ១ បទប្រល័យពូជសាសន៍ បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ---៥៧
មាតិកាទី ១ បទប្រល័យពូជសាសន៍---------------------------៥៧
ជំពូកតែមួយ បទប្រល័យពូជសាសន៍ -----------------------------៥៧
មាត្រា ១៨៣.- បទប្រល័យពូជសាសន៍ ----------------------៥៧
មាត្រា ១៨៤.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត ------------------------៥៧
មាត្រា ១៨៥.- អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទប្រល័យពូជសាសន៍---------៥៧

មាត្រា ១៨៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៥៨
មាត្រា ១៨៧.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------- ៥៩
មាតិកាទី ២ បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ---------------------- ៦០
ជំពូកទោល បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ---------------------- ៦០
មាត្រា ១៨៨.- បទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ------------------ ៦០
មាត្រា ១៨៩.- ទោសដែលត្រូវទទួល ---------------------- ៦១
មាត្រា ១៩០.- អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ---- ៦១
មាត្រា ១៩១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៦១
មាត្រា ១៩២.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------- ៦២
មាតិកាទី ៣ បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ------------------------------ ៦៣
ជំពូកទោល បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ------------------------------ ៦៣
មាត្រា ១៩៣.- បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម -------------------------- ៦៣
មាត្រា ១៩៤.- បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាមផ្សេងទៀត ------------------ ៦៤
មាត្រា ១៩៥.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត ---------------------- ៦៥
មាត្រា ១៩៦.- អំពើត្រៀមរៀបចំក្នុងបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ----------- ៦៥
មាត្រា ១៩៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៦៥
មាត្រា ១៩៨.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------- ៦៦
គន្ថីទី ២ ការប៉ះពាល់ជីវិតមនុស្ស ---------------------------- ៦៨
មាតិកាទី ១ ការប៉ះពាល់ជីវិតមនុស្ស -------------------------- ៦៨
ជំពូកទី ១ ការប៉ះពាល់ដោយចេតនាដល់ជីវិតមនុស្ស -------------- ៦៨
មាត្រា ១៩៩.- ឃាតកម្ម ---------------------------------- ៦៨
មាត្រា ២០០.- ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន ---------------------- ៦៨
មាត្រា ២០១.- ឃាតកម្មដែលប្រព្រឹត្តដោយការប្រើថ្នាំពុល -------- ៦៨
មាត្រា ២០២.- ឃាតកម្មដែលមានស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងនឹងជនរងគ្រោះ - ៦៩
មាត្រា ២០៣.- ឃាតកម្មដែលមានស្ថានទម្ងន់អាស្រ័យទៅនឹងគោលដៅ ៦៩

មាត្រា ២០៤.- ឃាតកម្មប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីរាជការ ------------- ៦៩
មាត្រា ២០៥.- ឃាតកម្មដោយមានទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ
ឬអំពើរំលោភ សេពសន្ថវៈ -------------------- ៧០
មាត្រា ២០៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៧០
ជំពូកទី ២ ការប៉ះពាល់ដោយអចេតនាដល់ជីវិត------------------ ៧១
មាត្រា ២០៧.- បទមនុស្សឃាតដោយអចេតនា---------------- ៧១
មាត្រា ២០៨.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៧១
មាត្រា ២០៩.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------- ៧២
មាតិកាទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃបុគ្គល ------------------ ៧៣
ជំពូកទី ១ ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ --------------------- ៧៣
មាត្រា ២១០.- ទារុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅ --------------- ៧៣
មាត្រា ២១១.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ----------- ៧៣
មាត្រា ២១២.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងគោលដៅ------------- ៧៤
មាត្រា ២១៣.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងចារី ----------------- ៧៤
មាត្រា ២១៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមានការកាត់ផ្តាច់អវយវៈ
និងពិការភាព ------------------------------ ៧៤
មាត្រា ២១៥.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ
-- ៧៤
មាត្រា ២១៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------- ៧៥
ជំពូកទី ២ អំពើហិង្សា------------------------------------ ៧៦
មាត្រា ២១៧.- អំពើហិង្សាដោយចេតនា-------------------- ៧៦
មាត្រា ២១៨.- ស្ថានទម្ងន់ -------------------------------- ៧៦
មាត្រា ២១៩.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ------------ ៧៦
មាត្រា ២២០.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងគោលដៅ ------------- ៧៧
មាត្រា ២២១.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងចារី ----------------- ៧៧

មាត្រា ២២២.- អំពើហិង្សាប្រព្រឹត្តដោយសហព័ទ្ធ ឬអនីតិសង្វាសជន ៧៧
មាត្រា ២២៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមានការកាត់ផ្តាច់អវៈយវៈ
និងពិការភាព ---------------------------------- ៧៨
មាត្រា ២២៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ
-- ៧៨
មាត្រា ២២៥.- ការប្រដូចការប្រើសារជាតិពុលទៅនឹងអំពើហិង្សាដោយ
ចេតនា-------------------------------------- ៧៨
មាត្រា ២២៦.- ការប្រដូចការផ្តល់អាហារដែលមានសារជាតិពុលទៅនឹង
អំពើហិង្សាដោយចេតនា ---------------------- ៧៨
មាត្រា ២២៧.- ការប្រដូចការបញ្ចូលសារធាតុជាតិពុលក្នុងទឹកសម្រាប់
បរិភោគទៅនឹងអំពើហិង្សាដោយចេតនា------------ ៧៨
មាត្រា ២២៨.- អំពើហិង្សាស្រាល -------------------------- ៧៨
មាត្រា ២២៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៧៩
មាត្រា ២៣០.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល-------- ៧៩
ជំពូកទី ៣ ការគំរាមកំហែង ---------------------------------- ៨១
មាត្រា ២៣១.- អំពើគំរាមកំហែង---------------------------- ៨១
មាត្រា ២៣២.- ការគំរាមកំហែងដោយការបញ្ជាឱ្យបំពេញលក្ខខណ្ឌអ្វីមួយ
-- ៨១
មាត្រា ២៣៣.- ការគំរាមកំហែងថានឹងសម្លាប់ ----------------- ៨២
មាត្រា ២៣៤.- ការគំរាមថានឹងសម្លាប់ ដោយមានបញ្ជាឱ្យបំពេញ
លក្ខខណ្ឌអ្វីមួយ ----------------------------- ៨២
មាត្រា ២៣៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៨២
ជំពូកទី ៤ ការបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា -------------------៨៣
មាត្រា ២៣៦.- អំពើបង្កឱ្យមានរបួសដោយអចេតនា -------------៨៣
មាត្រា ២៣៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៨៤

មាត្រា ២៣៨.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល-------- ៨៤
មាតិកាទី ៣ ការឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ------------------------- ៨៥
ជំពូកទី ១ ការរំលោភសេពសន្ថវៈ----------------------------- ៨៥
មាត្រា ២៣៩.- ធាតុផ្សំបទរំលោភសេពសន្ថវៈ ------------------ ៨៥
មាត្រា ២៤០.- ស្ថានទម្ងន់ដោយផ្អែកលើមធ្យោបាយដែលប្រើប្រាស់
ឬទាក់ទងនឹង ជនល្មើស--------------------- ៨៦
មាត្រា ២៤១.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ------------ ៨៦
មាត្រា ២៤២.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ
ឬពិការភាព --------------------------------- ៨៧
មាត្រា ២៤៣.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើ
ឃោរឃៅ----------------------------------- ៨៧
មាត្រា ២៤៤.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ --- ៨៧
មាត្រា ២៤៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------- ៨៧
ជំពូកទី ២ ការឈ្លានពានផ្លូវភេទដទៃទៀត --------------------- ៨៨
មាត្រា ២៤៦.- អំពើអាស -------------------------------- ៨៨
មាត្រា ២៤៧.- ស្ថានទម្ងន់ដោយផ្អែកលើមធ្យោបាយដែលប្រើប្រាស់
ឬទាក់ទងនឹងជនល្មើស ------------------------ ៨៨
មាត្រា ២៤៨.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ------------ ៨៩
មាត្រា ២៤៩.- ការបង្ហាញកេរភេទ -------------------------- ៨៩
មាត្រា ២៥០.- អំពើរុកកួនខាងផ្លូវភេទ ----------------------- ៨៩
មាត្រា ២៥១.- ការប៉ុនប៉ង--------------------------------- ៩០
មាត្រា ២៥២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៩០
មាតិកាទី ៤ ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាព -------------------------- ៩១
ជំពូកទី ១ ការចាប់ ការឃុំឃាំង និងការបង្ខាំងខុសច្បាប់ ------------ ៩១
មាត្រា ២៥៣.- អំពើចាប់ ឃុំឃាំង ឬបង្ខាំងខុសច្បាប់ ----------- ៩១

មាត្រា ២៥៤.- ស្ថានទម្ងន់ទោស-------------------------- ៩១
មាត្រា ២៥៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------- ៩២
ជំពូកទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពដទៃទៀត ------------------- ៩៣
មាត្រា ២៥៦.- អំពើដណ្ដើមកាន់កាប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន -------- ៩៣
មាត្រា ២៥៧.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ
ឬពិការភាព -------------------------------- ៩៣
មាត្រា ២៥៨.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម
ឬអំពើឃោរឃៅ ----------------------------- ៩៣
មាត្រា ២៥៩.- ស្ថានទម្ងន់បណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ
ឬពិការភាព -------------------------------- ៩៣
មាត្រា ២៦០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៩៣
មាតិកាទី ៥ ការប៉ះពាល់ដល់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ ------------------------ ៩៥
ជំពូកទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់ការគោរព ដែលត្រូវឱ្យមានចំពោះអ្នកដែលស្លាប់
-- ៩៥
មាត្រា ២៦១.- អំពើប៉ះពាល់ដល់បូរណភាពនៃសាកសព ---------- ៩៥
មាត្រា ២៦២.- អំពើប្រមាថទីបញ្ចុះសព --------------------- ៩៥
មាត្រា ២៦៣.- ការប៉ុនប៉ង -------------------------------- ៩៥
មាត្រា ២៦៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៩៥
ជំពូកទី ២ ការរើសអើង ------------------------------------ ៩៦
មាត្រា ២៦៥.- អំពើបដិសេធក្នុងការផ្ដល់ទ្រព្យ ឬសេវា ---------- ៩៦
មាត្រា ២៦៦.- អំពើផ្ដល់ទ្រព្យ ឬសេវាដោយមានលក្ខខណ្ឌ ------- ៩៦
មាត្រា ២៦៧.- អំពើបដិសេធនូវការជួលបុគ្គលឱ្យធ្វើការ ---------- ៩៧
មាត្រា ២៦៨.- អំពើបដិសេធនូវការជួលបុគ្គលឱ្យធ្វើការ ---------- ៩៧
មាត្រា ២៦៩.- ទោសដែលអនុវត្តចំពោះការបណ្ដេញចេញ
ឬដកហូតដោយផ្អែកលើ មូលហេតុនៃការរើសអើង --- ៩៨

មាត្រា ២៧០.~ ការរើសអើង ការបដិសេធផ្តល់សិទ្ធិដោយអ្នករាជការ ៩៨
មាត្រា ២៧១.~ ការរើសអើងដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ----------- ៩៨
មាត្រា ២៧២.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ៩៩
មាត្រា ២៧៣.~ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល ------- ៩៩
ជំពូកទី ៣ លក្ខខណ្ឌការងារផ្ទុយនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស---------១០០
មាត្រា ២៧៤.~ អំពើដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការងារផ្ទុយនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស---------------------------១០០
មាត្រា ២៧៥.~ ការប៉ុនប៉ង ------------------------------១០០
មាត្រា ២៧៦.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១០១
មាត្រា ២៧៧.~ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល ------១០១
ជំពូកទី ៤ អំពើពុករលួយនៃនិយោជិត----------------------- ១០៣
មាត្រា ២៧៨.~ អំពើស៊ីសំណូកនៃនិយោជិត ---------------- ១០៣
មាត្រា ២៧៩.~ អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះនិយោជិត---------------- ១០៣
មាត្រា ២៨០.~ អំពើស៊ីសំណូករបស់អភិបាល ជាអាទិ៍---------- ១០៣
មាត្រា ២៨១.~ ការប៉ុនប៉ង--------------------------------១០៤
មាត្រា ២៨២.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១០៤
មាត្រា ២៨៣.~ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល-------១០៤
ជំពូកទី ៥ សញ្ញារកម្ម ------------------------------------១០៦
មាត្រា ២៨៤.~ សញ្ញារកម្ម--------------------------------១០៦
មាត្រា ២៨៥.~ អន្តរការររវាងបុរស ឬស្ត្រីពេស្យា និងសញ្ញារិក ឬសញ្ញារិកា ------------------------------១០៦
មាត្រា ២៨៦.~ ការបញ្ជាក់អំពីធនធានដោយសន្មត ------------ ១០៦
មាត្រា ២៨៧.~ អំពើរារាំងដល់ការបង្ការអំពើពេស្យាចារ ---------១០៧
មាត្រា ២៨៨.~ ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងសញ្ញារិក -------------១០៧
មាត្រា ២៨៩.~ ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ -----------១០៧

មាត្រា ២៩០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម
ឬអំពើឃោរឃៅ ------------------------------១០៧
មាត្រា ២៩១.- អំពើដឹកនាំគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ -- ១០៨
មាត្រា ២៩២.- អំពើយល់ព្រមឱ្យធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន
មួយ ---------------------------------------១០៨
មាត្រា ២៩៣.- អំពើដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ - ១០៨
មាត្រា ២៩៤.- ការប៉ុនប៉ង --------------------------------- ១០៩
មាត្រា ២៩៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១០៩
មាត្រា ២៩៦.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------១១០
ជំពូកទី ៦ ការប៉ះពាល់ផ្សេងទៀតដល់សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ ----------------១១២
មាត្រា ២៩៧.- ការស្រេវឹងជាក់ស្ដែង ------------------------១១២
មាត្រា ២៩៨.- អំពើហៅអ្នកដទៃនៅទីសាធារណៈ --------------១១២
មាតិកាទី ៦ ការប៉ះពាល់ដល់បុគ្គលភាព -------------------------១១២
ជំពូកទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពឯកជន ----------------------១១២
មាត្រា ២៩៩.- អំពើរំលោភលំនៅឋាន ----------------------១១២
មាត្រា ៣០០.- ស្ថានទម្ងន់ទោសទាក់ទងទៅនឹងចារី -------------១១២
មាត្រា ៣០១.- អំពើស្ដាប់ ឬថតពាក្យសំដីឯកជន ------------- ១១៣
មាត្រា ៣០២.- ការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិខាងរូបភាពនៃបុគ្គល ------- ១១៣
មាត្រា ៣០៣.- ការប៉ុនប៉ង ----------------------------- ១១៣
មាត្រា ៣០៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល -------- ១១៣
ជំពូកទី ២ ការបរិហារកេរ្ដិ៍ និងការជេរប្រមាថ ------------------១១៤
មាត្រា ៣០៥.- អំពើបរិហារកេរ្ដិ៍ជាសាធារណៈ ----------------១១៤
មាត្រា ៣០៦.- អំពើបរិហារកេរ្ដិ៍តាមសារព័ត៌មាន --------------១១៤
មាត្រា ៣០៧.- អំពើជេរប្រមាថជាសាធារណៈ ----------------១១៥
មាត្រា ៣០៨.- អំពើជេរប្រមាថតាមសារព័ត៌មាន --------------១១៥

មាត្រា ៣០៩.- នីតិវិធីបណ្តឹងចំពោះបទបរិហារកេរ្តិ៍ និងជេរប្រមាថ - ១១៥

មាត្រា ៣១០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១១៦

ជំពូកទី ៣ ការប្តឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍ ----------------------------- ១១៧

មាត្រា ៣១១.- អំពើប្តឹងបរិហារបង្កាច់កេរ្តិ៍ -------------------- ១១៧

មាត្រា ៣១២.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត និងលក្ខខណ្ឌនៃការចោទប្រកាន់ -- ១១៧

មាត្រា ៣១៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល --------- ១១៧

ជំពូកទី ៤ ការប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ ---------------- ១១៨

មាត្រា ៣១៤.- អំពើប៉ះពាល់ដល់អាថ៌កំបាំងខាងវិជ្ជាជីវៈ --------- ១១៨

មាត្រា ៣១៥.- បដិប្បញ្ញត្តិក្នុងករណីមានការលាតត្រដាងការប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់---------------------------------- ១១៨

មាត្រា ៣១៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១១៨

ជំពូកទី ៥ ការប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការឆ្លងឆ្លើយតាមលិខិត និងទូរគមនាគមន៍ ----------------------------- ១១៩

មាត្រា ៣១៧.- អំពើប៉ះពាល់ដល់ការឆ្លើយឆ្លងតាមលិខិត--------- ១១៩

មាត្រា ៣១៨.- អំពើប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការសន្ទនាតាមទូរស័ព្ទ ១១៩

មាត្រា ៣១៩.- ការប៉ុនប៉ង -------------------------------- ១១៩

មាត្រា ៣២០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល --------- ១១៩

គន្ថីទី ៣ ការប៉ះពាល់ដល់អនីតិជន និងគ្រួសារ --------------------- ១២០

មាតិកាទោល ការប៉ះពាល់ដល់អនីតិជន និងគ្រួសារ ----------------- ១២០

ជំពូកទី ១ អំពើបោះបង់អនីតិជន------------------------------ ១២០

មាត្រា ៣២១.- អំពើបោះបង់អនីតិជន ---------------------- ១២០

មាត្រា ៣២២.- ការប៉ុនប៉ង ------------------------------- ១២១

មាត្រា ៣២៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល --------- ១២១

ជំពូកទី ២ ការបោះបង់គ្រួសារ ------------------------------- ១២១

មាត្រា ៣២៤.៖ អំពើបោះបង់គ្រួសារ -----------------------១២១

មាត្រា ៣២៥.៖ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១២១

ជំពូកទី ៣ ការប៉ះពាល់ដល់ការថែរក្សាអនីតិជន ---------------- ១២២

មាត្រា ៣២៦.៖ អំពើមិនព្រមប្រគល់អនីតិជន ---------------- ១២២

មាត្រា ៣២៧.៖ អំពើដកយកកុមារ ---------------------- ១២២

មាត្រា ៣២៨.៖ ការប៉ុនប៉ង --------------------------- ១២២

មាត្រា ៣២៩.៖ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល -------- ១២៣

ជំពូកទី ៤ ការប៉ះពាល់ដល់បុត្តភាព------------------------ ១២៣

មាត្រា ៣៣០.៖ អំពើញុះញង់ឱ្យបោះបង់កុមារ --------------- ១២៣

មាត្រា ៣៣១.៖ អន្តរការសុំកូន ឬបោះបង់កូន--------------- ១២៣

មាត្រា ៣៣២.៖ អន្តរការរវាងអ្នកសុំកូន និងស្ត្រីពរពោះ -------- ១២៣

មាត្រា ៣៣៣.៖ អំពើជំនួស ក្លែង ឬលាក់បំបាំងអត្តភាពនៃទារក---១២៤

មាត្រា ៣៣៤.៖ ការប៉ុនប៉ង -----------------------------១២៤

មាត្រា ៣៣៥.៖ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១២៤

មាត្រា ៣៣៦.៖ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល-------១២៤

ជំពូកទី ៥ ការដាក់អនីតិជនឱ្យស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ ----------១២៦

ផ្នែកទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ចិត្តសាស្ត្រ និងការអប់រំ --------១២៦

មាត្រា ៣៣៧.៖ អំពើបង្អត់អាហារ ឬគ្មានការថែទាំអនីតិជនអាយុតិច ជាង ១៥ (ដប់ ប្រាំ) ឆ្នាំ-----------------១២៦

មាត្រា ៣៣៨.៖ ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ -------------------------------------១២៦

មាត្រា ៣៣៩.៖ អំពើដាក់អនីតិជនស្ថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌការងារដែល បណ្តាលឱ្យខូចសុខភាព --------------------១២៦

មាត្រា ៣៤០.៖ ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពនៃអនីតិជន -------------------------------------១២៦

មាត្រា ៣៤១.- អំពើអាសប្រព្រឹត្តទៅលើអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ-------------------------- ១២៧
មាត្រា ៣៤២.- ស្លានទម្ងន់ ---------------------------- ១២៧
មាត្រា ៣៤៣.- អំពើមិនបញ្ជូនអនីតិជនឱ្យចូលរៀន ---------- ១២៧
ផ្នែកទី ២ ការជម្រុញឱ្យអនីតិជនប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់ ឬអំពើគ្រោះថ្នាក់ ១២៨
មាត្រា ៣៤៤.- អំពើញុះញង់អនីតិជនប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន -----១២៨
មាត្រា ៣៤៥.- អំពើញុះញង់អនីតិជនឱ្យដឹកជញ្ជូន រក្សាទុក ឬផ្តល់គ្រឿងញៀន ------------------------១២៨
មាត្រា ៣៤៦.- អំពើញុះញង់អនិតិជនឱ្យបរិភោគជាប្រចាំ និងយ៉ាងច្រើននូវគ្រឿងស្រវឹង--------------------------១២៨
មាត្រា ៣៤៧.- អំពើញុះញង់អនីតិជនឱ្យដើរសុំទាន -----------១២៨
មាត្រា ៣៤៨.- អំពើញុះញង់អនីតិជនឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម --------------------------------------១២៨
មាត្រា ៣៤៩.- អំពើរៀបចំបង្ហាញភេទ ឬទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទដោយមានការចូលរួមរបស់អនីតិជន ---------------១២៩
ផ្នែកទី ៣ ការរំលោភអំណាចមេបា--------------------------១២៩
មាត្រា ៣៥០.- អំពើរំលោភអំណាចមេបា -----------------១២៩
ផ្នែកទី ៤ ការប៉ុនប៉ង និងទណ្ឌកម្ម -------------------------១២៩
មាត្រា ៣៥១.- ការប៉ុនប៉ង -----------------------------១២៩
មាត្រា ៣៥២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------១២៩
ជំពូកទី ៦ ការប៉ះពាល់ផ្សេងទៀតដល់គ្រួសារ------------------ ១៣០
មាត្រា ៣៥៣.- ទ្វេពន្ធភាព------------------------------- ១៣០
មាត្រា ៣៥៤.- ការប៉ះពាល់ខាងផ្លូវភេទដល់អនីតិជន ដោយបុព្វញាតិ ------------------------------------- ១៣០
មាត្រា ៣៥៥.- ការប៉ះពាល់ខាងផ្លូវភេទរវាងញាតិលោហិត ------ ១៣១

ភាគទី ៣ បទល្មើសប្រឆាំងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ---------------------- ១៣២
គន្ថីទី ១ ការយកទ្រព្យសម្បត្តិគេមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយទុច្ចរិត ---- ១៣២
មាតិកាទី ១ ការលួច និងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល --------------- ១៣២
ជំពូកទី ១ ការលួច -- ១៣២
មាត្រា ៣៥៦.- និយមន័យនៃអំពើលួច -------------------- ១៣២
មាត្រា ៣៥៧.- អំពើលួចថាមពល ----------------------- ១៣២
មាត្រា ៣៥៨.- អភ័យឯកសិទ្ធិគ្រួសារ --------------------- ១៣២
មាត្រា ៣៥៩.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត --------------------- ១៣២
មាត្រា ៣៦០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា១៣៣
មាត្រា ៣៦១.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព -------------------------------១៣៣
មាត្រា ៣៦២.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ----------------------------១៣៣
មាត្រា ៣៦៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមរណភាពរបស់ជនរងគ្រោះ --១៣៣
មាត្រា ៣៦៤.- ការប៉ុនប៉ង-------------------------------១៣៣
មាត្រា ៣៦៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល --------១៣៣
ជំពូកទី ២ ការកំហែងយក ------------------------------- ១៣៥
មាត្រា ៣៦៦.- អំពើកំហែងយក------------------------- ១៣៥
មាត្រា ៣៦៧.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត--------------------- ១៣៥
មាត្រា ៣៦៨.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ---------- ១៣៥
មាត្រា ៣៦៩.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់អាវុធ -------- ១៣៦
មាត្រា ៣៧០.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព ------------------------------ ១៣៦

មាត្រា ៣៧១.- ស្ថានទម្ងន់ដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ ------------------------------------- ១៣៦
មាត្រា ៣៧២.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាពរបស់ជនរងគ្រោះ ------------------------------------- ១៣៦
មាត្រា ៣៧៣.- ការប៉ុនប៉ង ----------------------------- ១៣៦
មាត្រា ៣៧៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល --------១៣៧
ជំពូកទី ៣ ការគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍ ------------------------ ១៣៨
មាត្រា ៣៧៥.- អំពើគំរាមកំហែងហែកកេរ្តិ៍ ------------------ ១៣៨
មាត្រា ៣៧៦.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត---------------------- ១៣៨
មាត្រា ៣៧៧.- ស្ថានទម្ងន់ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តជាក់ស្តែងនូវការគំរាមកំហែង------------------------------------ ១៣៨
មាត្រា ៣៧៨.- ការប៉ុនប៉ង ----------------------------- ១៣៩
មាត្រា ៣៧៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល -------- ១៣៩
មាតិកាទី ២ ការឆបោក និងអំពើប្រហាក់ប្រហែល -----------------១៤០
ជំពូកទី ១ ការឆបោក -------------------------------------១៤០
មាត្រា ៣៨០.- អំពើឆបោក ------------------------------១៤០
មាត្រា ៣៨១.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត -----------------------១៤០
មាត្រា ៣៨២.- ស្ថានទម្ងន់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ -------១៤១
មាត្រា ៣៨៣.- ស្ថានទម្ងន់ផ្សេងទៀត -----------------------១៤១
មាត្រា ៣៨៤.- ការប៉ុនប៉ង---------------------------------១៤១
មាត្រា ៣៨៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១៤២
ជំពូកទី ២ បទល្មើសប្រហាក់ប្រហែលនៃការឆបោក--------------- ១៤៣
ផ្នែកទី ១ ការទាញយកប្រយោជន៍ដោយរំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ --- ១៤៣
មាត្រា ៣៨៦.- អំពើទាញយកប្រយោជន៍ដោយរំលោភលើភាពទន់ខ្សោយ ----------------------------- ១៤៣

ផ្នែកទី ២ ការបន្លំ -- ១៤៣

មាត្រា ៣៨៧.- អំពើបន្លំ---------------------------------- ១៤៣

មាត្រា ៣៨៨.- ការប៉ុនប៉ង-------------------------------១៤៤

មាត្រា ៣៨៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------១៤៤

ផ្នែកទី ៣ ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពនៃការលក់ដេញថ្លៃ -------------១៤៥

មាត្រា ៣៩០.- អំពើដេញថ្លៃមិនត្រឹមត្រូវ --------------------១៤៥

មាត្រា ៣៩១.- អំពើជាឧបសគ្គដល់សេរីភាពនៃការលក់ដេញថ្លៃ --១៤៥

មាត្រា ៣៩២.- ការប៉ុនប៉ង-------------------------------១៤៥

មាត្រា ៣៩៣.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------១៤៥

មាតិកាទី ៣ ការរំលោភលើទំនុកចិត្ត និងអំពើប្រហាក់ប្រហែល --------១៤៦

ជំពូកទី ១ ការរំលោភលើទំនុកចិត្ត ----------------------------១៤៦

មាត្រា ៣៩៤.- អំពើរំលោភលើទំនុកចិត្ត ----------------------១៤៦

មាត្រា ៣៩៥.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត ------------------------១៤៦

មាត្រា ៣៩៦.- ការរំលោភទំនុកចិត្តពិសេស ដោយអភិបាល ឬបុគ្គល ផ្សេងទៀត ----------------------------------១៤៦

មាត្រា ៣៩៧.- ស្ថានទម្ងន់ទាក់ទងទៅនឹងជនល្មើស-------------១៤៧

មាត្រា ៣៩៨.- ការប៉ុនប៉ង----------------------------------១៤៨

មាត្រា ៣៩៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៤៨

ជំពូកទី ២ ការបង្វែរវត្ថុ រឹបអូស ឬដែលដាក់ធានា ---------------១៤៩

មាត្រា ៤០០.- អំពើបង្វែរវត្ថុ រឹបអូស ឬដែលដាក់ធានា --------១៤៩

មាត្រា ៤០១.- ការប៉ុនប៉ង----------------------------------១៤៩

មាតិកាទី ៤ បទល្មើសបំពេញបន្ថែម -----------------------------១៤៩

ជំពូកទី ១ ការទទួលផលចោរកម្ម -----------------------------១៤៩

មាត្រា ៤០២.- អំពើទទួលផលចោរកម្ម --------------------១៤៩

មាត្រា ៤០៣.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត-----------------------១៤៩

មាត្រា ៤០៤.- ស្ថានទម្ងន់ --------------------------------១៥០
មាត្រា ៤០៥.- អតិបរមានៃទោសពិន័យ ---------------------១៥០
មាត្រា ៤០៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៥០
ជំពូកទី ២ ការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ------------------------------១៥២
មាត្រា ៤០៧.- និយមន័យនៃការសំអាតប្រាក់កខ្វក់ ------------១៥២
មាត្រា ៤០៨.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត ----------------------១៥២
មាត្រា ៤០៩.- ស្ថានទម្ងន់ --------------------------------១៥២
មាត្រា ៤១០.- ការប៉ុនប៉ង -------------------------------- ១៥៣
មាត្រា ៤១១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល --------- ១៥៣
មាត្រា ៤១២.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល ------ ១៥៣
គន្ថីទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ---------------------------១៥៥
មាតិកាទី ១ ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យខូចទ្រង់ទ្រាយ និងការធ្វើឱ្យខូចខាត--១៥៥
ជំពូកទី ១ ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការធ្វើឱ្យខូចទ្រង់ទ្រាយ និងការធ្វើឱ្យខូចខាត--១៥៥
មាត្រា ៤១៣.- អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា ----------------១៥៥
មាត្រា ៤១៤.- ស្ថានទម្ងន់ --------------------------------១៥៥
មាត្រា ៤១៥.- ស្ថានទម្ងន់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជនរងគ្រោះ ------- ១៥៦
មាត្រា ៤១៦.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រើប្រាស់វិធីគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល
-- ១៥៦
មាត្រា ៤១៧.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការបង្ករបួសស្នាមដល់
អ្នកដទៃ ------------------------------------១៥៧
មាត្រា ៤១៨.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការកាត់អវៈយវៈ
ឬពិការភាព ---------------------------------១៥៧
មាត្រា ៤១៩.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយមានការ
ចាត់តាំង ------------------------------------១៥៧

មាត្រា ៤២០.៑ ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមរណភាពរបស់អ្នកដទៃ ---------------------------------------១៥៧
មាត្រា ៤២១.៑ អំពើធ្វើឱ្យមានការខូចខាតស្រាល---------------១៥៨
មាត្រា ៤២២.៑ អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតផ្សេងទៀត ដោយការខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិន គោរពបទបញ្ជា -------------------១៥៨
មាត្រា ៤២៣.៑ អំពើធ្វើឱ្យខូចខាតប័ណ្ណប្រកាស ឬសេចក្ដីជូនដំណឹងជាផ្លូវការ ----------------------------------១៥៨
មាត្រា ៤២៤.៑ ការប៉ុនប៉ង-----------------------------១៥៨
មាត្រា ៤២៥.៑ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៥៩
ជំពូកទី ២ ការគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬធ្វើឱ្យខ្ទេចខ្ទាំ --------------------------------១៦០
មាត្រា ៤២៦.៑ អំពើគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើឱ្យខូចខាត------------១៦០
មាត្រា ៤២៧.៑ អំពើគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើឱ្យខូចខាតដែលភ្ជាប់នូវបញ្ជាអ្វីមួយ ------------------------------------១៦១
មាត្រា ៤២៨.៑ អំពើក្លែងព័ត៌មាន --------------------------១៦១
មាត្រា ៤២៩.៑ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៦១
មាតិកាទី ២ បទល្មើសប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងទៀត ----------- ១៦៣
ជំពូកទី ១ បទល្មើសក្នុងវិស័យព័ត៌មានវិទ្យា ------------------ ១៦៣
មាត្រា ៤៣០.៑ អំពើចូលទៅដល់ ឬនៅនឹងប្រព័ន្ធនៃប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យ ---------------------- ១៦៣
មាត្រា ៤៣១.៑ អំពើបង្កើតជាឧបសគ្គដល់ដំណើរការនៃប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មជាស្វ័យប្រវត្តិនៃទិន្នន័យ----------------------- ១៦៣
មាត្រា ៤៣២.៑ អំពើបញ្ចូល លុបបំបាត់ ឬកែប្រែដោយទុច្ចរិតនូវទិន្នន័យ --------------------------------------- ១៦៣

មាត្រា ៤៣៣.~ អំពើចូលរួមទៅក្នុងក្រុមប្រមូលផ្តុំ ឬក្នុងការព្រមព្រៀង

ដើម្បីរៀបចំ ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ---------------- ១៦៤

មាត្រា ៤៣៤.~ ការប៉ុនប៉ង------------------------------- ១៦៤

មាត្រា ៤៣៥.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១៦៤

ជំពូកទី ២ បទល្មើសប្រឆាំងនឹងសត្វ ------------------------- ១៦៥

មាត្រា ៤៣៦.~ អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬប្រព្រឹត្តអំពើឃោរឃៅចំពោះ

បសុសត្វដែលផ្សាំង ឬដែលដាក់ក្នុងទ្រុង ---------- ១៦៥

មាត្រា ៤៣៧.~ អំពើធ្វើបាបបសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង ឬដាក់ក្នុងទ្រុង ១៦៥

មាត្រា ៤៣៨.~ អំពើសម្លាប់បសុសត្វ សត្វដែលផ្សាំង

ឬដាក់ក្នុងទ្រុងដោយគ្មានការ ចាំបាច់ ------------ ១៦៦

មាត្រា ៤៣៩.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១៦៦

ភាគទី ៤ បទល្មើសប្រឆាំងនឹងប្រជាជាតិ ---------------------------១៦៧

គន្ថីទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់ស្ថាប័នចម្បងរបស់រដ្ឋ ---------------------១៦៧

មាតិកាទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់ព្រះមហាក្សត្រ -----------------------១៦៧

ជំពូកទី ១ រាជឃាតកម្ម និងអំពើរំលោភបំពានចំពោះព្រះមហាក្សត្រ----១៦៧

មាត្រា ៤៤០.~ រាជឃាតកម្ម-----------------------------១៦៧

មាត្រា ៤៤១.~ ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅចំពោះព្រះមហាក្សត្រ --១៦៧

មាត្រា ៤៤២.~ អំពើហិង្សាចំពោះព្រះមហាក្សត្រ ---------------១៦៧

មាត្រា ៤៤៣.~ ស្លានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីការកាត់អវៈយវៈ

ឬពិការភាព -------------------------------១៦៧

មាត្រា ៤៤៤.~ ស្លានទម្ងន់ដែលបណ្តាលមកពីមរណភាព ---------១៦៧

ជំពូកទី ២ ការប្រមាថចំពោះព្រះមហាក្សត្រ --------------------- ១៦៨

មាត្រា ៤៤៥.~ អំពើប្រមាថចំពោះព្រះមហាក្សត្រ--------------- ១៦៨

មាត្រា ៤៤៦.~ អំពើប្រមាថដែលប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវសារព័ត៌មាន ------ ១៦៨

មាត្រា ៤៤៧.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១៦៨

មាតិកាទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខនៃរដ្ឋ -------------------- ១៦៩
ជំពូកទី ១ អំពើក្បត់ជាតិ និងចារកម្ម ------------------------- ១៦៩
មាត្រា ៤៤៨.- អំពើក្បត់ និងចារកម្ម---------------------- ១៦៩
មាត្រា ៤៤៩.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស នូវដែនដីជាតិទាំងស្រុង
ឬមួយផ្នែក ---------------------------------១៧០
មាត្រា ៤៥០.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេសនូវកងទ័ពជាតិកម្ពុជា -----១៧០
មាត្រា ៤៥១.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស នូវសម្ភារៈ
ជាអាទិ៍សម្រាប់ការការពារជាតិ ----------------១៧០
មាត្រា ៤៥២.- ចារកម្ម -----------------------------------១៧០
មាត្រា ៤៥៣.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេសនូវមធ្យោបាយធ្វើការប្រទូសរ៉ាយ
ឬឈ្លានពាន -------------------------------១៧០
មាត្រា ៤៥៤.- អំពើប្រគល់ឱ្យរដ្ឋបរទេសនូវព័ត៌មាន ជាអាទិ៍ ដែលអាចធ្វើ
ឱ្យអន្តរាយដល់ការការពារជាតិ ----------------១៧០
មាត្រា ៤៥៥.- អំពើប្រមូលផ្តុំនូវព័ត៌មាន ជាអាទិ៍ ដែលអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយ
ដល់ការការពារជាតិ-------------------------១៧១
មាត្រា ៤៥៦.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ជាអាទិ៍ នូវសម្ភារៈដែលអាចធ្វើឱ្យ
អន្តរាយដល់ការការពារជាតិ------------------១៧១
មាត្រា ៤៥៧.- ការផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត --------------------១៧១
មាត្រា ៤៥៨.- ការប៉ុនប៉ង--------------------------------១៧១
មាត្រា ៤៥៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៧១
ជំពូកទី ២ ឧបឃាត ការរួមគំនិតក្បត់ --------------------- ១៧៣
មាត្រា ៤៦០.- ឧបឃាត ------------------------------- ១៧៣
មាត្រា ៤៦១.- ស្ថានទម្ងន់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជនល្មើស -------- ១៧៣
មាត្រា ៤៦២.- អំពើរួមគំនិតក្បត់ ------------------------ ១៧៣
មាត្រា ៤៦៣.- ការលើកលែងឱ្យរួចទោស------------------ ១៧៣

មាត្រា ៤៦៤.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៧៤

ជំពូកទី ៣ កុបកម្ម --១៧៥

មាត្រា ៤៦៥.- កុបកម្ម----------------------------------១៧៥

មាត្រា ៤៦៦.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត ------------------------១៧៥

មាត្រា ៤៦៧.- ស្ថានទម្ងន់នៃកុបកម្ម------------------------១៧៥

មាត្រា ៤៦៨.- អំពើដឹកនាំកុបកម្ម---------------------------១៧៦

មាត្រា ៤៦៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៧៦

ជំពូកទី ៤ ការដណ្ដើមយកអំណាចបញ្ជា និងការបង្កើតកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ
-- ១៧៧

មាត្រា ៤៧០.- អំពើដណ្ដើមយកអំណាចបញ្ជា --------------- ១៧៧

មាត្រា ៤៧១.- អំពើរក្សាទុកដោយខុសច្បាប់នូវអំណាចបញ្ជា ----- ១៧៧

មាត្រា ៤៧២.- អំពើបង្កើតដោយខុសច្បាប់នូវកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ-- ១៧៧

មាត្រា ៤៧៣.- អំពើញុះញង់ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹងអាជ្ញាធរ
រដ្ឋ-- ១៧៧

មាត្រា ៤៧៤.- អំពើបង្កឱ្យប្រជាពលរដ្ឋកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹងព្រជាពលរដ្ឋ
មួយផ្នែក ---------------------------------១៧៨

មាត្រា ៤៧៥.- ការប៉ុនប៉ង----------------------------------១៧៨

មាត្រា ៤៧៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១៧៨

ជំពូកទី ៥ ការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខនៃកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ --------១៧៩

មាត្រា ៤៧៧.- អំពើបង្កឱ្យយោធិនចូលបំរើអំណាចបរទេស-------១៧៩

មាត្រា ៤៧៨.- អំពើរារាំងដល់ដំណើរការជាធម្មតានៃសម្ភារៈយោធា-១៧៩

មាត្រា ៤៧៩.- អំពើរារាំងដល់ចលនានៃបុគ្គលិក ឬសម្ភារៈយោធា--១៨០

មាត្រា ៤៨០.- អំពើញុះញង់យោធិនកុំឱ្យស្ដាប់បង្គាប់------------១៨០

មាត្រា ៤៨១.- អំពើធ្វើឱ្យខូចទឹកចិត្តកងទ័ព -------------------១៨០

មាត្រា ៤៨២.- អំពើចូលដោយទុច្ចរិតក្នុងទីលានយោធា----------១៨០

មាត្រា ៤៨៣.- អំពើរារាំងដល់ដំណើរការនៃសេវាសម្រាប់ការការពារជាតិ -- ១៨១

មាត្រា ៤៨៤.- ការប៉ុនប៉ង -------------------------------- ១៨១

មាត្រា ៤៨៥.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១៨១

ជំពូកទី ៦ ការប៉ះពាល់ដល់ការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ ------------ ១៨២

មាត្រា ៤៨៦.- គោលការណ៍នៃការការពារការសម្ងាត់ខាងការពារជាតិ -- ១៨២

មាត្រា ៤៨៧.- និយមន័យនៃការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ ------- ១៨២

មាត្រា ៤៨៨.- អំពើលាតត្រដាងដោយចេតនា ឬអចេតនា នូវការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ -------------------------- ១៨២

មាត្រា ៤៨៩.- អំពើកាន់កាប់ការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ------- ១៨៣

មាត្រា ៤៩០.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬផលិតឡើងវិញនូវការសម្ងាត់នៃការការពារជាតិ ------------------------------ ១៨៣

មាត្រា ៤៩១.- ការប៉ុនប៉ង ------------------------------ ១៨៣

មាត្រា ៤៩២.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------- ១៨៣

មាតិកាទី ៣ ការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខសាធារណៈ ----------------- ១៨៤

ជំពូកទី ១ ក្រុមប្រយុទ្ធ -- ១៨៤

មាត្រា ៤៩៣.- និយមន័យនៃក្រុមប្រយុទ្ធ--------------------- ១៨៤

មាត្រា ៤៩៤.- អំពើចូលរួមក្នុងក្រុមប្រយុទ្ធ ------------------- ១៨៤

មាត្រា ៤៩៥.- អំពើរៀបចំចាត់តាំងក្រុមប្រយុទ្ធ ---------------- ១៨៤

មាត្រា ៤៩៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------- ១៨៥

ជំពូកទី ២ បទល្មើសក្នុងវិស័យអាវុធ គ្រាប់រំសេវ និងគ្រឿងផ្ទុះ ----- ១៨៦

មាត្រា ៤៩៧.- ការផលិត ឬធ្វើចរាចរអាវុធគ្រឿងផ្ទុះ ឬស្រដៀងគ្នា ១៨៦

មាត្រា ៤៩៨.- ការផលិត ឬធ្វើចរាចរអាវុធសម្រាប់ប្រហារផ្សេងទៀត -- ១៨៦

មាត្រា ៤៩៩.- ការកាន់កាប់ ឬដឹកជញ្ជូនអាវុធ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត -- ១៨៦
មាត្រា ៥០០.- ការបោះបង់អាវុធក្នុងទីកន្លែងសាធារណៈ---------១៨៧
មាត្រា ៥០១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៨៧
មាត្រា ៥០២.- ការរឹបអូស ក្នុងករណីមានការបោះបង់អាវុធក្នុងទីកន្លែង សាធារណៈ --------------------------------១៨៨
ជំពូកទី ៣ ការញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើស --------------------១៨៨
មាត្រា ៥០៣.- លក្ខខណ្ឌអត្ថិភាពនៃការញុះញង់ ---------------១៨៨
មាត្រា ៥០៤.- អំពើញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ---------------១៨៩
មាត្រា ៥០៥.- អំពើញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង ---------------១៨៩
មាត្រា ៥០៦.- អំពើញុះញង់ប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវសារព័ត៌មាន ---------១៨៩
មាត្រា ៥០៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------១៨៩
ជំពូកទី ៤ សមាគមន៍ជនទុច្ចរិត ----------------------------១៩០
មាត្រា ៥០៨.- ធាតុផ្សំនៃសមាគមន៍នៃជនទុច្ចរិត និងទោសដែលត្រូវ អនុវត្ត -------------------------------------១៩០
មាត្រា ៥០៩.- ការលើកលែងឱ្យរួចទោស --------------------១៩០
មាត្រា ៥១០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------១៩១
មាតិកាទី ៤ ការប៉ះពាល់ដល់អាជ្ញាធររបស់រដ្ឋ --------------------១៩២
ជំពូកទោល ការប្រមាថ និងឧទ្ទាមកម្ម-------------------------១៩២
មាត្រា ៥១១.- ធាតុផ្សំនៃការប្រមាថ និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត----១៩២
មាត្រា ៥១២.- ធាតុផ្សំនៃឧទ្ទាមកម្ម និងទោសដែលត្រូវអនុវត្ត-----១៩២
មាត្រា ៥១៣.- ស្ថានទម្ងន់នៃឧទ្ទាមកម្ម ----------------------១៩២
មាត្រា ៥១៤.- ការញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តឧទ្ទាមកម្ម --------------- ១៩៣
មាត្រា ៥១៥.- ការប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តការងារសាធារណៈ------ ១៩៣
មាត្រា ៥១៦.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------- ១៩៣

មាតិកាទី ៥ ការប៉ះពាល់ដល់សាសនារបស់រដ្ឋ -------------------- ១៩៤
ជំពូកទី ១ បទល្មើសប្រឆាំងនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា ----------------- ១៩៤
មាត្រា ៥១៧.- ការប្រារព្ធពិធីបែបព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយគ្មាននីតិសម្បទា --- ១៩៤
មាត្រា ៥១៨.- ការលួចវត្ថុសម្រាប់បូជាចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ----- ១៩៤
មាត្រា ៥១៩.- ការធ្វើឱ្យខូចខាតដល់គ្រឹះស្ថានសាសនា ឬវត្ថុសម្រាប់បូជា --- ១៩៤
មាត្រា ៥២០.- ការប៉ុនប៉ង ---------------------------- ១៩៥
មាត្រា ៥២១.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល---------- ១៩៥
ជំពូកទី ២ បទល្មើសប្រឆាំងនឹងព្រះសង្ឃ ដូនជី ឬតាជី ------------ ១៩៦
ផ្នែកទី ១ អំពើហិង្សា -------------------------------------- ១៩៦
មាត្រា ៥២២.- អំពើហិង្សាដោយចេតនា ------------------ ១៩៦
មាត្រា ៥២៣.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមានការកាត់អវៈយវៈ ឬពិការភាព ---------------------------- ១៩៦
មាត្រា ៥២៤.- ស្ថានទម្ងន់ដែលបណ្ដាលមកពីមរណភាពរបស់ ជនរងគ្រោះ ---------------------------- ១៩៦
ផ្នែកទី ២ ការប្រមាថ ------------------------------------ ១៩៦
មាត្រា ៥២៥.- ការប្រមាថចំពោះព្រះសង្ឃ ដូនជី និងតាជី ---- ១៩៦
គន្ថីទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់យុត្តិធម៌ ------------------------------ ១៩៨
មាតិកាទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់អាជ្ញាធរតុលាការ ------------------- ១៩៨
ជំពូកទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់ចៅក្រម និងអ្នកជំនួយតុលាការ ---------- ១៩៨
មាត្រា ៥២៦.- អំពើស៊ីសំណូកប្រព្រឹត្តដោយចៅក្រម ------------ ១៩៨
មាត្រា ៥២៧.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះចៅក្រម ------------------ ១៩៨
មាត្រា ៥២៨.- អំពើសម្លុតចៅក្រម ឬមេធាវី ----------------- ១៩៨
មាត្រា ៥២៩.- ការប្រមាថចំពោះចៅក្រម ------------------- ១៩៩

ជំពូកទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់សេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ ------------ ១៩៩
មាត្រា ៥៣០.~ អំពើជ្រៀតជ្រែកក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់តុលាការ ១៩៩
មាត្រា ៥៣១.~ ការបដិសេធនូវការអនុវត្តសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ -- ១៩៩
មាត្រា ៥៣២.~ ការផ្ដល់ដោយខុសច្បាប់នូវបញ្ញាឱ្យឃុំ ឬដោះលែង -២០០
មាត្រា ៥៣៣.~ ការផ្សព្វផ្សាយនូវការអត្ថាធិប្បាយ ដើម្បីធ្វើសំពាធលើយុត្តាធិការ ----------------------------------២០០
មាត្រា ៥៣៤.~ ការធ្វើឱ្យបាត់ជំនឿលើសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ -២០០
មាត្រា ៥៣៥.~ ការប្ដឹងបរិហារ ដោយភូតកុហកដល់អាជ្ញាធរតុលាការ --២០០
មាត្រា ៥៣៦.~ ការប៉ុនប៉ង--------------------------------២០១
មាត្រា ៥៣៧.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------២០១
មាត្រា ៥៣៨.~ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------២០១
មាតិកាទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់សកម្មភាពរបស់តុលាការ -------------- ២០៣
ជំពូកទី ១ ការប្ដឹងទៅតុលាការ ---------------------------- ២០៣
មាត្រា ៥៣៩.~ អំពើសម្លុតកុំឱ្យដាក់ពាក្យបណ្ដឹង-------------- ២០៣
មាត្រា ៥៤០.~ ការមិនប្ដឹងបរិហារបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិមដោយភ្នាក់ងារសាធារណៈ ------------------------------ ២០៣
មាត្រា ៥៤១.~ ការបង្ក្រាប និងការលើកលែងទោស ចំពោះការមិនបរិហារបទឧក្រិដ្ឋ --------------------------២០៤
មាត្រា ៥៤២.~ ការមិនបរិហារការធ្វើបាបអនីតិជន -------------២០៤
ជំពូកទី ២ ការប្ដឹងទៅតុលាការ ------------------------------២០៤
មាត្រា ៥៤៣.~ អំពើលាក់បំបាំងសាកសព --------------------២០៤
មាត្រា ៥៤៤.~ អំពើលាក់បំបាំងតំរុយ -----------------------២០៥
មាត្រា ៥៤៥.~ អំពើលុបបំបាត់វត្ថុតាង ----------------------២០៥

មាត្រា ៥៤៦.‐ អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញឯកសារ -------------------២០៥
មាត្រា ៥៤៧.‐ អំពើបំបែកបន្ទះស្លាកល័ក្ខ --------------------២០៥
មាត្រា ៥៤៨.‐ អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬគៃបំបាត់វត្ថុដែលមានជាប់បន្ទះសិពត់ភ្ជាប់ស្លាកល័ក្ខ ------------------------------២០៥
មាត្រា ៥៤៩.‐ អំពើបដិសេធការផ្តល់ចម្លើយ ------------------២០៦
មាត្រា ៥៥០.‐ អំពើបដិសេធក្នុងការចូលខ្លួន------------------២០៦
មាត្រា ៥៥១.‐ ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោស--------------២០៦
មាត្រា ៥៥២.‐ ការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដទៃ ---------២០៧
មាត្រា ៥៥៣.‐ ការបដិសេធមិនស្តាប់បង្គាប់បញ្ជា --------------២០៧
មាត្រា ៥៥៤.‐ ការបដិសេធរបស់អ្នកបើកបរ មិនព្រមទទួលការពិនិត្យ -------------------------------------២០៧
មាត្រា ៥៥៥.‐ និយមន័យនៃអំពើរត់គេចខ្លួន និងទណ្ឌកម្ម--------២០៨
មាត្រា ៥៥៦.‐ ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោសចំពោះការផ្តល់ជំនួយដល់ចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត អ្នកសមគំនិត ---២០៨
មាត្រា ៥៥៧.‐ ទណ្ឌកម្ម និងការលើកលែងទោសចំពោះសក្ខីកម្មក្លែងក្លាយ -------------------------------------២០៨
មាត្រា ៥៥៨.‐ អំពើសម្លុតសាក្សី---------------------------២០៩
មាត្រា ៥៥៩.‐ អំពើស៊ីសំណូករបស់សាក្សី ដើម្បីធ្វើសក្ខីកម្មក្លែងក្លាយ ២០៩
មាត្រា ៥៦០.‐ អំពើសូកប៉ាន់សាក្សី-------------------------២០៩
មាត្រា ៥៦១.‐ ការផ្សព្វផ្សាយក្នុងគោលបំណងធ្វើការគាបសង្កត់លើសាក្សី -------------------------------------២១០
ជំពូកទី ៣ ការបកប្រែ និងកោសលវិច្ឆ័យ ---------------------២១០
មាត្រា ៥៦២.‐ ការបំភ្លៃដោយអ្នកបកប្រែ --------------------២១០
មាត្រា ៥៦៣.‐ ការក្លែងដោយអ្នកជំនាញ --------------------២១០
មាត្រា ៥៦៤.‐ អំពើសម្លុតអ្នកជំនាញ ឬអ្នកបកប្រែ ------------២១០

មាត្រា ៥៦៥.- អំពើស៊ីសំណូករបស់អ្នកបកប្រែ ----------------២១១
មាត្រា ៥៦៦.- អំពើសូកប៉ាន់អ្នកបកប្រែ ---------------------២១១
មាត្រា ៥៦៧.- អំពើស៊ីសំណូករបស់អ្នកជំនាញ ----------------២១១
មាត្រា ៥៦៨.- អំពើសូកប៉ាន់អ្នកជំនាញ ---------------------២១១
ជំពូកទី ៤ ការប៉ុនប៉ង និងទោសបន្ថែម --------------------- ២១២
មាត្រា ៥៦៩.- ការប៉ុនប៉ង ----------------------------- ២១២
មាត្រា ៥៧០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល -------- ២១២
មាត្រា ៥៧១.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល ------ ២១៣
មាតិកាទី ៣ បទល្មើសទាក់ទងដល់ការឃុំឃាំង-------------------២១៤
ជំពូកទី ១ ធាតុផ្សំនៃបទល្មើសលួចរត់ -------------------------២១៤
មាត្រា ៥៧២.- អំពើលួចរត់-------------------------------២១៤
មាត្រា ៥៧៣.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត-----------------------២១៥
មាត្រា ៥៧៤.- អំពើដែលប្រដូចទៅនឹងអំពើលួចរត់-------------២១៥
ជំពូកទី ២ ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើលួចរត់ និងការជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់-២១៦
មាត្រា ៥៧៥.- អំពើគំរាមកំហែងដោយអាវុធ ឬដោយសកម្មភាពដែល
មានការព្រមព្រៀង--------------------------២១៦
មាត្រា ៥៧៦.- ការប្រើប្រាស់អាវុធ------------------------២១៦
មាត្រា ៥៧៧.- ការផ្តល់មធ្យោបាយលួចរត់ ------------------២១៦
មាត្រា ៥៧៨.- ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើផ្តល់នូវមធ្យោបាយលួចរត់ ------២១៦
មាត្រា ៥៧៩.- អំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ដោយអ្នកត្រួតពិនិត្យ
------------------------------------ ២១៧
មាត្រា ៥៨០.- ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ដោយអ្នក
ត្រួតពិនិត្យ -------------------------------- ២១៧
មាត្រា ៥៨១.- អំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ប្រព្រឹត្តដោយបុគ្គល
ដែលបានទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុងពន្ធនាគារ - ២១៧

មាត្រា ៥៨២.- ស្ថានទម្ងន់នៃអំពើជួយសម្រួលដល់ការលួចរត់ ប្រព្រឹត្ត ដោយបុគ្គល ដែលបានទទួលនីតិសម្បទាឱ្យចូលទៅក្នុង ពន្ធនាគារ ------------------------------ ២១៧

ជំពូកទី ៣ ការប្រគល់ដោយខុសច្បាប់នូវទឹកប្រាក់ និងវត្ថុ ដល់អ្នកជាប់ឃុំ ------------------------------------ ២១៧

មាត្រា ៥៨៣.- អំពើប្រគល់ដោយខុសច្បាប់ និងស្ថានទម្ងន់------ ២១៧

មាត្រា ៥៨៤.- អំពើទទួលដោយខុសច្បាប់ និងស្ថានទម្ងន់--------២១៨

ជំពូកទី ៤ ការប៉ុនប៉ង និងទណ្ឌកម្ម -------------------------២១៨

មាត្រា ៥៨៥.- ការប៉ុនប៉ង------------------------------------២១៨

មាត្រា ៥៨៦.- ការលើកលែងឱ្យផុតពីទោស ------------------២១៩

មាត្រា ៥៨៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------២១៩

មាតិកាទី ៤ ការបំពានលើសេចក្ដីសម្រេចខ្លះៗ របស់តុលាការ ---------២២០

ជំពូកទោល ការមិនអនុវត្តទោសខ្លះៗ ដែលកំណត់ដោយតុលាការ -----២២០

មាត្រា ៥៨៨.- អំពើរំលោភបំពានបំរាមស្នាក់នៅ---------------២២០

មាត្រា ៥៨៩.- ការមិនគោរពតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ-----------២២០

មាត្រា ៥៩០.- ការរំលោភបំពានទោសបិទផ្សាយ---------------២២០

មាត្រា ៥៩១.- ការរំលោភបំពានទោសហាមឃាត់ផ្នែកវិជ្ជាជីវៈ ---- ២២១

មាត្រា ៥៩២.- ការរំលោភបំពានទោសដែលកម្រិតសិទ្ធិខ្លះ ------- ២២១

មាត្រា ៥៩៣.- ការមិនគោរពការរឹបអូស------------------- ២២១

មាត្រា ៥៩៤.- ការបដិសេធប្រគល់ប័ណ្ណបើកបរ ------------- ២២១

មាត្រា ៥៩៥.- ការរំលោភកាតព្វកិច្ចការងារសហគមន៍ --------- ២២២

មាត្រា ៥៩៦.- ការរំលោភកាតព្វកិច្ចដែលប្រកាសប្រឆាំងនឹងនីតិបុគ្គល -------------------------------------- ២២២

មាត្រា ៥៩៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------- ២២២

គន្ថីទី ៣ ការប៉ះពាល់ដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត --------------- ២២៣

មាតិកាទោល ការប៉ះពាល់ដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត ------------ ២២៣
ជំពូកទោល ការប៉ះពាល់ដល់និយ័តភាពនៃការបោះឆ្នោត ------------ ២២៣
មាត្រា ៥៩៨.- ការប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តដោយសេរីនូវសិទ្ធិបោះឆ្នោត និងស្ថានទម្ងន់ ------------------------------ ២២៣
មាត្រា ៥៩៩.- ការឃោសនាដំណឹងក្លែង ដើម្បីញ៉ាំងកុំឱ្យមានការបោះឆ្នោត ------------------------------ ២២៣
មាត្រា ៦០០.- ការចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោត ដោយគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត -- ២២៣
មាត្រា ៦០១.- ការចូលរួមក្នុងការបោះឆ្នោត ដោយប្រើអត្តសញ្ញាណក្លែង --២២៤
មាត្រា ៦០២.- ការបញ្ឆេះអ្នកបោះឆ្នោត ដោយបេក្ខជន---------២២៤
មាត្រា ៦០៣.- ការក្លែងលទ្ធផលបោះឆ្នោត ដោយអ្នកមានភារកិច្ចរាប់សន្លឹកឆ្នោត -----------------------------២២៤
មាត្រា ៦០៤.- ការសម្លុតដល់សមាជិកនៃការិយាល័យបោះឆ្នោត ---២២៤
មាត្រា ៦០៥.- ការក្លែងលទ្ធផលបោះឆ្នោត ដោយអ្នកមានភារកិច្ចរាប់សន្លឹកឆ្នោត -----------------------------២២៤
មាត្រា ៦០៦.- ការប៉ុនប៉ង--------------------------------២២៥
មាត្រា ៦០៧.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ---------២២៥
មាត្រា ៦០៨.- ការលួចហិបឆ្នោត -------------------------២២៦
មាត្រា ៦០៩.- ការបំផ្លាញ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតហិបឆ្នោត -----------២២៦
គន្ថីទី ៤ ការប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការរបស់រដ្ឋបាល ------------------ ២២៧
មាតិកាទី ១ ការប៉ះពាល់ដល់រដ្ឋបាល ដោយអ្នកតំណាងអាជ្ញាធរសាធារណៈ ២២៧
ជំពូកទី ១ ការមិនគោរពភារកិច្ច ------------------------------ ២២៧
ផ្នែកទី ១ ការរំលោភអំណាច ------------------------------ ២២៧

មាត្រា ៦១០.- ការចាត់វិធានការសំដៅរារាំងការអនុវត្តច្បាប់ និង ស្ថានទម្ងន់ ------------------------------ ២២៧
មាត្រា ៦១១.- ការបន្តអនុវត្តមុខងារដោយខុសច្បាប់ --------- ២២៧
ផ្នែកទី ២ ការរំលោភអំណាចប្រឆាំងនឹងបុគ្គល -----------------២២៨
មាត្រា ៦១២.- ការប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពបុគ្គល ------------២២៨
មាត្រា ៦១៣.- ការមិនព្រមដោះលែងបុគ្គលដែលត្រូវបានឃុំដោយខុស ច្បាប់ ------------------------------------២២៨
មាត្រា ៦១៤.- ការឃុំ ឬដោះលែងដោយខុសច្បាប់-----------២២៨
មាត្រា ៦១៥.- ការអូសបន្លាយការឃុំខ្លួនដោយខុសច្បាប់ -------២២៩
ជំពូកទី ២ អំពើពុករលួយ និងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល -----------២២៩
ផ្នែកទី ១ វិតិក្រម-------------------------------------២២៩
មាត្រា ៦១៦.- និយមន័យនៃវិតិក្រម ---------------------២២៩
មាត្រា ៦១៧.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត --------------------២២៩
ផ្នែកទី ២ អំពើស៊ីសំណូក------------------------------- ២៣០
មាត្រា ៦១៨.- អំពើស៊ីសំណូក ------------------------ ២៣០
ផ្នែកទី ៣ ជំនួញឥទ្ធិពលអកម្ម -------------------------- ២៣០
មាត្រា ៦១៩.- និយមន័យនៃជំនួញឥទ្ធិពល ---------------- ២៣០
មាត្រា ៦២០.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត------------------- ២៣០
ផ្នែកទី ៤ ការកេងយកផលប្រយោជន៍ដោយខុសច្បាប់ ------------ ២៣១
មាត្រា ៦២១.- និយមន័យនៃការកេងយកផលប្រយោជន៍ដោយខុស ច្បាប់ ------------------------------- ២៣១
មាត្រា ៦២២.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត------------------- ២៣១
ផ្នែកទី ៥ ការត្រួតសកម្មភាពដោយខុសច្បាប់ ----------------- ២៣១
មាត្រា ៦២៣.- ការត្រួតសកម្មភាពដោយខុសច្បាប់ ---------- ២៣១
ផ្នែកទី ៦ បក្ខានុគ្រោះ---------------------------------- ២៣២

មាត្រា ៦២៤.- និយមន័យនៃបក្ខានុគ្រោះ ---------------- ២៣២

មាត្រា ៦២៥.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត ------------------- ២៣២

ជំពូកទី ៣ ការបំផ្លាញ និងការបង្ខូច ------------------------ ២៣២

មាត្រា ៦២៦.- អំពើបំផ្លាញ និងកែបំបាត់ដោយចេតនា -------- ២៣២

មាត្រា ៦២៧.- ការធ្វើឱ្យខូចខាត ឬឱ្យបាត់បង់ដោយអចេតនា --- ២៣២

ជំពូកទី ៤ ការប៉ុនប៉ង និងទណ្ឌកម្ម ------------------------ ២៣៣

ផ្នែកទី ១ ការប៉ុនប៉ង ------------------------------------ ២៣៣

មាត្រា ៦២៨.- ការប៉ុនប៉ង ------------------------------ ២៣៣

ផ្នែកទី ២ ទោសបន្ថែម ---------------------------------- ២៣៣

មាត្រា ៦២៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល ------- ២៣៣

មាតិកាទី ២ ការប៉ះពាល់ដល់រដ្ឋបាលសាធារណៈ ធ្វើឡើងដោយបុគ្គលឯកជន
-- ២៣៤

ជំពូកទី ១ អំពើពុករលួយ និងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល ---------- ២៣៤

ផ្នែកទី ១ អំពើសូកប៉ាន់ ---------------------------------- ២៣៤

មាត្រា ៦៣០.- អំពើសូកប៉ាន់ ------------------------- ២៣៤

ផ្នែកទី ២ ជំនួញឥទ្ធិពលសកម្ម --------------------------- ២៣៥

មាត្រា ៦៣១.- ជំនួញឥទ្ធិពលសកម្ម -------------------- ២៣៥

ផ្នែកទី ៣ អំពើសម្លុតគំរាម ------------------------------ ២៣៥

មាត្រា ៦៣២.- អំពើសម្លុតគំរាម ----------------------- ២៣៥

ជំពូកទី ២ ការបំផ្លាញ និងការកែបំបាត់ --------------------- ២៣៦

មាត្រា ៦៣៣.- អំពើបំផ្លិចបំផ្លាញ និងកែបំបាត់ ------------- ២៣៦

ជំពូកទី ៣ ការជ្រៀតជ្រែកក្នុងមុខងារសាធារណៈ និងតំណែងផ្លូវការ -- ២៣៦

មាត្រា ៦៣៤.- អំពើជ្រៀតជ្រែកដោយខុសច្បាប់ទៅក្នុងការបំពេញមុខងារ
សាធារណៈ------------------------------ ២៣៦

មាត្រា ៦៣៥.- សកម្មភាពបង្កើតឱ្យមានការយល់ច្រឡំជាមួយការបំពេញមុខងារសាធារណៈ ------------------------ ២៣៧

មាត្រា ៦៣៦.- ការប្រើប្រាស់លិខិត ឬឯកសារដែលបង្កើតឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ ------------------------------------ ២៣៧

មាត្រា ៦៣៧.- ការប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់ជាអាទិ៍ នូវសំលៀកបំពាក់សម្រាប់អាជ្ញាធរសាធារណៈ ----------------- ២៣៧

មាត្រា ៦៣៨.- ការប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវឯកសារបញ្ជាក់វិជ្ជាជីវៈ -- ២៣៧

មាត្រា ៦៣៩.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវសញ្ញាសម្គាល់ដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ-------------------- ២៣៨

មាត្រា ៦៤០.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវរថយន្តដែលមានស្លាកសញ្ញាដូច នគរបាល ឬយោធិន ------------- ២៣៨

មាត្រា ៦៤១.- ការប្រើប្រាស់នូវឯកសណ្ឋានជាអាទិ៍ ដែលមានលក្ខណៈដូចនគរបាល ឬយោធា----------------------- ២៣៨

មាត្រា ៦៤២.- ស្ថានទម្ងន់ដោយសារមានការត្រៀមរៀបចំបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម ------------------------------ ២៣៨

មាត្រា ៦៤៣.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវប័ណ្ណបញ្ជាក់តួនាទីក្នុងវិជ្ជាជីវៈកំណត់ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ --------- ២៣៩

មាត្រា ៦៤៤.- ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានសិទ្ធិនូវសញ្ញាប័ត្រ ------- ២៣៩

មាត្រា ៦៤៥.- ការប្រើប្រាស់ដោយមិនប្រក្រតីនូវឋានៈណាមួយ --- ២៣៩

មាត្រា ៦៤៦.- ការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណខុសពីអត្តសញ្ញាណផ្លូវការក្នុងកិច្ចសាធារណៈ---------------------------- ២៣៩

ជំពូកទី ៤ បទល្មើសផ្សេងៗ ទៀត-------------------------២៤០

ផ្នែកទី ១ ការរំលោភបទបញ្ជា ------------------------------២៤០

មាត្រា ៦៤៧.- ការរំលោភបទបញ្ជា ----------------------២៤០

ផ្នែកទី ២ ការបំលាស់ទីនៃសីមាចារិក ------------------------២៤០

មាត្រា ៦៤៨.- ការបំលាស់ទីនៃសីមាចារិក ----------------២៤០
ជំពូកទី ៥ ការប៉ុនប៉ង និងឧណ្ឌកម្ម ----------------------------២៤០
មាត្រា ៦៤៩.- ការប៉ុនប៉ង ------------------------------------២៤០
មាត្រា ៦៥០.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------២៤១
មាត្រា ៦៥១.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល -------២៤១
គន្ថីទី ៥ ការប៉ះពាល់ដល់ទំនុកចិត្តសាធារណៈ -------------------- ២៤៣
មាតិកាទី ១ ការក្លែងបន្លំ ------------------------------------ ២៤៣
ជំពូកទី ១ ការក្លែងឯកសារ ---------------------------------- ២៤៣
មាត្រា ៦៥២.- ធាតុផ្សំនៃការក្លែងបន្លំ--------------------- ២៤៣
មាត្រា ៦៥៣.- ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត--------------------- ២៤៣
មាត្រា ៦៥៤.- ការប្រើប្រាស់លិខិតក្លែង ------------------- ២៤៣
មាត្រា ៦៥៥.- ការក្លែងបន្លំចំពោះឯកសារសាធារណៈ -----------២៤៤
មាត្រា ៦៥៦.- ការប្រើប្រាស់ឯកសារសាធារណៈដែលក្លែង -------២៤៤
មាត្រា ៦៥៧.- ការផ្តល់ឯកសារដោយទុច្ចរិត -----------------២៤៤
មាត្រា ៦៥៨.- ការធ្វើឱ្យផ្តល់មកខ្លួននូវឯកសារដោយទុច្ចរិត-------២៤៤
មាត្រា ៦៥៩.- ការធ្វើប្រតិវេទន៍ដោយភូតភរ------------------២៤៤
មាត្រា ៦៦០.- អំពើផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ក្លែងក្លាយ ---------------២៤៥
មាត្រា ៦៦១.- អំពើក្លែងលិខិតបញ្ជាក់ ----------------------២៤៥
មាត្រា ៦៦២.- ការប្រើប្រាស់លិខិតបញ្ជាក់មិនពិត ឬលិខិតបញ្ជាក់ក្លែងក្លាយ-----------------------------------២៤៥
មាត្រា ៦៦៣.- អំពើស៊ីសំណូកដោយអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត ------------------------------២៤៥
មាត្រា ៦៦៤.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត ------------------------------២៤៦

មាត្រា ៦៦៥.- អំពើស៊ីសំណូកដោយសមាជិកនៃអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត------------------------២៤៦
មាត្រា ៦៦៦.- អំពើសូកប៉ាន់ចំពោះសមាជិកអង្គសុខាភិបាលដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត ------------------------------២៤៦
មាត្រា ៦៦៧.- ការអនុវត្តបទមជ្ឈិមនៃមាត្រា ៦៦៥ និងមាត្រា ៦៦៦ចំពោះគ្រប់ វិជ្ជាជីវៈខាងសុខភាព-----------២៤៦
មាត្រា ៦៦៨.- ការប៉ុនប៉ង---------------------------------២៤៧
មាត្រា ៦៦៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------២៤៧
មាត្រា ៦៧០.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល-------២៤៨
ជំពូកទី ២ រូបិយវត្ថុក្លែង------------------------------------២៤៩
មាត្រា ៦៧១.- ការក្លែងរូបិយវត្ថុកម្ពុជា ដែលមានតម្លៃជានីត្យានុកូល២៤៩
មាត្រា ៦៧២.- ការក្លែងរូបិយវត្ថុបរទេស ដែលមានតម្លៃជានីត្យានុកូល --២៤៩
មាត្រា ៦៧៣.- ការដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរនូវរូបិយវត្ថុក្លែង ------------២៤៩
មាត្រា ៦៧៤.- ការកាន់កាប់រូបិយវត្ថុក្លែង--------------------២៥០
មាត្រា ៦៧៥.- ការក្លែងរូបិយវត្ថុ ដែលអស់តម្លៃប្រើប្រាស់តាមផ្លូវច្បាប់ --២៥០
មាត្រា ៦៧៦.- ការកាន់កាប់ដោយខុសច្បាប់នូវសម្ភារៈសម្រាប់ផលិតរូបិយវត្ថុ------------------------------------២៥០
មាត្រា ៦៧៧.- ការដាក់ឱ្យធ្វើចរាចរជាថ្មី នូវរូបិយវត្ថុក្លែង -------២៥០
មាត្រា ៦៧៨.- ការលើកលែងឱ្យផុតពីទោស-----------------២៥១
មាត្រា ៦៧៩.- ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------២៥១
មាតិកាទី ២ ការក្លែងឯកសាររបស់អាជ្ញាធរសាធារណៈ ---------------២៥២
ជំពូកទី ១ ការក្លែងបណ្ណ ------------------------------------២៥២
មាត្រា ៦៨០.- ការក្លែងផលប័ត្រកម្ពុជា ---------------------២៥២

មាត្រា ៦៨១.~ ការក្លែងផលប័ត្របរទេស -------------------២៥២

មាត្រា ៦៨២.~ ការប្រើប្រាស់ផលប័ត្រក្លែង ឬបន្លំ -------------២៥២

មាត្រា ៦៨៣.~ ការក្លែងតែមប្រើប្រែសណីយ៍ជាអាទិ៍ ------------ ២៥៣

មាត្រា ៦៨៤.~ ការប្រើប្រាស់តែមប្រើប្រែសណីយ៍ក្លែងក្លាយជាអាទិ៍ - ២៥៣

មាត្រា ៦៨៥.~ ការប៉ុនប៉ង------------------------------ ២៥៣

មាត្រា ៦៨៦.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល--------- ២៥៣

ជំពូកទី ២ ការក្លែងសញ្ញាសម្គាល់របស់អាជ្ញាធរ ------------------២៥៤

មាត្រា ៦៨៧.~ ការក្លែងត្រារបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា --------២៥៤

មាត្រា ៦៨៨.~ ការប្រើប្រាស់ត្រាក្លែង-----------------------២៥៤

មាត្រា ៦៨៩.~ ការក្លែងក្រដាសដែលមានក្បាលជាផ្លូវការ --------២៥៥

មាត្រា ៦៩០.~ ការប្រើប្រាស់ក្រដាសដែលមានក្បាលជាផ្លូវការ ----២៥៥

មាត្រា ៦៩១.~ ការក្លែងក្រដាសពុម្ពឱ្យដូចគ្នានឹងក្រដាសផ្លូវការ -----២៥៥

មាត្រា ៦៩២.~ ការប៉ុនប៉ង--------------------------------២៥៥

មាត្រា ៦៩៣.~ ទោសបន្ថែម : ប្រភេទ និងរយៈពេល----------២៥៥

គន្ថីទី ៦ ការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពក្នុងសង្គម ------------------------២៥៧

មាតិកាទោល ការប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពក្នុងសង្គម-------------------២៥៧

ជំពូកទី ១ ការប៉ះពាល់បង្កឡើងដោយសត្វ----------------------២៥៧

មាត្រា ៦៩៤.~ ការលែងសត្វឱ្យដើរទេស ---------------------២៥៧

មាត្រា ៦៩៥.~ ការពន្យុះសត្វដែលមានលក្ខណៈគ្រោះថ្នាក់--------២៥៧

មាត្រា ៦៩៦.~ ការគ្រប់គ្រងសត្វជាបណ្ដោះអាសន្ន ------------២៥៧

ជំពូកទី ២ កាកសំណល់ និងការរំខានផ្សេងទៀត ---------------២៥៨

ផ្នែកទី ១ កាកសំណល់ ------------------------------------២៥៨

មាត្រា ៦៩៧.~ ការដាក់ដោយខុសច្បាប់នូវសំរាមក្នុងទីសាធារណៈ ២៥៨

មាត្រា ៦៩៨.~ ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេចយានយន្ត និងវត្ថុ
ក្នុងកន្លែងសាធារណៈ ---------------------២៥៨

មាត្រា ៦៩៩.- ការដាក់សំរាមដោយខុសច្បាប់ក្នុងទីកន្លែងឯកជន -២៥៨
មាត្រា ៧០០.- ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេចយានយន្ត និងវត្ថុ
ក្នុងកន្លែងឯកជន--------------------------២៥៨
មាត្រា ៧០១.- ការបោះបង់ដោយខុសច្បាប់នូវកំទេច ឬវត្ថុ ជាអាទិ៍
នៅលើផ្លូវសាធារណៈ ---------------------២៥៩
មាត្រា ៧០២.- ការបង្គាប់ឱ្យដឹកជញ្ជូន ជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត----២៥៩
ផ្នែកទី ២ សម្លេងរំខាន -----------------------------------២៥៩
មាត្រា ៧០៣.- ការធ្វើឱ្យមានសូរស័ព្ទ ឬសូរក្តុងក្តាំង----------២៥៩